

LOGAŠKE NOVICE

WWW.LOGATEC.SI - GLASILO OBČINE LOGATEC - LETNIK XLV - JULIJ - AVGUST 2014 - ŠT. 7-8

KULTURA

STRAN 28-34

ENERGETSKA SANACIJA OŠ 8 TALCEV IN KURIRČKA

ZA INVESTICIJO TUDI EU SREDSTVA

Konec junija je v Upravnem centru Logatec potekal slavnostni podpis pogodbe med Občino Logatec in izbranim izvajalcem gradnje podjetjem AS-PRIMUS d.o.o. iz Starega trga pri Ložu. Župan Občine Logatec, Berto Menard, se je v svojem nagovoru zahvalil vsem, ki so sodelovali pri pripravi projektov in investicijo pripeljali do podpisa pogodbe. Direktor podjetja AS-PRIMUS d.o.o., g. Boris Hribar, pa je med drugim povedal, da je podjetje že uspešno sodelovalo pri izvedbi podobnih projektov.

Z namenom izboljšanja energetske učinkovitosti je Občina Logatec pristopila k izvedbi energetske sanacije stavb Osnovne šole »8 talcev« in centralne enote Vrtca Kurirček. Navedena objekta nimata primerne toplotne izolacije. Stavbno pohištvo na objektih je v večjem delu staro, slabo tesni in ima previsoko toplotno prehodnost. Energetsko neprimeren je ovoj obeh stavb, kar povzroča velike toplotne izgube. Stanje obeh objektov se bo z izvedbo investicije močno izboljšalo, predvsem v smislu energetske učinkovitosti. Znižali se bodo stroški ogrevanja objektov, kar bo pomenilo neposredne prihranke občinskega proračuna, hkrati pa se bodo znižale emisije škodljivih snovi ter izboljšali pogoji za bivanje in delo v objektih.

V okviru energetske sanacije se bo izvedla zamenjava energetske neučinkovitega stavbnega pohištva in toplotna izolacija zunanje ovojja na stavbah, stropa v telovadnici šole ter strehe na stavbi vrtca. Z izvedbo investicije se bodo znižali stroški ogrevanja objektov, hkrati pa tudi emisije škodljivih snovi, izboljšali pa se bodo pogoji za bivanje in delo v objektih. Vrednost celotne investicije znaša 696.334,83 EUR z DDV, od tega vrednost gradnje znaša 659.723,60 EUR. Investicijo delno financira Evropska unija, in sicer iz Kohezijskega sklada v višini 85 % upravičenih stroškov to je v vrednosti 470.904,93 EUR.

Z izvedbo del se bo pričelo na objektu Osnovne šole »8 talcev«, sledila bodo dela na objektu centralne enote Vrtca Kurirček. Glavnina del bo potekala v času poletnih počitnic, vsa dela pa naj bi bila končana v mesecu novembru letošnjega leta.

Slavnostnega podpisa pogodbe sta se, poleg župana Občine Logatec in predstavnikov podjetja AS-PRIMUS d.o.o. ter nekaterih predstavnikov iz vrst občinskih svetnikov, udeležili tudi ravnateljica OŠ 8 talcev, ga. Karmen Cunder, in ravnateljica vrtca Kurirček Logatec, ga. Frida Rupnik.

Občinska uprava

PRILOŽNOST ZA RAZVOJ PODEŽELJA

LOKALNA AKCIJSKA SKUPINA – IDRİJA IN LOGATEC

Občina Logatec in Občina Idrija bosta v novem programskem obdobju sodelovali v skupni lokalni akcijski skupini, ki se bo formirala predvidoma septembra in bo namenjena koriščenju LEADER sredstev iz Programa razvoja podeželja. Osnovni cilj pristopa LEADER je izgradnja lokalnih zmogljivosti, izboljšanje zaposlenosti, diverzifikacija dejavnosti na podeželju, spodbujanje lokalnega endogenega razvoja, izboljšanje upravljanja na podeželskih območjih in širjenje inovativnosti. Bistveni element koriščenja sredstev je pristop »od spodaj navzgor«, kar pomeni ozaveščanje, usposabljanje, sodelovanje in združevanje lokalnega prebivalstva, sodelovanje različnih interesnih skupin pri pripravi strategije in določitev jasnih meril za izbiro razvojnih projektov.

V občini Idrija je bila že izvedena ena delavnica z namenom animacije lokalnega prebivalstva, v občini Logatec pa sta bili izvedeni že dve. Z območja obeh občin do konca julija 2014 zbiramo projektne predloge ter interes po sodelovanju v lokalni akcijski skupini. V ta namen smo pripravili dva obrazca, ki ju lahko najdete na spletni strani Občine Logatec www.logatec.si in pre-

ko katerih lahko posredujete svoje projektne ideje na e-naslov: darja.lahajnar@icra.si. Na isti naslov lahko pišete, če želite odgovor na kakšno vprašanje, lahko pa nas tudi pokličete na tel.: 05 / 37 43 914 (Idrijsko – Cerkljanska razvojna agencija, Darja Lahajnar) in vam bomo obrazce posredovali po elektronski ali navadni pošti.

Projektne predloge za umestitev v strategijo lokalnega razvoja podeželja zbiramo do konca julija.

Vabljeni k sodelovanju.

ICRA in Občina Logatec

EVROPSKA UNIJA

REPUBLIKA SLOVENIJA

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje

PRAKTIKUM 2-6**PISMA BRALCEV 7-8****DRUŽBA 9-17****GENERACIJE 18-27****KULTURA 28-34****POLITIKA 35-36****ZAHVALE 37****ŠPORT 38-40****Spoštovane občanke,
spoštovani občani!**

Zasluzene pocitnice so v polnem teku. To je cas obiskov družine in prijateljev, potovanj, spoznavanja novih kultur in kulturne dediscine. Pocatnice bodo po svoje zacinile tudi prihajajoce drzavnozbornske volitve.

Kultura je med drugim tudi skrb za okolje in cloveka. V ta namen smo na predvečer praznika Dneva drzavnosti pristopili k prvemu vse-slovenskemu tednu ljubiteljske kulture in skupaj z JSKD v mali park posadili avtohtono sadno drevo, v znamenje odprtosti do razlicnih kultur in nje ohranitve.

Bodimo kulturni in razsodni tudi v predvolilnem casu. S tem mislim predvsem na nas politike, ko privrejo na dan vse »neumnosti« ter »obljube« in nizki udarci v najbolj boleca mesta. Laz ne bi smela imeti mesta v nasem prostoru. Nasi drzavljeni upravičeno pričakujejo od nas vodilnih, glede na zgodovinske dogodke in razprtije, da vso energijo, ki nas je do sedaj razdruževala, obrnemo v spravo in skupaj s stroko potegnemo voz gospodarstva iz »blata«. Samo z zdravim gospodarstvom, podporo kmetom in novimi delovnimi mesti s produktom visoke dodane vrednosti, bomo lahko poplačali dolgove in dosegli socialno varnost občanov. Sam nisem »politik«, sem pa skoraj celo življenje obrtnik, podjetnik in na svoji koži spoznanj vem, kaj pomeni na trgu zaslužiti denar, dati plačo in plačati vse davke in prispevke za sebe in za zaposlene. Enako se trudim kot župan in z družbenim denarjem delam še z večjim občutkom in odgovornostjo. Ne smemo se bati podjetništva, kajti samo iz dela in dodane vrednosti se financirajo vse družbene dejavnosti od zdravstva, kulture, šolstva do športa. Ko pride do izigravanja, izkoriščanja cloveka in neupoštevanja dogovora in pogodb, pa moramo enotno nastopiti v bran cloveka, tako lokalna kot vse tri drzavne veje oblasti.

Vzemimo v roke v teh pocitniških dneh kakšno lažjo, spodbudno knjigo naših pisateljev, pesnikov, narodnih buditeljev, kateri vsak na svoj način izražajo skrb za naš narod in hrabrijo svoje rojake in dvigajo samozavest. Eden izmed njih je naš veliki Valentin Vodnik v pesmi Dramilo: »Slovinc, tvoja zemlja je zdrava in pridnim nje lega najprava. Polje, vinograd, gora, morje, ruda, kupčija tebe rede. Za uk si prebrisane glave pa čedne in trdne postave. Išče te sreča, um ti je dan, našel jo boš, ak nisi zaspan. Lej, stvarnica vse ti ponudi, iz rok ji prejemat ne mudi! Lenega čaka strgan rokav, palca beraška, prazen bokal.«

Bodimo demokrati, pojdimo na volitve in imejmo se radi.

*Vaš župan
Berto Menard*

REPRESIVNI ORGANI TUDI MALO DRUGAČE

OTROCI V AVTOMOBILIH ŠE VEDNO NISO PRIVEZANI

Foto: arhiv občine Logatec

Najprej smo pravila obnašanja v prometu vadili na preprogi v vrtcu.

Policija, občinsko redarstvo... Človek ob teh besedah seveda takoj pomisli na izvajanje represije in nesmiselno pisanje kazni nedolžnim občanom, srečanja z njimi pa si nihče resnično ne želi. Letna poročila in zaključni računi izkazujejo statistiko opravljenega dela, kjer je na papirju jasno napisano število postopkov in ukrepov iz njihove pristojnosti. Ob vsem tem se sprašujem, kje je izstavljen končni račun, ki ni zaveden v nobeni statistiki navedenih organov, ko gre predvsem za preventivno delovanje, ki ga ni mogoče izkazati v številkah v končnih poročilih, rezultati pa se kažejo zgolj in edino v vzgoji bodočih udeležencev v cestnem prometu. To delo je neprecenljivo, saj bodo iz malčkov v otroških vrtcih v nekaj letih zrasli vozniki, ki bodo krojili usodo dogajanja v prometu.

Prometna kultura je v naši državi še vedno na nezavidljivo nizkem nivoju, zato je delovanje na področju preventive v najbolj zgodnjih fazah nujno potrebno, če želimo doseči nivo prometne kulture razvitih držav. V Občini Logatec se še kako zavedamo, da je izrekanje kazni zadnja možnost za doseganje zakonitih ukrepov, kar se kaže v velikem številu izrečenih opozoril na terenu, velik delež svojega dela pa namenimo tudi preventivi in vzgoji v cestnem prometu.

Nekega sončnega jutra sva se tako s policistom Blažem Aličem, ki večino svojega časa prav tako posveča vzgoji mladih, odpravila v vrtec Kurirček, v enoto Pod Košem, kjer sta nas v skupini Mravljice že pričakali vzgojiteljici Saša in Azra, ter v krogu posedeni otroci, starosti od 2-4 let, ki so z odprtimi usti presenečeno opazovali dve uniformirani osebi, ki sta prišli v njihovo okolje. V sklopu projekta spoznavanja prometa, kjer so otroci spoznavali prometno signalizacijo in se srečali s prvimi koraki v prometu, sva nadobudnim malčkom predstavila pravila obnašanja v cestnem prometu, ki je potekalo na nekoliko otroški način skozi igro, saj gre vendarle za malčke, ki pa so naju s svojimi pogledi na področje prometnih predpisov nemalokrat močno presenetili, saj so poznali že kar nekaj prometnih pravil, za kar gre zahvala predvsem omenjenim vzgojiteljicam, ki sta otroke zares dobro podučili o prvih korakih obnašanja v prometu. V učilnici smo se na improvizirani talni podlagi naučili hoje v skupini, prečkanja ceste na prehodu za pešce in v drugih okoliščinah, smiselnost in pravilno uporabo odsevnih teles ter vožnjo v vozilih, kjer smo velik poudarek namenili predvsem pravilni uporabi varnostnih pasov v otroških sedežih, kjer je bilo po izpovedih samih otrok presenetljivo ugotovljeno, da kar nekaj staršev ne privezuje svojih otrok, predvsem na krajših relacijah. Navedena informacija je zaskrbljujoča, saj je statistika pokazala, da se največ prometnih nesreč zgodi prav v prvih minutah po vključitvi v promet, navedeni problematiki pa bo prav gotovo treba posvetiti še več pozornosti. Otroci so soglasno sklenili, da bodo svoje starše glasno opozarjali, da je privezovanje v otroških sedežih nujno potrebno, ne glede na razdaljo planirane poti.

Otrokom smo nato razdelili kresničke, odsevne kape in trakove, nato pa je sledil še preizkus na terenu. Skupaj smo se odpravili do prvega prehoda za pešce, kjer smo malčkom praktično prikazali pomen in pravilno prečkanje ceste, nato pa so za njih prav gotovo zahteven preizkus opravili tudi sami, kar so opravili z odliko. Za konec so nama malčki v zahvalo podarili ročno izdelana loparčka za urejanje prometa, ki so ga izdelali sami v spomin na čudovito preživet dan. Po prihodu v službene prostore sem sam pri sebi razmišljal, kako naj opredelim preživeto dopoldne; bo naše delo sploh kdo opazil, saj ga v številkah ni mogoče opredeliti? Z navedenim razmišljanjem želim predvsem prikazati pomembnost takšnih vlaganj v vzgojo naših malčkov, ki bodo kot bodoči udeleženci v prometu morda dvignili nivo prometne kulture, s tem pa bo morda rešeno tudi marsikatero človeško življenje, saj vse prevečkrat po nepotrebem ugašajo na cesti.

DAN BREZ AVTOMOBILA 19. 9. 2014

Občina Logatec se je kot lokalni koordinator ponovno pridružila projektu Evropskega tedna mobilnosti. Letošnji slogan projekta se glasi »Naše ulice, naše odločitve«. Celoten projekt s svojimi dejavnostmi skrbi za promocijo, izobraževanje in ozaveščanje različnih ciljnih skupin o pomenu trajnostne mobilnosti in s tem vpliva na kakovost bivanja, na zdravje ter skrb za okolje, v katerem živimo. Občina Logatec se je s podpisom pristopne listine zavezala k sodelovanju pri izvedbi dneva brez avtomobila, ki bo letos v petek 19. 9., in k izvedbi različnih dejavnosti v okviru tedna mobilnosti. Prijazno vabljeni, da si več o projektu ETM 2014 preberete na občinski spletni strani.

Občinska uprava

Jure Plečnik

VARNOSTNI SOSVET

NASVETI ZA VARNOST PRED POLETNIM DOPUSTOM

V Logaških novicah smo v letu 2013 že poročali o ustanovitvi varnostnega sosveta Občine Logatec. Njegove osnovne naloge oziroma cilji so:

- preprečevanje in reševanje varnostnih problemov,
- vplivanje na varnostno zavest prebivalcev z osveščanjem in informiranjem javnosti o vlogi posameznika na področju splošne in osebne varnosti in vlogi policije,
- partnersko sodelovanje pri zagotavljanju varnosti med policijo, organi lokalne skupnosti, gospodarstvom, zdravstvom, podjetniki, izobraževalnimi zavodi, socialnimi službami, občani in drugimi formalnimi in neformalnimi organizacijami,
- medsebojna obveščenost partnerjev o varnostnih razmerah,
- odpravljanje vzrokov za nastanek odklonskih pojavov,
- povečati učinkovitost dela policije na področjih in območjih, ki so po mnenju javnosti najbolj izstopajoča,
- zmanjševanje števila varnostnih problemov v lokalni skupnosti,
- povečati občutek varnosti.

Stalni člani varnostnega sosveta so: Berto Menard, župan Občine Logatec, Franc Žaren, komandir PP Logatec, Blaž Alič, vodja policijskega okoliša na PP Logatec, David Čuk, predsednik Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v Občini Logatec, Jure Plečnik, predstavnik Občinske inšpekcije in redarstva, mag. Nevenka Malavašič, predstavnica Občinske uprave, vodja oddelka za družbene dejavnosti in splošne zadeve, Janez Podobnik, predstavnik Občinskega sveta Občine Logatec, Boštjan Rupnik, poveljnik štaba civilne zaščite Občine Logatec, Primož Malavašič, ravnatelj glasbene šole Logatec, Bojan Bogataj, ravnatelj vzgojno varstvenega zavoda Logatec, Karmen Cunder, ravnateljica OŠ 8 Talcev Logatec, Miša Stržinar, ravnateljica OŠ Tabor Logatec, Mitja Turk, ravnatelj OŠ Rovte, Kunc Mateja, direktorica ZD Logatec. Nestalni član pa je Matjaž Švajncer, predstavnik MŠKD Dlan na dlan.

Ker si želimo, da bi javnost bila bolj obveščena o delu varnostnega sosveta, smo se odločili, da bomo v Logaških novicah redno objavljali svoje prispevke.

Zavarujte se pred vlomom v stanovanje ali hišo

- Bliža se čas počitnic in s tem tudi sezona dela nepridipravov. Število vlomov v stanovanja ali stanovanjske hiše, pa tudi vikende, iz leta v leto narašča, storilci pa so čedalje bolj predrzni ali nasilni. »Prilika dela tatu« in vlomilec bo raje izbral tisto stanovanje ali hišo, kjer bo za kaznivo dejanje najmanj ovir in tveganje za odkritje najmanjše. Stavba, v kateri ni nikogar, ker so stanovalci na primer na dopustu, ali ki je očitno brez varovanja, bo bolj verjetno tarča vloma kot obratno. Posebej »vabljiva« za vlomilce so odprta vrata ali okna, razpoložljivo orodje za dostop (na primer zaboji, lestev, ki omogoča dostop do drugače nedosegljivih oken ipd.), vrtnarsko orodje, s katerim lahko vlomilec nasilno vlomi, zapuščene žive meje ali visoke ograje ...
- Zato pred daljšo odsotnostjo z doma:
- zaklenite vrata in zaprite okna,
- pred tem ne pozabite zapreti plina in vode ter izklopiti elektrike,

predvsem na aparatih (da vam zaradi puščanja vode ali požara ne bo treba predčasno prekiniti dopusta),

- vklopite alarmno napravo,
- ključev ne puščajte na »skritih mestih«, kot so nabiralniki, predpražniki, lončki za rože ipd.,
- doma ne puščajte dragocenosti in denarja (med dopustom raje najemite sef),
- svoji odsotnosti ne puščajte sporočil (na telefonskem odzivniku, na listikih ?),
- poskrbite, da bo videti, kot da je nekdo vedno doma (naj vam prijatelj ali sosed redno prazni poštni nabiralnik, dviguje rolete; vgradite časovna stikala za samodejno prižiganje luči, odpovejte dostavo časopisov?.)
- doma parkirana vozila zaklenite ter varno shranite dokumente in ključe, tudi rezervne,
- ne puščajte orodja ali drugih priročnih sredstev v okolici hiše,
- z vidnih mest umaknite vrednejše predmete,
- povejte sosedom, kako ste dosegljivi,
- preglejte zavarovalne police, kako je s kritjem škode pri vlamu, zapišite si serijske številke vrednejših predmetov ali jih celo fotografirajte, po možnosti pa tudi označite (umetniške slike, nakit, tehnične predmete idr.).

Varnostni sosvet občine Logatec

V JULIJU IN AVGUSTU

BREZPLAČNA PRAVNA POMOČ NI PREDVIDENA.

BREZPLAČNA PRAVNA POMOČ

V OBČINI LOGATEC

SPET V SEPTEMBRU

KDAJ: 24. september 2014 med 12. in 17. uro

KJE: UPRAVNI CENTER LOGATEC,

TRŽAŠKA CESTA 50A, LOGATEC

1. NADSTROPJE, SEJNA SOBA

OBVEZNE PREDHODNE PRIJAVE NA

TELEFONSKO ŠTEVILKO 01/7590-600

PLOČNIK NA MARTINJ HRIBU TER KRIŽIŠČE ČRNA TOČKA V LOGATCU

NEKATERA POJASNILA K IZVEDBI DEL

Glade izvedbe investicije »Ureditev ceste R3—640/1373 Rakek- Logatec (Martinj hrib)« v katero je vključena tudi izvedba hodnika za pešce - pločnika na Martinj hribu, bi Občina Logatec v izogib napačnega razumevanja izvajanja investicije želela pojasniti določena dejstva, in sicer:

- investicijo v celoti vodi Direkcija RS za ceste, kar pomeni, da je Direkcija RS za ceste naročila projektno dokumentacijo, izpeljala postopek izbire izvajalca gradnje, z izvajalcem gradnje podpisala pogodbo in je v nadaljevanju zadolžena tudi za samo izvedbo investicije, kar v praksi pomeni uvedbo v delo, nadzor nad gradnjo ter po izvedbi investicije še kvalitetni pregled in prevzem investicije,
- Občina Logatec je pri tej investiciji samo sofinancer v delu, ki se nanaša na izgradnjo pločnika, kar pomeni, da ko se bo investicija izvajala bo na podlagi izdane gradbene situacije pokrila samo del stroška izgradnje pločnika v skladu z sofinančerskim sporazumom,
- Direkcija RS za ceste je glede izvedbe te investicije že sklenila z izbranim izvajalcem pogodbo za izvedbo, ki vključuje tudi izgradnjo pločnika v decembru 2013, vendar pa direkcija trenutno nima sredstev, da bi z izvedbo investicije tudi že začela,
- Občina Logatec ima za pokritje svojega deleža investicije, ki se nanaša na izgradnjo pločnika v celoti zagotovljena sredstva v Proračunu občine Logatec za leto 2014 na proračunski postavki 13046 Izgradnja hodnika za pešce – Martinj hrib,
- Direkcija RS za ceste je kot naročnik skladno z Zakonom o javnem naročanju izpeljala postopek za izbor izvajalca izvedbe investicije »Ureditev ceste R3—640/1373 Rakek- Logatec (Martinj hrib)« katere del je tudi izgradnja pločnika na Martinj hribu zato Občina Logatec ne more sama izvesti oz. pričeti z izgradnjo pločnika na Martinj hribu, saj je izgradnja pločnika Martinj hrib del prej omenjenega celotnega javnega naročila, katerega je izvedla Direkcija RS za ceste in je takšno ravnanje nesprejemljivo tudi z vidika Zakona o javnem naročanju, četudi ima Občina Logatec v proračunu zagotovljena vsa sredstva za izvedbo investicije,

- delitev stroškov izvedbe pločnika na Martinj hribu po sofinančerskem sporazumu z Direkcijo RS za ceste določa, da stroške položitve cestnih robnikov, izvedbe opornih zidov in izvedbe odvodnjavanja, ki poteka v pločniku, krije Direkcija RS za ceste. Izvedbo nasipov, položitev asfalta na pločniku, obnovitev vodovoda in izgradnjo javne razsvetljave pa financira Občina Logatec. Iz tehničnega vidika to pomeni, da je možna le istočasna izvedba vseh del obeh financerjev.

- Občina Logatec je večkrat urgirala na Direkcijo RS za ceste glede nujnosti izvedbe te investicije, vendar smo prejeli pojasnila, da država sredstev za izvedbo te investicije v tem letu nima. Zadnje pojasnilo Direkcije RS prilagamo tudi temu pojasnilu.

V pristojnosti Direkcije RS za ceste je prav tako investicija »Črna točka v naselju Logatec Rovtarska/ Tržaška/Tovarniška«, saj se to križišče nahaja na območju regionalnih cest. Direkcija RS za ceste tako v celoti vodi to investicijo. Do sedaj so že izpeljali postopek izbora izvajalca del, izveden je tudi že del investicije. Občina Logatec pa je sofinancer investicije v delu, ki se nanaša na izgradnjo pločnika, javne razsvetljave, semaforške opreme ter gradnje fekalnega kanala. Tudi v tem primeru ima Občina Logatec v proračunu zagotovljena vsa potrebna sredstva za pokrivanje svojega deleža sofinanciranja. Iz razloga, da ni sredstev s strani države so bila dela s strani Direkcije RS za ceste začasno ustavljena, kar je razvidno iz priloženega dopisa Direkcije RS za ceste.

Novih informacij glede nadaljevanja del s strani Direkcije RS za ceste še nimamo. Pri tej investiciji bi ponovno želeli pojasniti še, da je izvedba križišča neustrezna oz. nesprejemljiva tudi z vidika drugih udeležencev prometa, to je pešcev, kar je razvidno tudi v dodatnem pojasnilu Direkcije RS za ceste, ki je objavljeno v uradnih objavah v okviru odgovorov na svetniška vprašanja.

**Berto Menard
ŽUPAN**

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA INFRASTRUKTURO IN PROSTOR
DIREKCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA CESTE

Trdiška cesta 19, 1000 Ljubljana
T: 01 478 80 02
F: 01 478 81 23
E: dg.drs@gov.si
www.dr.gov.si

OBČINA LOGATEC
OBČINSKA UPRAVA

Projekat: 15. 04. 2014 195
Številka zadeve: 374-101/2014-04
Vredn.: 200

Občina Logatec,
Trdiška c. 50A
1370 Logatec

Številka: 347-07-8300/55 (623)
Datum: 11.4.2014

Zadeva: **Izvedba nujnih gradbenih del na investicijskem projektu 10-0051 Martinj hrib (Logatec)**

Sporočamo vam, da smo v kabinetu ministra Ministrstva za infrastrukturo in prostor napisali dva dopisa o nujnosti zagotovitve sredstev in pričevku del po naši skupni pogodbi za izvedbo gradbenih del ureditve Martinj hrib. (glej priloge). Napisali smo, da je zagotovitev najnujnejših sredstev za izvedbo celotnega dela, ki so nujno povezana s sodobno izvedbo kanalizacije, ki jo izvajate z evropskimi sredstvi in sodobno izvedbo elektrovdov, ki so se zaradi žledoloma interventno položila v cestno telo nujno potrebna, drugače bo prišlo do nesmiselnega in neposodarnega izvajanja investicije. Ker sredstva kljub temu niso bila zagotovljena, cesta pa po vašem projektu, ki je financiran z evropskimi sredstvi ne more ostati nedokončana, jo je potrebno zaključiti z asfaltnim slojem kot del vašega projekta.

Za Direkcijo RS za ceste je la odločitev, da bomo čez nekaj mesecev, ko se bodo zagotovila sredstva za ureditev ceste skoz Martinj hrib, za kar imamo že podpisano pogodbo prišli z našo skupno pogodbo in razkopali sedaj na novo asfaltno cesto z vseh vidikov neutemeljena, vendar žal sredstev za izvedbo, kot je že navedeno nimamo.

S spoštovanjem,

Pripravi:
Božo Kordina, dipl.inž.grad.
Tomaž Wiltschko, dipl.inž.grad.
Višji inženirsk. l.
vodja sektorja za investicije

Sergij Grmek, univ.dipl.inž.grad.
direktor

Vrednost:
- DRSC sektor za upravljanje cest
- DRSC sektor za upravljanje in vzdrževanje cest

Identifikacijska številka za DDV: SI7527735, matična št.: 5300177.
Št. računa pri Banli Slovenije: SI06 0110 0030 0109 972

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA INFRASTRUKTURO IN PROSTOR
DIREKCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA CESTE
Prometnotehnični sektor

Trdiška cesta 19, 1000 Ljubljana
Občina Logatec
Trdiška cesta 50A
1370 Logatec

OBČINA LOGATEC
OBČINSKA UPRAVA

Projekat: 25. 04. 2014 195
Številka zadeve: 374-101/2014-04
Vredn.: 200

Številka: 37152-114/201180/195
DN: 170380 ku 9331/BK
Datum: 17.04.2014

Zadeva: **Ureditev križišča »Črne točke« v našem Logatec - nadaljevanje del**

V zvezi z vašim dopisom št. 371-118/2007-64 z dne 31.03.2014 glede prošnje za ponovni zagon gradbišča oz. nadaljevanja del na objektu ureditve »Črne točke« v našem Logatec vas obveščamo, da je Direkcija Republike Slovenije za ceste na podlagi ugotovitve, da v proračunu za nadaljevanje del ni zagotovljenih finančnih sredstev, podajata ustavitve izvedbe del še do 30.05.2014.

V primeru, da bodo finančna sredstva v proračunu za izvedbo del zagotovljena, se bo izvedba nadaljevala po 30.05.2014 ter z zamikom terminskega plana tudi zaključila.

S spoštovanjem,

Pripravi:
Barbara Klepac, univ.dipl.inž.grad.
Direktorica investicij d.o.o.

Mag. Stanislav Zofar, univ.dipl.inž.grad.
Sekretar
Vodja Prometnotehničnega sektorja

Vredn.:
- nastavniki
- DRI d.o.o. – g. Fizičič –el.
- Proctor d.o.o. – g. Hrbar, g. Zveglja –el.

Identifikacijska številka za DDV: SI7527735, matična št.: 5300177.
Št. računa pri Banli Slovenije: SI06 0110 0030 0109 972

ODGOVOR NA PISMI OBČINE LOGATEC IN G. GREGORIČA

Ko sem vzel v roke junijsko izdajo Logaških novic, sem sicer pričakoval odgovor na svoj članek v majski številki, vendar sem bil milo rečeno razočaran. Oba pisca člankov sta se namesto odgovora s protargumenti in dejstvi poslužila najprej diskreditacije, nato pa nadaljevala z leporečenjem v stilu: »Vse je v redu, občane naj nič ne skrbi, saj župan in občinska uprava delujeta zgledno in v skladu z zakoni ...«. Za vse trditve v mojem prejšnjem članku obstajajo konkretni dokumenti, ki so objavljeni tudi na spletni strani svetniške skupine SDS Logatec (www.sds-logatec.si).

V osebno čast si lahko štejem, da je bivša podžupanja Ladislava Furlan moja tašča. Gre namreč za osebo, ki ima pri svojem dolgoletnem delovanju v politiki najvišje moralne standarde. V svojem dolgoletnem delovanju si je mogoče ustvarila sloves, da je sitna in dlakoepska, vendar je nihče, ki vsaj malo spremlja logaško politično sceno, ne more povezati s kako sporno zadevo, ki jih v Logatec ne manjka; vselej je delovala za širši interes občanov, seveda v skladu s svojimi političnimi prepričanji, za katere je dobila mandat na volitvah.

Avtor članka občine Logatec, ki se iz meni neznanega razloga ni želel podpisati, na dolgo in široko razpreda o nekih tajnih sestankih, zarotah proti nekdanjemu direktorju komunale ipd. Seveda smo se najprej posvetovali z vodjami svetniških skupin, ker je bilo vprašanje nepravilnosti na komunalnem podjetju v določeni meri tudi politično vprašanje. Avtor pa pri tem napačno navaja, da sem tam nastopal kot namestnik predsednika nadzornega sveta. Ta pravica mi namreč ne pripada, saj ima nadzorni svet za to predsednika, ki svoje naloge opravlja korektno. Na vseh sestankih, kot tudi na koalicijskem, kjer so bili prisotni vsi svetniki takratne koalicije, sem deloval kot predsednik revizijske komisije v javnem podjetju. Na sestankih sem predstavil poročilo te komisije in pravne posledice, ki jih prinaša. Če bi nadzorni svet ravnal drugače, bi ravnal v nasprotju z zakonom, ki mu nalaga, da mora v primerih, ko ugotovi nepravilnosti, nemudoma ukrepati.

Glede zimske službe me v bistvu niti ne zanima, kakšne opevane notranje kontrole imajo na občini za pregled računov. Edino

in neizpodbitno dejstvo je, da se pogodba ni spoštovala v delu, ki podizvajalcem nalaga, da morajo imeti svoja vozila opremljena s sledilnimi napravami, na podlagi katerih se izdelajo sledilni dnevnik, ki so podlaga za preverjanje prevoženih kilometrov in posledično računa. Glede na to, da je bila pogodba podpisana tudi s strani občine, se sprašujem, zakaj le-ta, pri svoji »učinkoviti« notranji kontroli, nikoli ni zahtevala sledilnih dnevnikov, o njih pa verjetno namenoma ne govori tudi avtor članka. O tej problematiki je bil obveščen tudi nekdanji direktor komunale, o čemer pričajo zapisniki sej nadzornega sveta, ki je to problematiko obravnaval večkrat in dobil zagotovilo direktorja, da sledenje sicer ni bilo urejeno, da pa je zadevo uredil. To, da je pogodbo podpisal njegov predhodnik, v konkretni zadevi sploh nima pomena; občina pa je bila soprodpisnik pogodbe. Zdaj pa še nekaj o navedbah g. Gregoriča o mojem vehementnem obvladovanju nadzornega sveta. Če je v tem smislu hotel povedati, da sem mu na sejah velikokrat postavljaj neprijetna vprašanja in vestno opravljal svojo nalogo člana nadzornega sveta, to še nekako razumem, saj mu verjetno ni bilo lahko. V kolikor pa je mislil s tem povedati, da imam kakršenkoli vpliv na ostale člane, pa se mi zdijo take navedbe skrajno žaljive do ostalih članov nadzornega sveta in nedopusten napad na njihovo osebno integriteto.

Na ostale navedbe iz člankov pa sploh ne mislim odgovarjati, saj so po mojem mnenju plod osebne užaljenosti in zamer, ki jih gojijo nekateri. Sam osebno nikomur ne zamerim ničesar, saj ima vsak pravico do svojega mnenja, pri svojem nadaljnjem delu pa bom še naprej zagovarjal poštenost, načelnost in transparentnost, saj lahko le-to potegne družbo ven iz krize moralnih vrednot, v katero je zašla. Pripravljam tudi daljši sestavek o gradnji zaporov v Logatec, za katerega vas vabim, da si ga preberete na spletni strani logaške svetniške skupine SDS (www.sds-logatec.si)

Zoran Mojšker

KOLOFON

Logaške novice, glasilo Občine

Logatec

ISSN 03509281

Logaške novice brezplačno prejmejo vsa gospodinjstva v občini

Izdajatelj: Občina Logatec, Tržaška 50 A, 1370 Logatec

Odgovorna urednica: mag. Neža Sautet, e-pošta: neza.perko@logatec.si, logaske@logatec.si

Uredniški odbor: Janez Gostiša, Tanja Slabe, Metka Bogataj, Jure Vodnik, Luka Škrlič

Grafično oblikovanje in tisk:

TISKARNA SKUŠEK d.o.o., storitve, proizvodnja in trgovina, Vodnikova cesta 272, 1000 Ljubljana

Grafični koncept: Nicolas Sautet

Datum natisa: 11. 7. 2014

Naklada: 4.500 izvodov

Naslovnica: Prvi koncert Pihalnega orkestra z novim dirigentom Vidom Pupisom. Foto: Nicolas Sautet

Logaške novice izhajajo enkrat mesečno. Roki izida in oddaje prispevkov so objavljeni na spletni strani občine Logatec. Prispevki naj ne bodo daljši od ene tipkane strani, pisava Times New Roman, pt 11. Pisma bralcev so lahko dolga največ eno tipkano stran, pisava Times New Roman, velikost pisave 11 pt. Prispevke s fotografijami pošljite na poštini ali elektronski naslov. Prispevki naj bodo kratki in jedrati, pripišite ime in priimek avtorja prispevka in fotografije ter kdo oziroma kaj je na fotografiji. Nepodpisanih prispevkov ne bomo objavili, uredništvo si pridržuje tudi pravico do krajšanja in neobjave prispevkov.

MESTNO JEDRO LOGATCA, 1. DEL

Dne 26. 6. 2014 je bila na Občini Logatec predstavitev ideje o ureditvi mestnega jedra. Gospod župan Berto Menard je povedal, da je iz predala »potegnil« 10 let staro diplomsko nalogo takratnega logaškega študenta Gorana Rupnika na temo mestno jedro Logatca in da bi lahko zdaj kaj skupaj naredili. Svojo idejo sta predstavila avtor arhitekt Goran Rupnik in arhitektka gospa Brodarjeva. Datum predstavitve, ki ga je izbrala Občina Logatec, je bil »ponesrečeno« izbran, saj so vsi odšli na morje zaradi praznika. Saj si občina vendar želi pobud občanov in ne obratno, mar ne?

V sejni sobi je bila na ogled tudi maketa idejne zasnove z nekaterimi že umeščeni novimi stavbami, kot so npr. mladinski center oz. hostel, potem nova stavba, istih gabaritov kot stara pošta, ki bi bila z njo povezana na isti parceli, pa nova stavba naprej od stare pošte levo na Notranjski cesti, kjer je zdaj travnik, ter še nekaj manjših stavb, za katere nihče ni nič povedal, čemu bodo služile. Skleпам pa, da so to pobude občanov – lastnikov stavb in zemljišč, katere je Občina Logatec upoštevala in ki bodo imeli z novim OPPNjem (občinskim podrobnim prostorskim načrtom) možnost dozidati ali na novo zgraditi stavbe v tem mestnem jedru.

G. župan je povedal, da je Občina Logatec od Kmetijske zadruge odkupila zemljišče za obema bivšima stavbama Občine in Upravne enote Logatec ter da so podpisali pismo o nameri za odkup obeh stavb oz. da bodo to odkupili drugi investitorji. Povedal je še, da naj bi v to mestno jedro poleg tržnice postavili še mladinski center ter dobro gostilno, ki je ni v Logatcu. Gospod Rupnik je nato predstavil svojo idejo o odprtih in zaprtih tržnicah s pekarno, gostilno, lokalom in trgovinami ter povišanim odrom proti Cankarjevi ulici. Tržnica bi bila umeščena za obema bivšima občinskima stavbama po celi dolžini. Narejene naj bi bile tudi povezave iz Notranjske ceste proti Cankarjevi in Tovarniški cesti. Nato se je razvila živahna razprava in pripombe, da sama tržnica ni dobro umeščena v prostor. Stala naj bi namreč zadaj vzdolž obeh bivših stavb Občine in Upravne enote, pa opomba, da tržnica potrebuje tudi skladiščne prostore, pripombe so letele

tudi na umestitev mladinskega centra v to mestno jedro, ki je popolnoma neprimereno, sama pa sem postavila tudi vprašanje o zadostnosti parkirišč za vse te nove stavbe in dejavnosti, saj ima vsaka občina svoj odlok, ki govori o tem, koliko parkirišč se zahteva za vsako dejavnost npr. gostilno, trgovino, mladinski center itd. in ki jih je treba upoštevati. Gospa Ladislava Furlan je vprašala župana, zakaj Občina Logatec še vedno nima 20-letnega strateškega razvojnega plana. Z njo se popolnoma strinjam, saj si ne moremo dovoliti, da vsak župan po svoje kroji usodo beri podobo Logatca, sprejemajo se neki OPPNji in spremembe le-teh, in vse to za določene »izbrance« oz. turbo kapitaliste, ki jim ni mar za podobo Logatca, vidijo le svoj zaslužek, pa še to na račun občanov, saj Občina že prej »poskrbi«, da dobijo urejene komunalne parcele, ki jih je financirala občina z našim denarjem. Že na sami predstavitvi mi je bilo čudno, da želi župan predstaviti pred kratkim postavljeno tržnico na drugo lokacijo. Saj se ja ne dela tako z našim proračunskim denarjem?! Postaviš tržnico, nato pa kar naenkrat ugotoviš, da bi jo bilo bolje predstaviti. Saj bi ta denar lahko porabili za druge potrebne stvari, npr. obnovo vrtca na Pavšičevi, saj tam bivajo ubogi otroci v nevzdržnih razmerah in vročini!

Župan je povedal, da bi občina ob tem uredila še parkirišča ob Krpanu, uredila in povezala dovozne poti, skratka komunalno uredila ta del mestnega jedra. Potem pa sem si na Gursu ogledala parcelo, vrt zadaj, ki naj bi jo že kupila občina. Verjetno je bralcem znano, da je Kmetijska zadruga Logatec zdaj lastnica obeh bivših občinskih stavb ter tudi parcele za vrtom, ki delno predstavlja tudi funkcionalno zemljišče k obema stavbama. In če se »slučajno« zgodi, da občina teh dveh stavb ne bo odkupila oz. kar naenkrat ne bo imela interesa za nakup, bo lahko ti dve stavbi kupil nekdo drug, ki pa ne bo imel dovolj funkcionalnega zemljišča k obema stavbama, saj del vrta predstavlja tudi funkcionalno zemljišče, ki ga je že kupila občina. Ali bi vi kupili stavbi brez zadostnega funkcionalnega zemljišča, če že na začetku veste, da z njima ne morete nič početi?! Povedati je treba še to, da je prva, bivša občinska stavba z oranžno fasado, pod spomeniškim varstvom, in se je ne sme

rušiti, medtem ko druga ni in se jo lahko poruši in postavi nov objekt. Investitor ne bi mogel dobiti gradbenega dovoljenja za zidavo in obnovo, niti ne bi mogel vložiti vloge za spremembo namembnosti, saj notri verjetno ne bo imel pisarn, kot so bile do sedaj, pa tudi za te se zahtevajo parkirišča, ki pa jih spet ne bi bilo dovolj, če pa je ta del vrta že prodan občini. In kaj se bo zgodilo? Potencialni investitor bo lahko razbral iz dokumentacije, da obe stavbi nimata dovolj funkcionalnega zemljišča, pa bo potem »izsilil« od občine parkirišča, zraven bo imel narejene vse komunalne priključke, katere bo občina naredila za potrebe tržnice itd., potem pa bo na plan potegnil še nov zakon iz leta 2008, ki govori o tem, da mora imeti vsaka stavba funkcionalno zemljišče. Torej, najprej kupiš od Kmetijske zadruge vrt, ki predstavlja funkcionalno zemljišče, da pripraviš »teren« za »svojega« investitorja, za katerega že na začetku veš, da mu boš »odstopil« komunalno urejeno zemljišče skupaj s parkirišči, in tako bo spet nastal problem pomanjkanja parkirišč v centru mesta. Torej (»namenoma«) iz enega »problema« v drugega, da bo lahko potem župan Berto Menard spet začel na glas govoriti, kako Logatec potrebuje še parkirno hišo, ki naj bi jo spet nekam »na silo« umestili in tako se zgodba o »urbanističnem uničevanju« mesta Logatec nadaljuje še naprej. Čas je, da se občani temu dokončno upremo! Sicer pa, drage občanke in občani, so letos lokalne volitve in srčno upam, da bomo občani Logatca končno dobili in izvolili takega župana, ki bo imel razvojno vizijo Logatca in občine, ne pa da se bo vse delalo po strankarski in prijateljski pripadnosti.

Rosana Tollazzi

DAN DRŽAVNOSTI V ROVTAH

VSO ORGANIZIRAL MAŠO ZA DOMOVINO

Na sam praznik, 23. obletnico nastanka in razglasitve državnosti naše domovine, je Združenje za vrednote slovenske osamosvojitve (VSO občinski odbor Logatec) v Rovtahn organiziralo mašo za domovino in za dva padla vojaka osamosvojitvene vojne iz naše občine Miroslava Moljka in Antona Žaklja. Mašo je daroval vojaški vikar msgr. dr. Jože Plut ob somaševanju še petih duhovnikov. Cerkvenega bogoslužja so se udeležili tudi praporščaki združenja VSO, ZVVS Logatec in ZVVS Vrhnika – Borovnica, veterani vojne za Slovenijo, številni domoljubi, predstavniki politike, župan občine Logatec Berto Menard in predsednik VSO Slovenije Aleš Hojs.

Slovesno cerkveno bogoslužje v čast domovini se je po vstopni pesmi domačega cerkvenega zbora začelo s slovensko in evropsko himno, ki ju je zaigral Trobilni kvintet orkestra slovenske policije.

Msgr. dr. Jože Plut je v maši, polni domoljubnega naboja, poudaril pomen vseh tistih, ki so se odzvali na poziv k obrambi domovine in so pokazali največjo možno ljubezen do nje. Ob soočenju z različnimi situacijami vojaških operacij so se ti ljudje ubadali z različnimi stiskami in vprašanji o njihovem preživetju, o usodi njihovih bližnjih, ali bo moral streljati na sočloveka...? Zato je najbolj nizkotno dejanje vseh tistih, ki poskušajo osamosvojitveno vojno omalovaževati.

Mašo v polni cerkvi sv. Mihaela v Rovtahn je s petjem zelo obogatil domači cerkveni zbor in Trobilni kvintet orkestra slovenske policije, ki je z zvoki Haendlove Aleluje napolnil rovtarsko cerkev.

Po končanem bogoslužju se je nadaljevala spominska svečanost na grobu Miroslava Moljka, kjer so predstavniki VSO-ja po-

Foto: Robert Albreht

Ob dnevu državnosti se lahko vprašamo, kaj smo sami pripravljene narediti za domovino.

ložili cvetje (cvetje pa so odnesli tudi na grob Antona Žaklja v Logatec). Vse prisotne je nagovoril tudi predsednik VSO Slovenije Aleš Hojs, ki je tudi opozoril na poskuse diskreditacije slovenske vojne in na velik pomen spomina na vse, ki so v tej vojni žrtvovali tudi svoja mlada življenja. Vprašal se je tudi, koga moti spomin na osamosvojitveno vojno, koga motijo spominske plošče in obeležja, ki so postavljena v ta namen. Opozoril je na močan pritisk na ljudi, ki so bili nosilci slovenske osamosvojitve, na dvomljive sodne procese, sodbe, v katerih pa se v ozadju skrivajo predvsem tisti, ki so slovenski osamosvojitvi najbolj nasprotovali.

V kulturnem delu programa je sodeloval še cerkveni pevski zbor z domoljubno pesmijo Rož Podjuna Zila, recitatorka Katja Albreht s Sonetom blaženega Alojzija Grozdeta in Trobilni kvintet s pesmijo Še rožce

so žalovale. Ob takih prireditvah, ko se spomnimo, da so nekateri za našo domovino dali celo svoja življenja, se lahko vprašamo, kaj smo sami pripravljene narediti za domovino. Nam je pretežko že obesiti zastavo za praznik in na dan referendumov in volitev žrtvovati tistih nekaj minut, da opravimo tisto dolžnost in pravico, zaradi katere so bili skozi desetletja preganjani naši rojaki? Leta 91 nismo dobili le samostojne države, ampak tudi demokracijo, in tega se vse premalo zavedamo.

Ljubezen do domovine je bila enotna v srcih vseh prisotnih. Upajmo, da bodo tovrstne prireditve odprla tudi prenekateri okamenela srca, ki še vedno utripajo v ritmu starih (za nekatere) privilegiranih časih in še vedno bdijo nad (ne)resnico ter preprečujejo resnično svobodo slovenskega naroda.

Robert Albreht

26. TRADICIONALNI KMEČKI PRAZNIK NA MEDVEDJEM BRDU

Turistično društvo Medvedje Brdo in Rovtarske Žibrše v nedeljo, 3. 8. 2014, organizira tradicionalni 26. Kmečki praznik na Medvedjem Brdu pri cerkvi sv. Katarine.

Rdeča nit letošnje prireditve je prikaz krosvstva nekoč in danes in predstavitev varnega dela – odpravljanje posledic žledoloma (Srednja gozdarska in lesarska šola Postojna).

Začeli bomo z že tradicionalnim tekmovanjem v košnji in nadaljevali z drugimi tekmovalnimi igrami. Prireditve bodo popestrili razstavljalci z različnimi domačimi obrtni in s svojo pestro ponudbo zagotovili, da se bo za vsakega kaj našlo. Obiskovalci bodo lahko preizkusili svojo srečo na bogatem srečelovu in začutili pristnost domače kuhinje. Dolgočasili pa se ne bodo niti otroci, saj bodo domači izvajalci po-

skrbeli za njihovo zabavo z raznimi zanimivimi igrami.

Za jedačo in pijačo bo poskrbljeno. Zabaval vas bo Ansambel Pogum in ogrela vaša srca znana slovenska pevka Nuša Derenda. Vabimo tudi vse, ki se želite prijaviti na kmečke igre. To lahko storite na telefonski številki 041638278 pri Žakelj Davidu.

TRIDESETIČ OB VODNJAKU – TO POT DOMOLJUBNEM

OD ZBIRALIŠČA ZA ZAJEMANJE VODE DO SPOMINJANJA NA STAROŽITNOSTI

In doslej se je Večerov ob vodnjaku nabralo kar 30 zapored. Jubilejno vasovanje pod milim nebom je veljalo tudi osrednji logaški počastitvi dneva državnosti. Malo pred vasovanjem ob vodnjaku na Čevici je župan Berto Menard posadil v malem parku (na nekdanjem Dolšajnovem poštnem vrtu) spominsko drevo, avtohtono jablano šampanjska reneta. Naj nas drevo tradicije in izredne odpornosti vzpodbuja k nadaljnjim prihodnostim in opozarja na povezanost sedanosti z davnino, iz katere smo izšli, preživljajoč tisočletje želja, upanj in nepopustljivih hotenj. Zasajeno spominsko drevo velja počastitvi I. vseslovenskega tedna ljubiteljske kulture, ki naj združuje kulturo z vseh strani, hkrati pa naj zasnuje podobo občinskega parka.

Preteče večerno oblačje je mukoma zadrževalo pljusk in blisk in grom, morda pa je priprošnjiško ljubezniv bil bližnji sosed sv. Jožef, ki je nase nevsiljivo opozarjal z donenjem zvonov. Je pa znal ustvariti prijazno razpoloženje tudi Miha Brajnik, ki je svoje povezovalne niti spletal skozi navihano hudomušnost. In Praznični pozdrav je spred obokov čevčanskega vodnjaka namenil občinstvu. Pred zbranim poslušalstvom je zborovodja Lovro Grom intoniral himno gostiteljskemu mešanemu pevskega zboru v oblačilih barve črne noči, v katero so na šentjanževo namesto kresnic pomežikovali rdeči odsviti z ženskih prsi.

A v razpoloženju kresne noči je logaški župan namenil občinstvu praznično in osr-

čujoč pozdrav, v katerem je naglasil, da se naša zgodovina ni začela leta 1990 ne 1941, ampak daleč v tisočletni davni. »Zato je prav, da se zavedamo svojih korenin iz časov Samove države, ustoličenja knezov na vojvodskem prestolu pri Gospe Sveti. V šolah bi morali kaj več povedati o tolminskih puntarjih, o Aleksandrinkah... o generalu Maistru, o Slomšku in našem velikem domačinu Andreju Gosarju. O naših Primorcih pod fašizmom, o življenju Borisa Pahorja ter o borbah in žrtvah vojn, o vseh tistih, ki so dali življenja za našo domovino...« Dalje je govornik navedel, da »smo si sami izbojevali svojo državo Slovenijo, ki je bila prav kmalu tudi mednarodno priznana ... Tako je obrodilo seme, ki so ga sejali naši predniki, zalivali z lastnim potom in lastno krvjo, mi pa smo dočakali čas žetve. Kakšna sreča! – O, da bi le znali prav požeti, spraviti v žitnico pšenico, ljuljko pa zavreči.« Svoj praznični nagovor je župan sklenil z rodoljubnim sprehodom med citati Prešerna, Jenka in Cankarja ter s čestitko ob državnem prazniku in zahvalo prirediteljem jubilejnega srečanja Pri vodnjaku in vsem nastopajočim.

Predsednik zborovodje Tone Jerina: »Vesel sem nocojšnjega jubileja. Večere pri vodnjaku je 1985 zastavil zborovodja Zdravko Novak ob evropskem letu glasbe. In pevci so petju, zanimivim ljudskim šegam in navadam namenili prav vsa leta svojo zvesto naklonjenost; pevcem pa so obiskovalci izkazovali prav tako zvestobo vsa leta. Ves

čas so prireditvi izkazovali pozornost mnogi poslušalci, še posebej podporniki, predvsem občina, gasilci, Čevčani in vse pohvalne vredne čevčanske gospodinje s svojimi slaščicami. Vsem velja naša iskrena pevska zahvala. Kresni večer z zanimivimi gosti ostaja kljub številnim birokratskim formalizmom – ki so povsem nepotrebni(!) – še naprej v osrčju programov našega zbora.« Gostitelj večera je nato s smotrnim izborom pesmi domoljubno zastavil kulturni spored. Vmes so se ob Majini kitari oglašale citre Brigitte, Urše in Hane; zvoki so se milobno poigravali med murkami, starim valčkom, rdečim tulipanom, zvezdami in še kod. Ljubko! - Godčevsko pevskega trio iz Ilirske Bistrice Volk Folk je ob violini (sin Grega), opreklju in poslejržaški harmoniki (hči Nina) ter ob basu (oče Romeo Volk) postregel z bogastvom ljudske motivike iz lastnih priredb; zaživela je elementarna, a silovita ljudska zvočnost imenitnih muzikantov. Navdušujoče!

Domači zbor je konec prijetnega večera pri vodnjaku sklenil rodoljubno; predsednik zborovodje Tone pa je zahvalo namenil vsem, ki so kakorkoli pomogli k pripravi jubilejnega Večera pri vodnjaku. Posebna zahvala je veljala čevčanskim gospodinjam, ki so tudi to pot – kot vsa leta doslej – poklonila sladkih dobrot hvaležnim poslušalcem.

»Ob letu pa spet k vodnjaku!« je odmevalo predsednikovo povabilo, ki je navdušeno poslušalstvo pritegnilo za slovo še k praznični zdravici.

Marcel Štefančič

OŽIVLJENO STARO MESTNO JEDRO

Junij je bil kar vroč mesec tudi za Občino Logatec. Dne 18. junija je zainteresirane povabila na 2. delavnico »z namenom priprave nove strategije lokalnega razvoja podeželja za koriščenje LEADER sredstev v programskem obdobju 2013–2020«. Kar dvakrat pa je pripravila javno predstavitev strokovne podlage za območje OPPN (občinskega podrobnega prostorskega načrta) Stanovanjske soseske Male Laze – ta je bila 11. junija- in za območje OPPN Starega mestnega jedra Dolnji Logatec 26. junija.

Na predstavitev OPPN, na kateri je bil govor o starem mestnem jedru, je prišlo dvajset ljudi. Podjetje RIBA, Rupnik in Brodar arhitekti d.o.o., je predstavilo strokovno podlago

z besedo Gorana Rupnika, maketo in animiranim filmom. Strokovna podlaga je bila zasnovana na Rupnikovem diplomskem delu izpred sedmih let, ki je skozi kasnejše razgovore in nova dognanja v načrtovanju dobilo oprijemljivo in gledljivo obliko. Izhodišče je bila pravzaprav ugotovitev, da staro mestno jedro izgublja svojo vsebino, čeprav ima izjemno vrednost, to je odprt prostor z veliko zelenih površin, kar je prava dragocenost vsakega mestnega naselja. Načrtu v prid menda govori tudi dejstvo, da so zemljišča že v lasti občine. Ureditvena površina je umeščena med Tovarniško, Cankarjevo, Notranjsko in Tržaško cesto. Prostor ponuja izjemno možnost oblikovanja trga – angl.

square. Z minimalnimi posegi – posegi v odprti prostor so pravzaprav najcenejši – naj bi se tako oblikoval trg s tržnico, parkirnimi prostori in dostopi oz. prehodi iz vseh smeri. Obrobje bi nudilo možnost gospodarskega življenja. Vanj bi na prostor nekdanje mlekarne umestili mladinsko središče, morda tudi hostel. Nivojska razlika ponuja možnost naravnega odra. Trg bi lahko postal družabno zbirališče ljudi in prostor za osrednje prireditve, začenši z gregorjevim semnjem. Prostor bi se lahko urejal postopoma, kasneje pa bi se ureditveni načrti razširili še na območje Čevice, Poštnega vrta in bližnjih območij. Razpravljalci so z dobršno mero naklonjenosti podprli predstavljene rešitve. So pa

V DOMU MEDVED POSTAVILI VREMENSKO POSTAJO

POSTAVITEV TUDI S PEDAGOŠKIM NAMENOM

Od lanske pozne jeseni na Medvedjem Brdu deluje vremenska postaja, ki beleži vse glavne meteorološke spremenljivke: temperaturo, vlago, tlak, količino padavin ter hitrost in smer vetra. Postaja stoji ob ČŠOD Medved na nadmorski višini 788 m in na vremensko izjemno pestri lokaciji. Na močno prevetrenem grebenu so še posebej izraziti sunki jugozahodnega vetra, poleg tega pa od okoliških krajev znatno odstopa tudi količina padavin in zaradi večje nadmorske višine tudi debelina snežne odeje. Tako so zapisali člani Društva za raziskovanje vremena in podnebja v svojem glasilu Jugozahodnik. Zadnjo soboto v juniju so vabili na uradno odprtje postaje. Sončni žarki so še sijali na meteorološko hišico, odkoder se je lepo videlo Hotedršico, Ravnik, Žibrše, Javornike in še dlje, ko sta Iztok Miklavčič (v imenu društva) in vodja Doma Medved Simona Žibert Menart prerezala vrstico in odprla vratca hišice. Nakar smo se obiskovalci preselili v prijazno učilnico, kjer nam je bilo podrobneje predstavljeno delovanje in namen postaje, nekaj besed pa je Iztok namenil tudi predstavitvi društva. Podatke, ki gredo v splet, lepo dopolnjuje živa slika, ki kar vabi gledalce na obisk teh krajev. Podatki so koristni za poznavanje lokalnih značilnosti vremena, uporabljajo jih okoliški prebivalci, kmetje, gozdarji, lovci, še posebej pa v pedagoške namene v Domu Medved. Po končani predstavitvi je sledilo še prisrčno slovo (predstavitve v drugo delovno okolje) od Darje Sever, ki je bila

Foto: Brane Pevec

Ob uradnem odprtju vremenskem postaje v na Medvedjem Brdu

vrsto let v Domu učiteljica. Nato je sledilo še druženje, ki se je ob dobri kapljici in hrani zavleklo v noč in končalo s povabilom vodje doma: »Sonce, lepa pokrajina

nad katero so ljudje, ki to vidijo, očarani, pozitivna energija, ki jo širimo domačini - dobrodošli pri nas!«

Brane Pevec

Postaja DAVIS VINTAGE PRO 2 je sestavljena iz naslednjih enot: dežemer, vetromer (na višini 10 m), termometer in vlagomer ter notranje opreme. Podatke lahko vidite na internetu: <http://medvedjebardo.vreme-podnebje.si>. Poleg predstavljene imajo člani društva vremenske postaje še v Logatcu, na Zaplani, v Petkovcu, Verdu, Bregu pri Borovnici in več višinskih ter mraziščnih postaj (Ulovka, Javornik, Blegoš ...). Na koncu še posebna zahvala vsem donatorjem, ki so omogočili postavitve VP Medvedje Brdo: Občina Logatec, Center šolskih in občolskih dejavnosti Medved, KS Trate, Turistično društvo Medvedje Brdo in Rovtarske Žibrše, Ključavničarstvo Maček, Gozdarski inštitut Slovenije, Resal, Coting, Oblak commerce, Telmark, Termoton, Topdom in društvo Duh časa.

izrazili tudi svoje pomisleke in dvome, denimo, kako bi na mladinsko središče gledali sosedje, saj je dogajanje običajno precej hrupno tja v noč. Nič niso bili navdušeni, ko je predstavnica občinske uprave povedala, da občina v teh postopkih ni dolžna upoštevati predlogov občanov niti ni dolžna odgovoriti na njihove pripombe. V razmislek so ponudili tudi mnenje, da bi lahko promet omejili s pogostejšo rabo koles, brezplačnih lokalnih logaških povezav od Kalc do Mercatora, denimo. Dotaknili pa so se še drugih vprašanj, bolj ali manj posredno povezanih s tem območjem: križišča pri Kramarju, krožišča pri Mercatorju in obvoznic okrog Logatca. Zainteresirani občani lahko o strokovnih

Foto: J. G.

Maketa starega mestnega središča (pogled z Nakla čez Tržaško), kakršno naj bi bilo po ureditvi.

podlagah več preberejo in izrazijo svoja mnenja na občinskih spletnih straneh ter si

ogledajo posnetek oddaje na LEP, ki je prikazala tudi že prej omenjeni film. *J. G.*

BO MOJ VNUK ŠE PEL SLOVENSKE PESMI?

120-LETNICA ŠOLSTVA IN 60-LETNICA ŠOLSKE ZGRADBE NA VRHU

Bil je vroč petkov dan, 6. junija. Pod šotorom na šolskem igrišču se je odvila dvournna slovesna prireditev ob 120-letnici šolstva in 60-letnici šolske zgradbe na Vrhu Sv. Treh Kraljev. Pripravili so jo učenci šole pod vodstvom učiteljic Ane Kreč in Mihaele Kavčič. Prisostvovali so ji gostje, logaški župan Berto Menard, predsednik KS Boštjan Mivšek, ravnatelj OŠ Rovte in Žiri Mitja Turk in Marjan Žakelj, župnik Igor Jereb ter precej domačinov, četudi je eden prvih sončnih in toplih dni letošnje pomladi klical k delu na senožetih in njivah.

Pred desetimi leti je založnik, Športno kulturno društvo Vrh, izdal obširen zbornik 110 let šolstva na Vrhu Sv. Treh Kraljev. V njem sta avtorja Marija Barbara Soko in Rafael Krvina - v uredništvu so poleg njih sodelovali še Mihaela Gostiša, Franci Jereb in Bojana Tišler - predstavila nekdanje splošne zgodovinske, gospodarske in krajevne razmere na Slovenskem ter skrbno popisala nastanek šole. Tri leta si je ondišnji župni upravitelj Janez Nemanjič prizadeval za ustanovitev šole. »Dne 13. aprila 1894 je Deželni šolski svet z odločbo št. 945 dovolil zasilno šolo na Vrhu... Pouk je stekel mesec dni kasneje, po slovesnem cerkvenem obredu 17. maja 1894... Učilnica je bila v mežnariji...« Podatki so vzeti iz omenjenega zbornika, v katerem je popisano šolsko in vaško življenje Vrhovcev v enajstih desetletjih šolskega delovanja. Zanimivo in poučno branje za vsakogar, ki mu je mar tega, kar se je v povezavi z vrhovsko šolo že zgodilo.

Letošnja slovesnost pa je bila odsvit sedanjega življenjskega utripa šole. Začeli so jo učenci, ki so ob spremljavi učiteljice Mihaele odpeli šolsko himno »Naša šola sredi gozda na visokem Vrhu je...«. Nato so v pestrih, odlično odigranih prizorih, nastopili vsi učenci šole, od prvega do petega razreda, ki si znanje nabirajo v dveh kombiniranih oddelkih. Beseda jim je gladko tekla, gibi so bili živahni, preprosti, spontani, najsi so prihajali od prvošolke ali petošolca. To je samo po sebi razumljivo, saj se mlajši otroci v kombiniranih oddelkih gledujejo po starejših od sebe, drug drugemu so v spodbudo, mlajši instinktivno sledijo starejšim. Pri igri je čutiti tudi izkušnje, ki si jih nabirajo pri uprizorjanju iger na prostem, ki jih pripravlja vrhovska igralska družina, v katerih otroci redno nastopajo.

Zbrani udeleženci prireditve ob 120-letnici šolstva na Vrhu

Foto: D. Korošec

Foto: D. Korošec

V uvodnem delu predstave so otroci z vso svojo radoživostjo in neposrednostjo pletli niti utrinkov iz šolske zgodovine, zapisane v kroniki. »... V zadnjih desetih letih se je na šoli zvrstilo kar nekaj učiteljic (učitelja Jožeta je zamenjala učiteljica Mihaela Gostiša-Kavčič ter učiteljice Petra Jenko Lukan, Rezka Kavčič Drmota, Tjaša Mahnič, Jasmina Buh, Violeta Husu, Ana Kreč, vedno več pa jih je prihajalo na podružnico z matične šole. V vseh letih šolanja je svoje znanje v glave mlajših in starejših otrok vlivalo 45 učiteljev, zanje skrbelo 7 kuharic, čistilk, na šolo je prihajalo več zunanjih sodelavcev. Šolska stavba je bila v vseh teh letih zatočišče nadebudnim učencem, krajevnim društvom, krajevni skupnosti, knjižnici pa tudi skupinam, ki so prihajale semkaj; športnikom, tabornikom, skavtom, nadarjenim učencem z matične šole ...

David bere iz šolske kronike.

Prvi del so šolarji sklenili s staro otroško igro Oreh je naš. Udeležence prireditve so med posameznimi prizori nagovorili župan Berto Menard, predsednik KS Boštjan Mivšek, ravnatelj OŠ Rovte Mitja Turk in učiteljica Mihaela Kavčič. Vsak s svojega gledišča so poudarili pomen in vrednote podružničnega šolstva, tako za učence kot za kraj sam. Podružnična šola nudi učencem skorajda individualni pouk in jih hkrati navaja k povezovanju in sodelovanju s sošolci, ki ga v velikih razredih s po 20 in več učenci skorajda ni mogoče niti pričakovati. Prav individualnost pouka daje odlično popotnico učencem za naprej, kar dokazujejo uspešni posamezniki po prehodu v matično osnovno šolo. »Je pa treba razumeti tudi starše, da se o vpisu otrok v šolo odločajo po svojih potrebah in željah« je dejal predsednik KS.

Kroniki je sledil plesni sklop. Dečki so skakali čez palico, dekleta so se šla izštevanko En kovač konja kuje. Dečki so zaplesali Nemo kolo, dekleta zaplesala in zapela belokranjsko Aj, zelena je vsa gora, družno pa še Pobebele polje in Izidor ovčice pasel, dokler ni eden od njih opazil: »Krave so nam ušle« in so jo vsi ucvrli z odra. Kot plesalci so se še enkrat predstavili z Rašplo.

Učenci so nato uprizorili igro Alenke Buh Prav posebno darilo. Manca, učenka iz prvih let šole na Vrhu, se znajde med današnjimi šolarji, ki pripravljajo darila svojim staršem. Kako so se spo-

Foto: D. Korošec

Vseh 15 šolarjev POŠ Vrh je zaplesalo Rašplo.

četka čudno in nejeverno gledali. Pa so se drug drugemu privadili, čeprav so razlike ostale. Otroci današnjega časa so mamicam in očetom darila kupili v trgovini, Manca pa je mami sama naredila ogrlico, za očeta pa je našla uporabno stvar. Učitelj Gregor jo je pohvalil: »...Še zdaj ne vem, od kod prihajaš. A vseeno, hvala, ker si današnjim otrokom pokazala vrednote, ki so jih poznali včasih, da lahko iz navadnih smeti, z ljubeznijo narediš čudovito darilo iz srca.« Otrokom pa je dejal »Darilo ste lahko vi sami, če ste pridni in radi pomagate svojim

»DARILO SO LAHKO OTROCI SAMI.«

mamam. Stvari lahko kupite ali jih naredite sami. Kot vidite, je veliko vrst daril. Sami se odločite, katerega presenečenja bi bila vaša mama najbolj vesela.« Ob koncu igre so nastopajoči zaplesali še Huba buba ples.

Nagovoru učiteljice in pedagoške vodje POŠ Mihaele Kavčič je sledila uprizoritev igre Izgubljena ali najdena. Igro, sodobno, poučno in komično priredbo Muce Copatarice, je v priredbi in režiji Jolande Mohar uprizorila gledališka skupina Smreka, ki jo sestavljajo člani Društva učiteljev podružničnih šol Slovenije. Znana zgodba je postavljena v današnji čas, prepoln naveličanosti, lenivosti in pričakovanja, da smo na svetu samo zato, da nam bodo drugi z vseh strani stregli in nas zasipavali s pozornostjo in skrbjo. Nabuhel, tujk in slangovskega poenostavljanja ter šifriranja poln jezik je ob odlični igri zabaval in obenem trezil občinstvo, ki se je do solz nasmejal nadutemu in nad resničnostjo vzvišenemu obnašanju razvajenih otrok, ki se na koncu le srečajo z odrešujočo ljubeznivostjo in odpuščanjem. Po vsem odštekanem besedičenju naših zlatih otrok, za katere pravzaprav ne najdemo pravega časa in z njimi ne vzpostavimo pristnega in iskrenega stika, je grenko, a

vendar odrešujoče izzvenela sklepna pesem Bo moj vnuk še pel slovenske pesmi? »Če bi bilo več podružničnih šol, bi bila takšna skrb pravzaprav odveč«, bi lahko sklenili po vsem, kar so nam učenci prikazalo to popoldne, ki se

je sklenilo s prigrizkom in zdravicami.

Janez Gostiša

Foto: D. Korošec

Manca, učenka izpred sto let, je zaplesala ples z metlo, kakor so ga nekoč plesali na vaških veselicah.

Učenci POŠ Vrh z učiteljicama Ano in Mihaelo ter člani gledališke skupine Smreka na skupni fotografiji ob koncu prireditve.

MARATONCI ODTEKLI ČASTNI KROG?

ZGODOVINA KINA V LOGATCU V. DEL

Foto: Gvido Komar

Marjan Košir, nekdanji upravnik Kina Logatec: »Pa se vseeno da, če je volja in vizija. Na Vrhniki zaradi entuziastov kino trenutno uspešno deluje.«

Pogovor z gospodom Marjanom Koširjem (r. 1937), nekdanjim urednikom filmske redakcije na RTV Ljubljana (Slovenija) ter upravnikom Kina Vrhnika in Kina Logatec, sedaj stanujočim v Logatcu.

Gospod Košir, kdaj ste prvič vzpostavili stik s kinom?

Filmske predstave sem začel gledati kot 7-letni fantič med drugo svetovno vojno v Salezijanskem mladinskem domu. Kasneje sem pogosto zahajal v Kino Kodeljevo, v kino Moste na drugi strani Ljubljane pa manj. Iz takratnega povojnega obdobja sta mi v spominu ostala filma: Volk z gore Sila (Il lupo della Sila, 1949), Ni miru med oljkami (*Non c'è pace tra gli ulivi*, 1950).

Kdaj ste se pa začeli zanimati za film bolj poglobljeno?

V 50-ih letih je bil v Ljubljani ustanovljen filmski klub. Vzljubil sem črnobeli beli film, »art film«. Gonilna sila kluba je bil Vitko Musek (filmski kritik, publicist, skrbel za nabavo filmov pri Viba filmu, eden prvih urednikov revije Ekran). Potem je bil tu še Vojko Duletič (filmski montažer, scenarist in režiser), ki je

skrbel za motivacijske filmske večere. In pa Marjan Maher (Nekdanji urednik filmskega programa na RTV Ljubljana. Kot član redakcije revije Film je lahko bil prisoten pri tako imenovanih »cenzurkah«, ko so si v majhni dvorani pri cerkvi sv. Jožefa politični veljaki ogledovali filme in presojali njihovo primernost za narod. Skupaj z režiserjem Duletičem so dan za dnem preživljali v tej dvoranci in pozno v noč nadaljevali razpravo o filmih v kavarni Činkole. Op.p.).

Kaj pa vaša poklicna kariera?

Končal sem gimnazijo in študiral slavistiko. Dosti sem se ukvarjal s filmsko vzgojo. Po odsluženem vojnem roku sem srečal znanca Maherja, ki je bil takrat urednik filmske redakcije na RTV Ljubljana. Povabil me je na RTV v filmsko redakcijo. Takrat je bilo na RTV zaposlenih okrog 300 ljudi, ob mojem odhodu v pokoj pa okoli 2000. Vsi zaposleni v filmski redakciji smo

delali z veseljem, saj smo bili filmofili. Hude cenzure ni bilo. Zgodilo se je, da bi morali predvajati znamenito »Titovo pismo« (Napisal ga je Stane Dolanc l. 1972. Z njim se je najavila blokada demokratičnih procesov v 60-ih. Op.p.), pa smo zavrteli film Tarzan. Bili smo klicani na zagovor. Od takrat naprej smo v hecu vzklikali: »O, pismo!«, če ga je kdo kaj polomil. Nekoč smo za božič (ki takrat še ni bil državni praznik in se ga ni tako javno praznovalo kot danes, op.p.) zavrteli risanko Kalimero, v kateri črn piščanček nenehno toži: »To je krivica, zares!«. Seveda smo zaradi očitnega podtona bili spet na zagovoru, češ da gre za obujanje klerikalizma.

Kdaj ste se pa resno začeli ukvarjati s kinom?

L. 1976 sem se z družino preselil na Vrhniko. Takrat je bil upravnik kina gospod Šmit, računovodja na Vesna filmu. Po njegovem odhodu v dom za ostarele sem ga zamenjal. Kino je bil takrat še vedno krasen biznis, če si imel pravo vizijo. Ponekod še vedno ni kino v taki krizi kot pri nas. Najprej se je to začelo v Italiji, ko so večinoma vrteli

»VEDNO SEM IMEL TO PRED OČMI. DA JE TREBA OHRANIT VSO PUBLIKO.«

samo popularne, »trenutne« filme, zanemarjali so pa filme s trajno kvaliteto. Izgubili so določeno publiko. In potem je obisk začel usihati. V Franciji in Nemčiji so »art

film« promovirali in tako ohranjali stik s publiko. Vedno sem imel to pred očmi. Da je treba ohraniti vso publiko. Tudi če občasno vrtiš film samo za ožji krog. To se obrestuje na dolgi rok. Na Vrhniki sem poleg upravljanja kina občasno po potrebi tudi vrtel filme, bil blagajnik, biljeter. Rad sem imel film in kino. En mandat sem bil tudi predsednik Zveze kulturnih organizacij (ZKO) Vrhnika, kjer je bila takrat zaposlena Logatčanka gospa Nevenka Malavašič, s katero sem odlično sodeloval in jo imam v lepem spominu. Potem sem seveda spoznal tudi logaške kino funkcionarje: Štefančiča (Marcela st.), Sarka. Kasneje pa tudi družino Jereb, predvsem gospoda Borisa.

Dobiček od filmskih predstav je bil velik. Obiskoval sem filmske sejme in festivale zaradi nabave filmov. Sodeloval sem s kini v Bevkah, Borovnici, s Cerknico in Logatcem. Zaradi nenehnih prevozov filmov smo nabavili star kombi Zastava 850. Kasneje smo ga zamenjali za »katrco«, ki nam je dolgo in uspešno služila. Pravzaprav me ob sobotah in nedeljah zaradi kina nikoli ni bilo doma.

V povprečju sem gledal okoli 200 filmov letno (kino) in na RTV v službi od 300-400. To so bile ogledne kopije. Seveda nisem vseh pogledal v celoti. Pri nekaterih sem že na začetku ugotovil, da niso dobri za nakup.

»V POVPREČJU SEM GLEDAL OKOLI 200 FILMOV LETNO (KINO) IN NA RTV V SLUŽBI OD 300-400«

Kdaj ste pa začeli s kinom v Logatcu?

Primoža Sarka sem dobro poznal in sem z logaškim kinom že sodeloval. Ko je on prenehal, sem prevzel Kino Logatec. Takrat je bil kino že krepko v zatonu. Zaradi entuziazma sem ga hotel obdržati pri življenju. Seveda je bilo manj predstav kot v preteklosti; se je pa še vedno izplačal. Še vedno smo imeli privat računovodjo. Vsak teden smo pošiljali poročilo distributerjem (Vesna film, Viba film (v preteklosti še Triglav film)) o prodanih vstopnicah. Najemnina je bila pribl. 40% od prodanih vstopnic. Dobro sem se razumel z vodjo Ljubljanskih kinematografov. Včasih smo zato imeli premiero celo pred Ljubljano. Npr. film Schindlerjev seznam. Film je bil v dveh rolah. Ko se je prva končala, smo jo takoj odpeljali na Kino Vič tik pred pričetkom predstave. Bilo je zelo stresno. Sploh za tamkajšnjega kinooperaterja, ki je ves znojen čakal na kopijo, da bi lahko začel s predstavo. Če sem dobil film

»VEDNO SEM BIL POŠTEN IN NI SE MI ŠLO ZA DOBIČEK.«

pod roko, so mi rekli, da tega ne povem distributerjem. Vedno sem bil pošten in ni se mi šlo za dobiček. Rad sem to

delal. Distributerji so to spoštovali in nikoli nisem imel problemov, kvečjemu dobre odnose.

Občasno so bili problemi, ko kdo ni dvignil filma in ga je sprevednik ali šofer avtobusa dal v gostilno pri Krpanu. Predstava je odpadla. Stroški pa so seveda bili, da ne omenjam nejevoljne publike. Ko se računovodsko ni več izšlo, je bilo s kinopredstavami konec. Nikoli nisem

gledal na denar, da bi predvajali samo filme za zabavo širokih množic, temveč tudi na kvaliteto. Dogajalo se je, da so v Logatcu določene predstave privlekle v kinodvorano enkrat več ljudi kot na Vrhniki. Drugače pa je

bil takrat povprečni letni obisk kina na Vrhniki okoli 10.000 obiskovalcev, v Logatcu pa 6000. V najboljših časih v 60 letih pa na Vrhniki celo 50.000! Na koncu sta obisk in posledično dobiček zelo padla. Občina je prevzela računovodstvo kina. Potem je počasi kino usahnil. Tu pa tam še kakšna šolska predstava.

Kako pa vidite krizo kina pri nas?

Najhujši padec se je začel z videotekami. Potem je postal trg nasičen z distributerji. Kljub občasnim premieram (v Logatcu) ni šlo. V samostojni Sloveniji je šlo še bolj navzdol. Praktično nič ni v slovenskih rokah. Velike distributerje male države ne zanimajo. Premajhen trg. Pri nas je bila tudi napačna privatizacija kinematografov. Lastnike (japije) zanima samo denar in ne film. Zato je ta stvar kratke sape. Na Hrvaškem je drugače. Imajo precej bogatejši program in seveda programsko politiko. Njihovi distributerji pokrivajo balkansko tržišče. Tuj lastnik Cinestar skrbi za kinematografijo in kinodvorane (npr. Multiplexe CineStar Zagreb), ki so

jih vrhunsko opremili. Blitz film je soinvestitor (Blitz-CineStar). Pri nas pa Kolosej - nobene pametne programske politike. V kinodvoranah je treba opremo modernizirati (digitalna kino oprema). Manjši kraji pa nimajo denarja, oziroma obisk ne bi opravičil velikih stroškov. Zdi se mi premalo samo programirati, producirati film. Treba ga je znati tudi predstaviti. Potem bo obisk. Pa se vseeno da, če je volja in vizija. Na Vrhniki zaradi entuziastov kino trenutno uspešno deluje.

Gospod Košir, naj vas za konec povprašam o vaših priljubljenih igralcih, režiserjih in filmih?

Pravzaprav nisem nikoli imel nekih posebnih favoritov. Zanimala pa me je bolj »klasika«, starejši filmi. Film moje mladosti. Režiserji: John Ford (westerni), Vicent Sherman (klasične kriminalke, film noire), Sergio Leone, Elia Kazan, Fritz Lang. Film: Dvanajst jeznih mož (z glavno vlogo Henrya Forda), Steklina menažerija in westerni Sergia Leoneja (z legendarnimi igralci: Clintom Eastwoodom, Lee van Cleefom, Elijem Wallachem in Gian Maria Volontéjem).

Zdaj ob ponedeljkih na internetu pogledam vse filmske napovednike o premierah npr. v Franciji, Nemčiji, ZDA.

Gospod Košir, najlepša hvala za razgovor in za vaš izjemen prispevek k delovanju kina na Notranjskem in želim vam še veliko filmskih užitkov.

Gvido Komar

»IZZIV MI JE ČLOVEK IN GIBANJE«

TJAŠA MATJAŠEVEC

Foto: arhiv Tjaše Matjaševc

Tjaša Matjaševc se je slikarstva lotila po prigovarjanju očeta.

Tjaša Matjaševc je pridna študentka farmacije, ki bo študij kmalu zaključila. V tokratno rubriko smo jo povabili, ker predstavlja novo generacijo logaških umetnikov in je pozornost pritegnila s svojo risbo ter barvno sliko. Začela je z realističnimi figurami in tudi sicer meni, da je dobro, da ustvarjalec osvoji figure, preden se spusti v abstraktnjšo risbo ali sliko. Slednjo utrjuje že sedem let, saj se enkrat tedensko udeležuje celoletnih risarskih delavnic pri akademskem slikarju Tonetu Račkem. Tam obravnavajo različne tematike: človeško figuro, like, portret, senčenje, 3 D risanje ... Spoznavajo načela risbe, na primer proporce; gre za praktično naravnano in dovolj intenziven tečaj, ki pušča, da posameznik, kadar ima, seveda čas, pili svojo risbo tudi doma. Tjaša pravi, da največ riše poleti, ko je časa več; takrat se posveča papirju tudi vsak dan in riše bolj »zase«, sicer pa med letom dela večinoma slike po naročilu, največ zanimanja je menda za portrete oseb. Kljub izzumom fotoaparatorov, ki naš obraz ujamejo dobesedno tak, kot je, je črno-bel portret še vedno nekaj posebnega in še vedno vzbuja zanimanje in navdušenje, saj nastaja pred nami iz par potez vedno bolj natančna in presemetljiva podoba! Med fotografijo in ročno risbo je tako še vedno velika vrednostna razlika, ki se izraža v urah piljenja potez in študija.

Motiv človeka ji je najbolj ljub in največ je delala na njem. Izziv ji je figura in njeno gibanje, z vidika gibanja jo je začela zanimati tudi figura konja. Svinčnik uporabi za skico – teh pred risbo napravi tudi deset – risbo pa realizira večinoma z ogljem. Za svojo zadnjo razstavo v Logatcu je predstavila med drugimi tudi črno-bele figure konjev, izziv za omenjeno razstavo pa si je postavila sama, saj se je odločila, da poskusi nekaj novega, in sicer, da v svoje ustvarjanje vključi barve. Prej je večinoma delala v črno-beli tehniki s svinčnikom in ogljem, barve so predstavljale novo dimenzijo in nov ustvarjalni izziv. Prehod iz svinčnika in oglja na akvarel in akril na papir sama označuje kot težak. Odločiti se je morala najprej za eno izmed barvnih tehnik, tako je poskusila pastele, ki ji niso odgovarjali, bližje ji je bil akvarel, ki ga uporablja njen oče, tudi umetnik, Jože Matjašec. Tjaša zelo ceni njegove slike, ki vključujejo večinoma podobe iz narave. Očtov akvarel, ki učinkuje z zabrisanimi linijami, je, kot pravi, sad let in let dela; rada bi se nekoč izpopolnila tudi v akvarelu, izziv prihodnosti ji predstavljajo tudi motivi iz narave, ki jih je v njenem ustvarjanju manj, saj se trenutno posveča figuri in gibanju. Tako tudi svoja zadnja razstava vidi kot korak v procesu in ne kot nekaj zaključnega. In ravno to je zanj čar ustvarjanja, ki umetniku postavlja vedno nove izzive. Društvo likovnikov Logatec, v katerega je vključena že osem let, ji nudi oporo v domačem kraju, pomembno oporo pa najdeva tudi v očetu, ki je njen prvi in najbolj iskren kritik, ki ga tudi sama spoštuje kot ustvarjalca. Čeprav imata, kot pove, različna stila, je ena izmed idej tudi njuna skupna razstava v Logatcu. Oče ji je likovnost kot način izražanja prikazal že v otroštvu, sama pa opaža, da je to za otroke pogosto nekaj tujega. Športne dejavnosti in obisk glasbene šole so v naši družbi nekaj naravnega, medtem ko je likovnost (likovni krožki, tečaji ...) velikokrat postavljena na stranski tir, saj ni tako dostopna in promovirana. Zanj je pomembno, da je umetniško izražanje spoznala že v otroštvu, ko je začela z ročnimi spretnostmi in risanjem tega, kar imajo deklice najraje: barbik in punčk. Težak prehod je bil zanj, kot se spominja, prehod od te z otroštvom zaznamovane motivike k resnejšim motivom. Vzpodbudil jo je oče, pomemben moment pa je bil tudi likovni ekstempore v Logatcu,

kjer je na dobrodolni licitaciji prodala sliko. Preprosta slika s klasjem in poljem, ki jo je napravila na tem ekstempore, ji je pomenila prelom in začetek nečesa novega v ustvarjalnem razvoju. Zatem se je vključila v omenjeni tečaj in začela bolj študijsko ter resnejše pristopila k lastnemu umetniškemu razvoju.

Danes je Tjaša polna idej in želja, rada dela portrete ljudi – dobiva namreč veliko naročil –, v katerih išče karakter in enkratnost. Rada riše otroke, najbolj pa starejše ljudi, katerih osebnost iz izkušnje se opažajo v gubah in začrtanih potezah. Najtežje pa je risati – take so njene izkušnje – recimo močno napudrane in naličene ženske. Ličila namreč obrazu odvzamejo naravne gube in poteze, vzpostavijo dvodimenzionalni učinek in izpodrinejo naravne sence, ki so del lepote obraza. Risba je veliko bolj naravna, če je naraven obraz. Izziv v prihodnje so ji tudi živali, poglobljala se bo še naprej v barve, saj so ji barvne slike zelo všeč, izziv pa ji predstavlja tudi prestavitev motivike iz pretežno človeških motivov k naravnim. Rada bi svoje slike odprla tudi za naravo. Pravijo, da je težje delati na človeških motivih kot na naravi, vendar Tjaša pravi, da je tudi to, da ujameš naravo in njeno gibanje, težka naloga. In mi ji verjamemo, saj vemo, da se je bo lotila z vso predanostjo in trudom.

Ivana Zajc

Foto: arhiv Tjaše Matjaševc

Tjaša riše tudi portrete oseb.

CVETI MERLAK – ŠUBIC V SPOMIN, 1927-2014

VEDNO SE JE RADA VRAČALA V RODNE ŽIBRŠE

Je že tako, da se pogosto šele ob smrti naših rojakov zavemo njih veličine, ki so izhajajoč iz naših sredin dosegli več, kot je od njih zahtevalo življenje samo. Cveta (Terezija) Merlak – Šubic se je rodila v Žibršah, v veliki kmečki družini Rečanovih, kot četrti med devetimi otroki. Pridnost in delavnost je nosila s seboj in že v osnovni šoli v Žibršah si je pridobila zavidljivo znanje, nato opravila sprejemni izpit in leta 1938 postala dijakinja ljubljanske klasične gimnazije. Po vojni se je vpisala na Medicinsko fakulteto in leta 1952 diplomirala. Po dveletni pripravniški dobi in strokovnem izpitu je leta 1954 pričela specializacijo iz ustnih in zobnih bolezni na Stomatološki kliniki v Ljubljani ter marca 1957 opravila specialistični izpit.

Poklicno pot zobozdravnice je pričela v šolski zobni ambulanti v Novi Gorici in se v naslednjih letih pod vodstvom dr. Iva Antoliča povsem posvetila zobni in čeljustni ortopediji. Tako je na Primorskem nastala prva ortodontska ambulanta izven Ljubljane, Cveta Šubic pa je postala prva specialistka zobne in čeljustne ortopedije

Foto: osebni arhiv Branka Rupnika

na Primorskem ter v sosednjih italijanskih pokrajinah.

Pri svojem delu je bila zavezana družbeni ortopediji in skušala je ustrezno zdravljenje

približati vsem pomoči potrebnim otrokom. Tako je več desetletij enkrat tedensko delala v ambulantah v Ajdovščini in v Tolminu. Čakalnih vrst, kot jih kljub boljši kadrovski zasedbi in novi tehnologiji zdravljenj poznamo danes, v času Cvete Šubic ni bilo.

Cveta Šubic se je kljub delovnim in družinskim obveznostim udeleževala strokovnih posvetovanj širom Jugoslavije in jih nekaj organizirala tudi v Novi Gorici. S svojim delom se je zapisala v zgodovino slovenskega zobozdravstva. Prejela je številna priznanja in zahvale, leta 1976 pa tudi Orden dela s srebrnim vencem.

Iz Šempetra pri Gorici, kjer sta si z možem Cirilom ustvarila dom in družino, se je rada vračala domov v Žibrše in ob redkih priložnostih poklepetala z vrstniki iz mladih dni. Kljub uspehom je ostala skromna in prijazna do vseh in nasmešek za strogim zdravniškim obrazom je pričal o veliki duši zdravnice, ki je s trdim in vztrajnim delom zaznamovala svoje okolje in čas. In domačemu kraju v izročilo in spomin pustila svoje zaslužno ime.

Branko Rupnik, Žibrše

VOJNI ZLOČIN V GRČAREVCU PRED 70-TIMI LETI

»Slovenec že mori Slovenca, brata - kako strašna slepota je človeka!«
France Prešeren: Krst pri Savici

Rajonski odbor OF, ki je imel svoj tabor v gozdu nad Grčarevcem približno v okolici Mesarjevega hriba, je bil izdan. Logaški domobranci so 13. julija 1944 tabor obkoli in napadli njihove člane. Ob napadu se je večina rešila, le Franc Skvarča ne. Od mladih nog je bil invalid, saj je imel eno nogo poškodovano. Ob napadu je bil prestreljen še skozi drugo, zato ni mogel pobegniti in so ga domobranci ujeli. Grozljivemu prizoru, ki se je zgodil kasneje, je bila priča Ema Jernejčič, ki je bila skrita v bližini pod kupom vejevja. Ujetega ranjenca so najprej zasliševali. Ničesar ni priznal, zato so ga začeli pretepati in poniževati. Na kolenih jih je prosil, naj ga pustijo živeti, toda eden izmed domobrancev, doma s Planine, njegov nekdanji sošolec, je vzel sekuro, ki jo je našel v taboru ob ognjišču in z njo ubil ranjenega partizana Franca Skvarčo. Ko so domobranci zapustili kraj zločina, so partizani prišli nazaj v tabor. Tam so našli

okrvavljenega tovariša. V glavi je imel zasajeno sekuro. Janez Bajt je truplo naslednji večer odpeljal na pokopališče v Lipljah pri Planini, kjer so ga pokopali in grob okrasili s cvetjem grčarevskih deklet. Po zapiskih Jožeta Simšiča-Jelena v Vojnozgodovinskem zborniku št. 31/2008 pa spet onemimo: »Domobranec, ki je s sekuro ubil Franca Skvarčo, je po vojni pobegnil v Kanado. Po osamosvojitvi Slovenije je prišel na obisk v domači kraj, ogledal pa si je tudi mesto svojega zločina. Še vedno živi v Kanadi in zato, da je ranjenemu, ujetemu in nemočnemu partizanu zasadil sekuro v glavo, ni nikoli nikomur odgovarjal.«

L. 1980 je Krajevna organizacija Zveze borcev NOB Tabor Logatec v okviru programa praznovanja občinskega praznika (takrat 12. september) približno na mestu zločina odkrila spomenik mučenemu in ubitemu borcu Francu Skvarči. Nagovor v spomin in opomin je imel njegov sobojevnik Vojko Rupnik, ki je z bridkostjo pozival še žive sodelavce v zločinu naj se vendar zganejo v srcu.

Ta krajši prispevek sem napisal tudi zato,

Foto: osebni arhiv Jožeta Simšiča - Jelena

Franca Skvarča, 1906-1944

ker je Franc Skvarča živel v naši hiši »Pr' Skvarčat«. Nerazumljivo je, kako so lahko nekateri ljudje tempirane bombe v smislu najhujših možnih zločincev. Izredne situacije v nekaterih ustvarjajo iracionalna sovraštva, ki aktivirajo najhujša dejanja. Zločin je neizbrisen, zločinci (tudi tisti birokratski, »v rokavicah«) pa so izmečki družbe, ne glede na to, ali so obsojeni ali ne in za kakšno politično ideologijo se skrivajo. Zato: »Ljubezen in ne sovraštvo.«

Gvido Komar

LETO 2014 POSVEČENO PREDVSEM BONTONU

O USPEHIH OŠ ROVTE S PODRUŽNICO

Nastopilo je poletje, za večino učencev najlepši in predvsem najbolj sproščen del leta. Za dva meseca torbe dobijo svoj prostor v kotu, ki je očem čim bolj oddaljen. Misel na šolo zamenjajo prijetnejše in zabavnejše misli, kako čim lepše, sproščujoče preživeti julijske in avgustovske dneve. Šole bodo bolj ali manj samevale, v zavetju njih bodo le še tajnice, računovodje in čistilke. In seveda tudi ravnatelji, ki so z mislimi in delom že v naslednjem šolskem letu. Prvi september se hitro približa in tedaj je treba začeti s polno paro, brez zapletov. Med pripravo na vse mogoče novosti, ki se vsako leto pojavijo, sem zmotila tudi ravnatelja OŠ Rovte Mitjo Turka in v pogovoru z njim skušala »obračunati« z letom, ki se je poslovilo.

Šolsko leto 2013/2014 se je poslovilo. Bi želeli izraziti kratko misel ob tem?

Leto, ki je minilo, je bilo predvsem usmerjeno k pravilom obnašanja, se pravi bontonu. Dobršen del dejavnosti smo temu namenili. Kaj smo dosegli, pa bomo videli šele čez nekaj časa, v vsakdanjem življenju. Vidimo lahko, kako se določenih stvari zelo hitro naučimo (dobrih in slabih), kako pa to upoštevamo v vsakodnevnem življenju, pa je čisto druga pesem. Obnašanje med ljudmi in do ljudi naredi tisti pravi vtis, še tako dobre ocene tega ne morejo.

Bi nam predstavili ta projekt bolj natančno?

Ker v družbi na splošno izginjajo vrednote, pravila se upoštevajo le sem ter tja, vrednote, ki so nekoč veljale za temelj človekove osebnosti, se vse bolj izgubljujejo v prehitro bežeči vsakdanjosti, smo na šoli že v začetku leta naredili načrt, da celotno šolsko leto usmerimo v obvladovanje bontona. Vsi delavci na šoli so ta projekt podprli in upanju, da bi še izboljšali kvaliteto življenja na šoli. Temu smo namenili jutranje misli, ki so že utečen del šolskega življenja na naši šoli. Izvedli smo kulturni dan in projekt Najizvirnejša misel o bontonu. V tem sklopu je potekal tudi šolski natečaj za najizvirnejšo misel, ki je bila na koncu izbrana in nagrajena. Te misli so zbrane v knjižici. Vse misli so bile zelo dobre, a najboljša se nam je zdela misel devetošolke Karmen Bogataj. Njena misel se glasi: Priložnosti primerno se obnašaj, nad tujo lastnino se ne znašaj. Tarzanovi kriki sodijo v divjino, večji vtis naredil boš s tišino.

Šola na podeželju, torej tudi v Rovtah, je tesno povezana z življenjem v kraju. Kako se je to kazalo v tem šolskem letu?

Seveda se je povezanost s krajem dogajala tudi letos. Tudi kot nosilci naziva Kulturna šola se čutimo dolžne, da to delimo s krajani. Organizirali smo svečano krajevno prireditev v počastitev dneva samostojnosti in enotnosti, dva gledališka večera, na katerih so nastopale šolske dramske skupine- tudi s podružnične šole - ter revijo šolskih pevskih zborov. Občasno pa sodelujemo z različnimi krajevnimi društvi, predvsem z lovci in gasilci.

Delo šole se lahko pokaže tudi na zunaj, saj se učenci s svojimi spretnostmi, znanjem in sposobnostmi pokažejo na raznih preizkušnjah in tekmovanjih. Kje so se učenci letos še posebej izkazali? Tudi to je res. Letos so se učenci kot že leta doslej pod vodstvom svojih mentorjev udeleževali tekmovanj in literarnih natečajev,

Foto: Gregor Udovič

M. Turk, ravnatelj Osnovne šole Rovte: »Obnašanje med ljudmi in do ljudi naredi tisti pravi vtis, še tako dobre ocene tega ne morejo.«

kjer so dosegli omembe vredne rezultate. Prispevki so bili objavljeni v končnih glasilih in zbornikih. Uspešno delujejo tudi šolski novinarji, ki jim je uspelo pripraviti tretjo številko krajevnega glasila Pero zavrti.

Skrb za okolje postaja naloga in ena vodilnih dejavnosti na vseh šolah. To velja tudi za šolo Rovte, ki ima srečo, da stoji na okolju prijaznem mestu. Kako skušate obdržati ta pristen stik z naravo?

Dejavnosti smo usmerili predvsem v ohranjanje čistega okolja. Organizirali smo po dve zbiralni akciji papirja in tekstila in eno zbiranje elektronskih odpadkov. Zbiramo pa tudi plastične zamaške, odslužene tonerje, kartuše in baterije. Zelo smo bili uspešni pri zbiranju tekstila, saj smo ga zbrali največ na enega učenca. Za nagrado smo dobili brezplačno počitniško letovanje za pet učencev.

Prav gotovo je šport tisti šolski predmet, ki ga učenci najbolj obožujejo. Kaj bi na področju športa lahko izpostavili?

Letos smo že drugič zapored zmagali na natečaju za najboljši in najizvirnejši transparent na tekmi svetovnega pokala v biatlonu na Pokljuki. Tja smo odpeljali en avtobus učencev. Za drugo potovanje v osrčje slovenskih gora, pod Ponce, pa je poskrbel drugošolec Gal Šebalj, ki je priskakal prvo mesto na državnem prvenstvu v smučarskih skokih na alpskih smučeh. V okviru športnih krožkov pa so veselo migali skoraj vsi učenci naše šole.

Letos ste zelo uspešno sodelovali tudi v predstavitvi verižnega eksperimenta. Ta je zelo tesno povezan s fiziko in tehniko. Nam ga lahko predstavite?

Že nekaj let smo dejavni tudi na tem področju. Verižni eksperiment vodita Pedagoški fakulteti v Ljubljani in Mariboru ter Fakulteta za

fiziko in matematiko v Ljubljani. Smisel verižnega eksperimenta je v tem, da železna kroglica premera 2 cm povezuje člene med seboj. Posamezni člen ima velikost šolske klopi, ko pa člene povežemo v verigo, dobimo zanimivo fizikalno dogodivščino, ki povrhu še sama deluje. V prvem desetletju je bilo izdelanih več kot 200 členov. Naša šola jih je prispevala več kot 30. V zadnjem času pa se je kvaliteta posameznih členov močno dvignila, zato je delo še zahtevnejše. Na letošnji izvedbi Verižnega eksperimenta 30. maja 2014 v Cankarjevem domu smo kot šola dosegli velik uspeh. V tokrat že sedmem sodelovanju smo se predstavili s petimi členi. Vsi so bili povezani v smiselno zaključeno enoto in zelo kvalitetno izdelani. Člen Aljaža in Andraža Menegattija, učencev 9. razreda, pa je bil izjemen. Strokovna komisija vsako leto podeli nagrado najboljši ekipi. Tokrat je bila izjemoma podeljena skupinska nagrada kar vsem petim ekipam naše šole za najbolj dovršene člene na zaključni prireditvi. Seveda smo na uspeh izjemno ponosni.

V znanju iz matematike je letos zlato Vegovo priznanje prejela sedmošolka Ema Kavčič za uvrstitev na 5. mesto na državnem tekmovanju in Karmen Bogataj iz 9. razreda, ki je priznanje enake barve prejela na državnem tekmovanju iz znanja zgodovine.

To so le nekateri vidnejši uspehi centralne šole. Zelo uspešno šolsko leto je tudi za podružnično osnovno šolo Vrh Svetih Treh Kraljev. Nekaj besed si torej zaslužijo tudi oni, kajne?

Prav gotovo, da so podružnice bogastvo vsakega kraja, ki jih še premore. Nič kaj dobro se namreč ne piše majhnim podružnicam, saj jih kar nekaj trepeta za svoj obstoj zavoljo krize, vedno manjšega števila vpisanih otrok in seveda majhne vrečke, iz katere se deli denar. A na Vrhu so kljub vsemu zelo delavni, ustvarjalni, pa še prav posebno praznično je bilo letošnje leto na njihovi šoli, saj so praznovali kar dva jubileja. Obeležili so namreč 120-letnico neprekinjenega šolstva na Vrhu in 60-letnico šolske stavbe. V

počastitev obeh obletnic so že med letom pripravili več prireditev. Vodja podružnice Mihaela Kavčič pravi, da je šolsko leto teklo po ustaljenih tirnicah. Septembra so medse sprejeli tri prvošolke, tako, da si je v dveh kombiniranih oddelkih znanje nabiralo 16 otrok. Poleg rednega pouka so se učenci udeleževali različnih tekmovanj in natečajev ter dokazovali svoje sposobnosti, ki niso neposredno vezane na pouk: Aljaž in Neja sta na državnem natečaju prejela priznanje za svoje literarno oz. likovno delo, Manca in David sta postala srebrna veselošolca, Gregor se je razveselil naziva državnega prvaka v Veseli šoli, Jan, Dejan, David in Gregor so zmagali v veselošolski poskusnici. Učenci so s svojima učiteljicama Ano in Mihaelo v začetku junija izdali lično opremljeno šolsko glasilo in na osrednji prireditvi ob praznovanju pokazali, da znajo še mnogo več od tega, kar od njih zahteva učni program. Proti koncu šolskega leta so jih čakale še prijetnejše reči od vsakodnevnega šolskega pouka: pouk na prostem – na šolskem igrišču ali v senci dreves pod planinsko kočo, vzpon na Rodico, dvodnevno plavanje na morju in sladkanje s sladoledom.

Z nekaj stavki je težko zaobjeti vse utrinke letošnjega leta. Vsak otrok je v tem letu pridobil veliko znanja, spretnosti in različnih veščin, zagotovo pa tudi sproščenosti in veselja, ki ga je na takih, manjših šolah več kot na velikih, saj so učitelji in učenci kot ena velika družina. Po celoletnem delu pa je zdaj čas za vesele počitnice. In take naj bodo za vse.

Ravnatelj Mitjo Turka čaka še kar nekaj obveznosti preden si bo lahko tudi on vsaj za nekaj časa (ne prav dosti) oddahnil od šolskega dela. Njemu, učiteljem, vsem solarjem, predvsem pa tudi njihovim staršem želimo mnogo lepih skupnih trenutkov, daleč od šolskih skrbi in obveznosti. Sonce naj sije ravno prav močno, da nam bo toplo, a ne prevroče, da bomo lepo zagoreli, a ne opečeni. Ju, hu, hu, počitnice so tu!

Metka Bogataj

Foto: šolski arhiv

Nekaj staršev z učenci POŠ Vrh na vrhu Rodice ob izteku šol. leta 2013/14.

PESTRO LETO S PRECEJ NOVIH PROJEKTOV

O DOSEŽKIH OŠ 8 TALCEV IN OŠ TABOR S PODRUŽNICAMI

Foto: Jure Vodnik

Karmen Cunder, ravnateljica OŠ 8 talcev: »Pedagoški poklic ni nikoli zgolj služba.«

Vsako leto v julijski številki Logaških novic skušamo predstaviti delo tukajšnjih osnovnih šol. Tokat smo se pogovarjali z ravnateljicama Osnovne šole 8 talcev, gospo Karmen Cunder, in Osnovne šole Tabor, gospo Miša Stržinar. Gospa Cunder preteklo šolsko leto opiše kot zelo pestro. Ob zadovoljstvu z dosežki in dogajanjem v preteklem letu pa ne skriva ambicij in načrtov za prihodnja leta, saj, kot pravi, sprememb ne gre uvajati iz danes na jutri. Gospa Stržinar pa je zelo zadovoljna in ponosna na številne uspehe učencev in izvedene projekte. Ob pripravah na obeležitev 200. obletnice šolstva v Gornjem Logatcu odločno poudarja, da šola mora ostati javna in brezplačna ter izraža skrb, da bodo učitelji ob nadaljnjem varčevanju v šolstvu pregoreli.

Lahko za začetek podaste splošno oceno preteklega šolskega leta?

K. Cunder: Bilo je zelo pestro leto. Že z letnim načrtom smo se lotili precejšnjega števila raznoraznih nalog na številnih področjih: na področju dela z otroci, izobraževanja učiteljev, projektov, in podobno. Poleg tega vemo,

da je bila zaradi žledu še s tega vidika sama organizacija pouka pestra. Šolsko leto je dobesedno poletelo mimo nas in pred nekaj dnevi smo zaključili delo z devetošolci z zelo lepo valetu, teden dni za njimi pa so zaključili tudi ostali in nam v zaključek pripravili izjemno zaključno prireditev.

M. Stržinar: Z iztekom šolskega leta 2013/2014 sem zelo zadovoljna. Izvedli smo kar nekaj novih projektov, predvsem me pa veseli napredek pri rezultatih na Nacionalnem preverjanju znanja (NPZ) v devetem razredu. Realizirali smo več ali manj vse načrtovane dejavnosti letnega delovnega načrta. Sedem devetošolcev je v vseh letih osnovne šole doseglo odlični učni uspeh, imeli smo lepo, zelo dobro organizirano valetu v zadovoljstvo vseh, učencev, učiteljev in staršev.

Tekmovanja so del šole, kot je dejstvo, da so dosežki po različnih področjih neprimerljivi. Pa vendar, katere dosežke učencev, na katerih področjih, v preteklem letu bi izpostavili?

K. Cunder: Dosežkov je ogromno. Kar 13 devetošolcev je pravkar prejelo priznanje za odličnost, na sedmih tekmovanjih

smo dosegli zlato priznanje, ostajamo EKO šola, Zdrava šola, poudarek dajemo prostovoljstvu. Nazadnje smo sodelovali v Cankarjevem domu na verižnem eksperimentu. Imeli smo tudi zelo zanimivo raziskovalno nalogo, posebej odmevna je bila Noč knjige, različne prireditve pa so popestrile naše praznike. Vključeni smo tudi v mednarodni projekt COMENIUS, skupaj s Fakulteto za družbene vede se učimo o neformalnih pristopih k spoznavanju Evropske Unije, gostili smo razstavo Češki naj, ki jo je otvoril češki veleposlanik ... Resnično je dosežkov ogromno; od zlatih, srebrnih priznanj, vesele šole, športnih dosežkov. Prvič smo sodelovali na otroški poeziji v Bosni in Hercegovini in smo se uvrstili zelo visoko. Tako da je tudi s tega vidika za nami pestro leto.

M. Stržinar: Naši učenci še vedno dosegajo najboljše rezultate na kulturnem področju, predvsem z zborovskim petjem in gledališčniki. Naš mladinski pevski zbor se je udeležil državnega projekta Potujoča muzika. Tukaj gre že za tradicijo, nek standard naše šole. Učenci so prejeli kar nekaj priznanj na različnih literarnih in likovnih natečajih. Zelo smo veseli tudi napredka na področju naravoslovja, ki ga želimo še izboljšati. Prejeli smo zlato priznanje iz astronomije, zgodovine, slovenščine in Vesele šole, državne nagrade na likovnih in literarnih natečajih, učenki sta napisali in predstavili na regijskem nivoju raziskovalno nalogo, organizirali smo regijsko tekmovanje v matematiki. Veliko je dosežkov v športu: imamo državnega prvaka v teku na smučeh, 3. mesto v smučanju na državnem tekmovanju. Uspehov naših učencev je ogromno in se jih vsa šola iskreno veseli.

Kateri dogodki na šoli so zaznamovali šolsko leto 2013/14?

K. Cunder: Nekaj sem jih že omenila. Naj tukaj nadaljujem kar z Nočjo knjige, ko smo dejansko brali cel dan. Od zjutraj do enajstih zvečer se je bralo. Presenetilo nas je, ker so otroci tiho brali in so želeli mir za branje. Bralo se je vsepovsod: v knjižnici, v učilnicah, pod šotori, starejši so brali mlajšim, vse se je vrtelo okrog branja. In to je

dobro, saj se vsi trudimo za dvig bralne pismenosti. Pred samo Nočjo knjige smo 14 dni brali vsak dan po 15 minut po razredih. Na šoli pa smo vključeni tudi v projekt Bralno-učne strategije, saj se zavedamo pomena bralne pismenosti naših učencev. Želela bi izpostaviti tudi dogajanje v podaljšanem bivanju, kjer nam skoraj vsak mesec pripravijo eno prireditev. Tako smo imeli Dan odprtih vrat kot predstavitev za starše, kostanjev piknik, pustno prireditev, čajanko z babicami, vodni dan ob koncu leta pa je letos zaradi nizkih temperatur odpadel ... Res se trudijo, da so ves čas aktivni in da podaljšano bivanje ni zgolj čakalnica za odhod domov ali čas za pisanje domačih nalog, kar večina staršev od nas pričakuje.

M. Stržinar: Izpostavila bi otvoritev športnega igrišča za šolo, ki je velika pridobitev tako za šolo kot kraj. V veselje nam je nadaljevanje sodelovanja s pobrateno občino Repentabor. Izmenjava je zelo pomembna in dobrodošla. Zadovoljna sem z rezultati na NPZ, kjer je opazen trend, da se nivo znanja dviguje. Bili smo dobrodelni z zelo hitrim odzivom na poplave na Balkanu. Velik pečat letošnjemu letu je dala ledena ujma. Izpostavila bi tudi skupni kulturni dan Dan Evrope, saj se mi zdi pomembno, da učence ozaveščamo, da smo tako državljani Slovenije kot EU. Novoletna tržnica je doprinesla več finančnih sredstev v Šolski sklad v primerjavi z lanskim šolskim letom.

Osnovna šola 8 talcev ima eno podružnico, Osnovna šola Tabor dve. Kakšno je sodelovanje z njimi? Kaj se je dogajalo na podružnicah?

K. Cunder: Podružnica je zelo samostojna in močno živi s krajem. Pripravijo številne dejavnosti, ki so vezane na kraj. Kar je rednega in obveznega programa se povezujejo z matično šolo, ostalo pa so resnično samostojni. Pridružijo se nam tudi ob raznih prireditvah. Njihove prireditve pa so zelo dobro obiskane s strani krajanov. Po mojem mnenju je podružnica velika prednost za prve tri razrede, saj je njihova socializacija v Lazah precej mehkejša in zaradi manjših

skupin so vsi posamezniki lahko tudi bolj aktivni.

M. Stržinar: Mi smo zelo povezani in v tem smislu naj povem, da vsako leto skupaj s podružničnimi šolami organiziramo štiri dneve dejavnosti, naravoslovni, kulturni, tehniški in športni dan. Otroke razredne in predmetne stopnje pomešamo v različne heterogene skupine in skupaj preživimo dan. Učiteljice podružničnih šol se udeležujejo rednih mesečnih pedagoških konferenc, kjer dobijo tudi povratno informacijo o uspehu njihovih nekdanjih učencev. Rekla bi, da so podružnične šole velika prednost, čeprav nekateri starši tega ne vidijo. Podružnica je za razvoj in napredek otroka v prednosti pred centralno šolo, saj so skupine manjše in pogosto heterogene. Potek pouka je drugačen, je več individualnega pristopa. Na centralni šoli so velike, homogene skupine in marsikdo se lahko izgubi, tako tisti nadarjeni kot tisti z učnimi težavami. Podružnična šola Rovtarske Žibrše ima ribnik, vrt, želišni vrt, žal nimajo telovadnice. So pa zelo aktivni in pripravijo ogromno prireditev, ki se jih poleg staršev udeležujejo tudi ostali krajanje. So resnično vpeti v kraj, mogoče bolj kot v Hotedršici. Pet učencev s podružnične šole Rovtarske Žibrše se je udeležilo snemanja kviza Moja Slovenija, sodelujejo s šestimi šolami iz drugih evropskih držav. K njim se pogosto vračajo učenci, ki so že na centralni šoli in sodelujejo in pomagajo učiteljici.

Kaj pa oprema na šoli. Ste zadovoljni z opremljenostjo učilnic? Bi na kakšnem področju nujno potrebovali izboljšave?

K. Cunder: Glede opremljenosti šole bi rekla, da ni večjih težav. Vse sproti obnavljamo. Seveda bi si želela večjo računalniško učilnico, da bi lahko ob urah, ki so temu namenjene, vsak učenec imel svoj računalnik. Vse učilnice so opremljene z računalnikom, projektorjem in platnom, nekatere tudi z interaktivno tablo. Dogovor je, da je teh tabel vsako leto več, seveda ob hkratnem izobraževanju. Če nam te table služijo zgolj kot platno, potem je to platno seveda predrago. Rabili bi npr. večjo učilnico za pouk kemije (za eksperimente), posebno učilnico za pouk gospodinjstva, a tega ne

vidim kot oviro pri izvedbi kvalitetnih ur pouka. Na splošno moram biti zadovoljna in moram poudariti, da občina ima posluh in nam pomaga po svojih močeh. Problem, ki ga bo naša šola čutila, ni opremljenost, ampak sam prostor. Za naslednje šolsko leto imamo na novo vpisane 4 oddelke v prvem razredu, podoben vpis pričakujemo tudi v šol.letu 2015/16. Tako bomo z enim oddelkom že posegli na predmetno stopnjo, naslednje leto bomo morali z dvema. Če se to ne bo uredilo, bomo ponovno prešli na klasičen razredni pouk. Želimo si, da bi nam občina dovolila zgraditi dve učilnici na terasi. S tem bi pridobili dve novi učilnici.

M. Stržinar: Z opremljenostjo, opremo na šoli, sem zadovoljna. Ob gradnji prizidka leta 2009, še v času moje predhodnice, se je šolo zelo lepo opremilo. Imamo akvarij, terarij. Tudi z računalniško opremljenostjo sem zadovoljna, nekaj pa upam, da bomo še dopolnili tudi s pomočjo ministrstva. Primanjkuje pa nam športnih površin, predvsem pokritih. Potrebovali bi eno večnamensko dvorano za prireditve, športna tekmovanja. Da bi lahko organizirali športna tekmovanja, druženja s krajanje. Smo le v Gornjem Logatcu in vsaka pot v knjižnico, kulturni dom, športno dvorano, nam in staršem predstavlja dodatni strošek. Imamo telovadnico, ki nam služi prav za vse; športno vzgojo, podaljšano bivanja, interesne dejavnosti, proslave, prireditve. Za srečanja s starši in predavanja uporabljamo avle.

Kakšni pa so vaši načrti za prihodnje leto?

K. Cunder: Ta trenutek se ukvarjam s kadrovskim, finančnim in poslovnim načrtom ter razporeditvami učiteljev za naslednje leto, učitelji pa so že začeli s pripravo letnega delovnega načrta. Še vedno imamo nekaj prioritetenih področij – posodabljanje pouka, preverjanje in ocenjevanje znanja, razredništvo ter posebej še področje izobraževanja učiteljev. Lansko leto smo se vključili v projekt EUfolio, kjer je poudarek na formativnem spremljanju učencev in ustvarjanju lastnih listovnikov, kar pomeni nov pristop k samoocenjevanju.

Foto: Jure Vodnik

M. Stržinar, ravnateljica OŠ Tabor: »Dober, kvaliteten učitelj predvsem uživa v svojem delu, ima pedagoški eros.«

Moja skrita želja je, da bi v Logatcu pripravili geografsko učno pot skozi Logatec. Zdaj že dve leti pripravljamo ta projekt in imamo izbrane in opisane točke, kamor vodimo otroke. Mogoče nam v bližnji prihodnosti uspe vse to povezati v eno geografsko učno pot in ponuditi to tudi ostalim. Z učnimi listi, pojasnili in slikami. To seveda ne gre iz danes na jutri.

M. Stržinar: Največ načrtov je trenutno z obeležitvijo 200. obletnice šolstva v Gornjem Logatcu. To bo sigurno jeseni zaznamovalo novo šolsko leto. Nadaljevali bomo z dobrimi projekti. Imamo razvojni tim, ki se ukvarja s štirimi področji: delo domačih nalog, bralna pismenost, povezovanje razredne in predmetne stopnje in sodelovanje šole s starši. Gre za skupine učiteljev, ki spremljajo in preverjajo vsako od teh področij, ki smo jih z analizo ob začetku mojega mandata identificirali kot šibka. Domača naloga mora postati učenčeva dolžnost in delovna, učna navada. Želimo še naprej dvigovati bralno pismenost. Letos smo na primer uspeli povečati število učencev, ki so od 6. do 9. razreda

uspešno zaključili bralno značko. Na tem področju je nujno potrebno sodelovanje s starši. Razredno in predmetno stopnjo želimo povezati, zato se učitelji tudi vertikalno povezujejo. Pri sodelovanju s starši pa si želimo še višji obisk govornih ur, roditeljskih sestankov in strokovnih predavanj. To so vsekakor področja, na katerih bomo delo nadaljevali.

Šolstvo je pogosto tema strokovnih kot gostilniških debat. Slišati je nemalo kritik, najdejo se seveda tudi pohvale. Kakšen pa je vaš pogled na osnovno šolstvo v Sloveniji?

K. Cunder: V šolstvu sem že čez 20 let in delala sem na različnih področjih, med drugim sem tudi eden od »krivcev«, da so učni načrti taki, kot so. Prej sem bila namreč 15 let na Zavodu za šolstvo, prav v času, ko se je uvajala devetletka. Delala sem na uvajanju mature, nacionalnega preverjanja znanja, devetletke, torej v letih, ko se je veliko novosti uvajalo v naše šolstvo, tako da poznam tudi drugo plat medalje. Zelo pogosti in neuslišani so bili naši očitki, da grejo vse spremembe prehitro. Da pozabljamo, da je šola organizacijsko

»dinozaver«, ki se ne more spremeniti kar čez noč, ampak so zato potrebne generacije. Vse te spremembe se nam dogajajo prehitro, premalo domišljeno. Recimo, to je ena od stvari, ki mene moti. Druga stvar pa je, da o šolstvu vsi vse vemo in se vsepovsod vsi vtikamo. Vsi smo bili enkrat v šoli, torej dobro vemo, kako učitelji delajo in seveda tudi, kako naj bi delali.

M. Stržinar: Sem zato, da osnovna šola ostane javna in brezplačna. Vemo, da smo v obdobju varčevanja, in moje mnenje je, da šola ni prostor, kjer bi se varčevalo. Ne na račun kvalitete pouka, na račun otrok. Mislim, da so rezerve na drugih področjih. Skrbi me, da bodo naši učitelji pregoreli. Vsem se povečuje obseg dela, pa vendar, učitelji delamo z otroki. Da lahko učitelj vzpostavi nek zdrav odnos z učenci, nujno potrebuje počitek, čas za regeneracijo. Ker tudi v vzgoji in izobraževanju neprestano hitimo, prihaja do napak in kvaliteta pada. Glede predmetnika pa bi rekla, da je preveč tog. Pogrešam predmete, kot so prometna, zdravstvena, spolna, okoljska vzgoja. To bi nujno potrebovali. In pa seveda jeziki, vsi, ne samo sosednjih držav. Pogrešam na primer predmet podjetništvo. Tukaj smo preveč togi in se tudi ne odzivamo na trenutne potrebe in spremembe družbe. Zaskrbljujoče je, da vedno znova poslušamo, da so otroci predebeli, premalo telesno aktivni, a hkrati se črtajo ure športne vzgoje v osnovni šoli in se na javnih razpisih za šolsko prehrano še vedno gleda zgolj na ceno. Poznamo problem, a ne ukrepamo v pravi smeri. In vzgoja na teh področjih se začne že v vrtcu. Tukaj pa na sistemski ravni ni rešitve, ni neke rdeče niti. Praktično je, vsaj v našem primeru, sodelovanje med vrtcem in šolo zelo zgledno, a to je odvisno od pripravljenosti vodstev, ni pa sistemskih rešitev.

Kaj pa menite o lestvicah šol, eni smo bili priča nedavno? Kakšno je vaše mnenje o NPZ?

K. Cunder: To je vse skupaj lari fari, namenjen promociji eni od privatnih fakultet. Ob tem, da jaz zelo dvomim o strokovnosti raziskave. Kdaj se bo nekdo

vprašal, kakšna je »dodana vrednost« posamezne šole? Zagotovo je velika razlika med šolami v centru Ljubljane ali na podeželju, čeprav z gotovostjo lahko trdim, da smo šole na podeželju v prednosti. Kdo bo enkrat pogledal, kaj vse šole razvijamo, s čim vse se ukvarjamo, da bi otrokom dali širino znanja ter jih opremili za življenje, ne pa samo sešteval ocene, točke, procente. Zame je ocena 3 odlična ocena, če je pridobljena s trdom in 4 slaba ocena, če bi z malo truda lahko bilo bolje. Zame ni pomembno, koliko je odličnih otrok, ampak to, kako smo te otroke opremili za življenje. Kar mi naredimo z NPZji je to, da vsako leto spremljamo rezultate in jih analiziramo, vendar že vsako leto vnaprej vemo, ali bomo to leto nadpovprečni ali podpovprečni. To ni odvisno od posameznega učitelja, šole, odvisno je tudi od generacije učencev, od njihove zainteresiranosti. Tudi učenci nimajo odnosa do teh testov in jih jemljejo kot nekaj nepotrebne. Gre bolj ali manj za izgubo časa, da o ogromnih vsotah denarja sploh ne govorim.

M. Stržinar: Do lestvic, kot so jih pred časom predstavili v medijih, nisem opredeljena. Mi nič ne povedo. Meni kot ravnateljici bolj manjka informacija, kako uspešni so naši učenci v srednjih šolah. Teh informacij mi ne dobimo. Prvič se je zgodilo, da je Srednja šola v Postojni organizirala srečanje za osnovne šole v okolici, kjer so podali povratno informacijo o uspehu nekdanjih učencev oziroma o področjih, ki bi potrebovala izboljšave. Glede NPZ pa menim, da je to zaenkrat edina zunanja evalvacija znanja učencev na šolah in to podpiram. Sem naklonjena NPZju. Da se razvršča šole, pa me ne zanima. NPZ se mi zdi smiseln, ker dobiš povratno informacijo o znanju naših učencev in nenazadnje informacijo o znanju celotne populacije v Sloveniji. To me zanima in to zelo spremljam. Na podlagi tega učitelji naredijo akcijske načrte z namenom izboljševati kvaliteto pouka in posledično dvigovati nivo znanja. Ne želimo tekmovati, ampak izboljševati. Učitelji naredijo primerjavo po učencih: končna ocena predmeta in

ocena pri NPZ. Tako tudi učitelj dobi povratno informacijo o svojem kriteriju ocenjevanja. Tudi glede odnosa učencev do NPZ je zelo veliko odvisno od nas učiteljev, kako jih bomo na to pripravili, staršev, učenčevih aspiracij. Ne v smislu neke priprave pred samimi testi, ampak odnosa do preverjanja, ki ti vendarle pokaže nek nivo znanja.

Kakšen pa je po vašem mnenju dober učitelj?

K. Cunder: Strokoven, načelen, natančen, razumevaajoč, empatičen. Veliko je lastnosti, ki odlikujejo dobrega učitelja. Meni je zelo pomembna motiviranost za delo. To mi je na tej šoli vseč, ko pridejo kolegi in mi rečejo, da z veseljem prihajajo v službo. To se pozna tudi pri pouku. Razlika je, če je učitelj v razredu zadovoljen, navdušen nad svojim delom ali pa če se do neke mere celo dolgočasi, ni zainteresiran. To se pozna na vseh področjih, tako pri disciplini, motivaciji kot sodelovanju. Včasih pa med razredom in učiteljem enostavno ni »kemije«, pa je na obeh straneh vse OK, samo skupaj ne pridejo. Meni je zelo pomembno, kakšen je njegov odnos do dela, da išče novosti in da ve, da je otrok tisti, ki je na prvem mestu. Tukaj smo zaradi otrok. Čeprav včasih godrnjamo in se kregamo, kaj so spet ušpičili. Vedno imamo v ospredju cilj poiskati najboljše možnosti za otroka. Pedagoški poklic ni nikoli zgolj služba.

M. Stržinar: Dober, kvaliteten učitelj predvsem uživa v svojem delu, ima pedagoški eros. Rad dela z mladimi, ima veliko znanja in ga zna predajati učencem. Ta pot do znanja, razumevanja znanja, metode, oblike dela se mi zdijo zelo pomembne. Pomembna je empatija, demokratičnost, komunikativnost. Neprestano mora skrbeti, da je pouk problemsko naravnani, da učence nauči kritičnosti, razmišljanja, sklepanja, iznajdljivosti. Mora reševati konflikte, ne bežati pred problemi, ampak si graditi avtoriteto, ki temelji na znanju in strokovni hrbtenici.

Kako bi pa opisali sodelovanje s starši?

K. Cunder: Vsi znamo ali pa znajo kritizirati učitelje in s tem hote ali nehote učiteljem jemljejo avtoriteto. Ko doma

nekaj rečete čez učitelja, ste mu že vzeli avtoriteto. Zato nobena učiteljeva motivacija, o kateri so nas polna usta, ne pomaga brez pozitivnega odnosa staršev do šole. Otroci danes niso več tako motivirani, kot smo bili na primer mi. V zelo kratkem času pridejo do množice informacij in imajo občutek, da vse vedo, ker so to videli na računalniku, na televiziji. Imajo polno informacij, ki pa jih nikoli zares ne ponotranjijo. Od učitelja tako otroci kot starši pričakujejo isto. Hitre slike, premikanje, razlago, zanimivost, včasih še reklamo, če banaliziram. Otroci so navajeni na ta hiter tempo, ki jim ga šola ne more dati in tako jim postane dolgčas. Tukaj se je ta razkorak med pričakovanji in tem, kar mi lahko damo, zelo povečal. Starši se tudi vedno bolj vtikajo v šolo, včasih povsem neprimerno. Želimo si, da bi starši bolj mirno sprejeli in pristopili k reševanju težav ter bolj zaupali učiteljevi presoji. Pa tudi, da bi doma prevzeli svojo starševsko in ne prija teljsko vlogo. Lasje mi grede pokonci, ko mi mati 12-letnika pove, da tega ne bo naredila, ker on/ona tega noče. Kdo je tukaj odrasla oseba? Kdo lahko najbolje ve, kaj je za otroka dobro? Danes učiteljem ni lahko, res ne.

M. Stržinar: Opažam, da ste starši radi informirani, in se mi zdi prav, da v primeru nejasnosti in nerazumevanja pridobite dodatne obrazložitve, argumente. Šola spremlja mnenja staršev in jih vključuje v življenje in delo šole. Vzpostaviti je potrebno ravnovesje. Ne dovolim pa posegov v učiteljevo strokovnost. Glede strokovnosti zaupam učiteljem. Zato je nujno sodelovati, da skupaj pridemo do optimalnih rešitev in kompromisov.

Ga. Cunder, ga. Stržinar, najlepša hvala za pogovor.

Jure Vodnik

100 LET ŽIVLJENJA JULIJANE JERŠIČ

VEDNO JE USTVARJALA ZA DRUGE

Foto: osebni arhiv družine

100-letnici Julki – Julijani Jeršič – je za jubilej voščil tudi župan Berto Menard.

Pred davnimi leti se je v majhni vasi Praprotno brdo Jeršič Andreju in Mariji rodila hči Julka, današnja stoletnica. V družini je bilo 6 otrok, dva fanta in 4 dekleta. Živel so na majhni skromni kmetiji. Hitro so odrasčali in tako 4 odšli od doma. Ostali sta 2 hčerki Julka in Marija. Julka je ostala samska.

Marija se je leta 1959 poročila s Sedej Jožetom iz Vrha sv. treh kraljev. Po 6 letih zakona sem na svet v veselje prirojala jaz. Julka me je imela zelo rada. Delala je na kmetiji, poleg tega je še iz vse vasi zbirala mleko in ga predelala v smetano. Vsako jutro jo je odnesla v zbiralnico Rovte. Za družbo je vzela mene s seboj, tako sem se naučila hoditi v Rovte v šolo. Zelo rada je nabirala lipovce, borovnice in še mnoga ostala zelišča. Živela je zelo skromno, tako je dočkala 100 let.

Bila je tudi oskrbnica cerkve sv. Nikolaja na Praprotnem brdu. Skrbela je za zvonjenje, čiščenje in krašenje, kadar je bila sv. maša.

Ko je začutila, da ji moči pešajo, se je odločila, da odide v Dom za starejše na Vrhniko. Tam si je krajšala čas z ročnimi deli. 1.9.1998 pa je prišla v Logatec, Dom Marije in Marte.

Tu so Julkine roke naredile na tisoče in tisoče vbodov in ustvarjale čudovite umetnine, tako na velikih prtih, kot na majhnih prtičkih, z vezenjem ali križci. Koliko omaric, miz po domovih in kapelicah, koliko košaric za velikonočna jedila še danes krasijo njena dela! Dokler so jo roke ubogale in so ji oči dopuščale, je vsak prosti trenutek izkoristila, da je s svojimi talenti in delom razveseljevala druge. Vsi njeni prtički so bili za druge, nič ni ohranjala zase, bila je osvobodjena želje, da bi kaj zadržala zase. To je skrivnost njene lepote in notranjega miru, ki ga je vseskozi izžarevala. Vedno je bila z vsem zadovoljna, tako s seboj kot z drugimi, ki jim je zmeraj skušala ustreči, če je le mogla.

Če bi Julki pred dvajsetimi leti, ko je prvič prespala v domu, kdo rekel, da bo šla tukaj spat 7300x in bo dočkala sto let, bi mu prav gotovo težko verjela. Verjetno pa bi po njeno rekla: »Če bo taka božja volja...« in se ne bi obremenjevala s tem, kar jo čaka. Mirno bi živela naprej, zadovoljna z vsakim dnem, ki ji bo dan. Kot bi nam hotela reči: »Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka, kar bo dal, bom sprejela, zato me nič ne skrbi.« In Gospod je nagradil njeno zaupanje z notranjim mirom in srečo, kar ji je ohranilo zdravega duha v zdravem telesu, da je dočkala 100 let.

Lahko bi rekli, da je Julkin recept za dolgo življenje: »Biti vedno zadovoljna z vsem.« V tem nam je vsem dragocen svetilnik, ki ga v temi nezadovoljstva našega časa tako zelo potrebujemo. Zato naj te (vas) draga Julka Bog še dolgo ohranja med nami ...

Nečakinja Jožica

UČITELJI V REPENTABRU, V OSNOVNI ŠOLI ALOJZA GRADNIKA

POVEZOVANJE Z OBČINO REPENTABOR ŽE TRETJE LETO

Pred tremi leti so učenci 5. razreda njihove šole z učiteljicami prišli k nam na obisk za tri dni. Lani, v mesecu maju, smo jih obiskali mi, učenci 5. razreda z učiteljicami. Na predlog ravnateljice ge. Miše Stržinar smo 21. maja vezi še poglobili z obiskom učiteljev naše šole v Repnu. Deležni smo bili prisrčnega sprejema njihove ravnateljice, župana, celotnega učiteljskega zbora in učencev. Ogedali smo si njihovo šolo, se sprehodili po literarni poti, se povzpeli po romarski poti do cerkve, vstopili v kraško hišo. Pozdravila sta nas tudi logaški župan in podžupan.

Srečanje je bilo prisrčno, polno zavedanja, da smo povezani. Obljubili smo si, da se srečamo prihodnje leto v Gornjem Logatcu.

Irena Sivec-Maglica

Foto: arhiv OŠ Tabor

Sodelovanje med OŠ Tabor iz Gornjega Logatca in OŠ Alojza Gradnika iz Repentabra poteka že tretje leto.

USPEŠNO V 3. ŠTUDIJSKO LETO

TRETJA UNIVERZA V LOGATCU NADALJUJE Z NOVIMI PROGRAMI

Od ustanovitve Društva Univerza za tretje življenjsko obdobje Logatec še ni minilo dve leti, a ugotavljamo, da je Društvo popolnoma upravičilo obstoj in vlogo. To dokazujeta povečana rast števila članov in programov. V študijskem letu 2013/14 so študentje Tretje univerze obiskovali naslednje programe: računalništvo, umetnostno zgodovino, angleščino, italijanščino, nemščino, keramiko, mozaik, kvačkanje, gibanje ob glasbi, ekološko vrtnarjenje, nordijsko hojo in rekreacijo. Organizirali smo tudi predavanja o zdravem življenjskem slogu.

Jeziki, računalništvo, kvačkanje in gibanje ob glasbi so trajali dva semestra, ostali programi pa en semester. Jeziki, računalništvo in umetnostna zgodovina so potekali v začetnih in nadaljevalnih skupinah. Nadaljevalne skupine so delovale že drugo študijsko leto. V novem študijskem letu bomo uvedli še nekaj novih programov, ki bodo realizirani, če bo vsaj deset prijav.

Novi programi bodo: polstenje volne, ustvarjajmo s servietno tehniko, jezikovno-etnološki krožek, joga smeha, geografija Logateca, klekljanje in še kaj, glede na interes slušateljev. Če vas zanima in bi se radi izobraževali, če bi radi imeli tretjo generacijo dobrih sošolcev, se nam pridružite.

Ne postavljamo izobrazbenih pogojev, saj smo skozi življenje že naredili življenjsko univerzo poleg prave v mladosti. Starostna meja je po petdesetem, če pa skupina ni polna, sprejmemo tudi mlajše. Tudi občinske meje niso ovira, saj imamo že sedaj slušatelje iz sosednjih občin.

Vpis v Tretjo univerzo v Logatcu bo ob ponedeljkih, 25. avgusta, 1. septembra, 8. septembra in 15. septembra 2014, in sicer dopoldan, od 9. do 10. ure, in popoldan, od 17. do 19. ure.

Ob prijavi v študijski program boste plačali članarino 20 EUR, za 24-urni program pa 40 EUR, ki jih poravnate ob začetku študijskega leta, lahko tudi v dveh obrokih.

Študijsko leto se začne 1. oktobra, programi pa potekajo dve šolski uri na teden. Študijsko leto končamo z zanimivo ekskurzijo. Pri vpisu boste dobili tudi informacije o programih in predvidenem urniku. Poglejte tudi naš blog: [blogspot utzo Logatec](#).

Ko se boste odločali med programi, vedite, da imamo izredno dobre mentorje v vseh programih in da vsi uspešno končamo. Lahko trdimo, da je sleherni od naših študentov pridobil nova znanja, predvsem pa - z druženjem z zreliimi sošolci - nova prijateljstva. Vabljeni spet v šolo!

Upravni odbor Društva UTŽO Logatec

ZNANJE, MOČ, POGUM, VZTRAJNOST

5 TEKME FIRE COMBAT LOGATEC 2014

Zadnjo soboto v maju so gasilci PGD Dolnji Logatec v prostorih ICZR Logatec (bivše vojašnice nad Blekovo vasjo) organizirali drugo letošnjo tekmo v tekmovanju Fire combat. Tekmovanje gasilskih dvojic spada med najtežja gasilska športna tekmovanja, je pa tudi najbolj atraktivno. Zahteva odlično kondicijsko pripravljenost tekmovalcev, zato je normalno, da je pogoj za udeležbo na tekmovanju tudi zdravstveni pregled po pravilniku o ugotavljanju zdravstvene sposobnosti gasilcev.

Pa pogledjmo, kaj vse morata gasilca v popolni zaščitni opremi, težki okoli 35 kg, seveda z masko in dihalnim aparatom, opraviti v slabih dveh minutah. Najprej spneta cevi, preplezata 1,8 m visoko oviro, se splazita skozi 6 m dolg in 80 cm širok predor do stolpa. Tam eden od tekmovalcev z vrvjo, ki jo je vzel na startu, naveže ročnik, drugi se medtem povzpne na stolp in povleče navezan ročnik s cevjo in jo nato pritrdi na stolp. Nato se oba tekmovalca po vrvi spustita s stolpa do poškodovanca (75 kg težka lutka), ki ga prenese 30 m daleč na označen prostor, nato pa še vlečeta polni B vod (okoli 300 kg težka cev), s katerim na koncu pogasita tarčo. Na prizorišču je bil tudi Rudi Gomboc iz PGD Britof, predsednik zveze gasilskih dvojic, ki je med drugim povedal: »Prvo tekmo dvojic je priredilo naše društvo leta 2006 v Kranju, ko so odprli nov trgovski center. Danes pa je, z izjemo Prekmurja, tekmovanje razširjeno po vsej državi. Na leto je do osem tekmovanj v različnih krajih, seštevek točk na koncu določi zmagovalce v vseh petih kategorijah. V parih se tekmuje zato, ker gasilci tudi ogenj vedno napadajo v parih, nenazadnje tudi zaradi pomoči, če pride do morebitnih poškodb. Naj pohvalim organizatorje, saj je celodnevno tekmovanje kar precejšen zalogaj«. Logaški gasilci so ga izvedli tudi ob pomoči sponzorjev, ki so se jim zahvalili kar z majicami, na ka-

Foto: Brane Pevec

Dvojice na koncu pričaka curek vode – včasih tudi dvojni.

tere so natisnili njihova imena. To so: Webo, Jan bar, Bar Notranjka, Pr Vrbanč, Pika bar, feBrus, Tehnodom in občina Logatec, katere predstavnik, župan Berto Menard, si je del tekmovanja tudi ogledal. Kaj pa tekmovalci? Zanimiva so imena, ki si jih nadenejo dvojice: Popit Luka in Blaž Korenč iz PGD Dolnji Logatec sta se poimenovala Grupa obupa. Kar primerno ime, saj sta se uvrstila bolj proti dnu lestvice. Seveda pa ne bosta obupala, ker so do konca še štiri tekmovanja in lahko upata na boljšo uvrstitev. »Upanje umre zadnje,« pravita tudi Greta Pajsar iz PGD Sinja Gorica in Urban Korenč iz PGD Dolnji Logatec, ki sta se poimenovala Double turbo in v svoji kategoriji pristala na zadnjem mestu.

Tekmovalci so imena povzeli tudi po junakih risank: Kaličopko, Lepotica in zver, Smrkca, drugi so iskali povezavo z ognjem: Ognjeni tandem, Fire wolfs, Fire brothers ali so si naredili imena PGD, ki jih zastopajo. Več o končnih uvrstitvah jeseni, ko se bodo tekmovanja končala.

Brane Pevec

OTROCI V TIČNICI PRAZNOVALI ROJSTNI DAN SLOVENIJE

ODNOS DO DOMOVINE ŽE V VRTCU

V vrtcu Tičnica smo se vzgojiteljice dogovorile, da letos namenimo dnevno državnosti večjo pozornost. Naredile smo načrt, kako naj bi to potekalo. Za začetek smo se odločile, da v vsaki skupini na svoj način spoznavamo značilnosti Slovenije in njenih simbolov. Tako so v mesecu juniju po vseh starejših skupinah potekale dejavnosti, s katerimi so otroci pridobivali znanje o lastni državi. Vzgojiteljice smo otrokom razložile, da ima tudi država Slovenija svoj rojstni dan, in sicer 25. 6. Za njen praznik smo ji pripravili kulturni program in ji s tem pokazali, da jo imamo radi.

V petek, 20. junija, smo se zbrali v telovadnici, ki smo jo okrasili s slovenskimi simboli. Že sam pogled na to nam je dal slutiti, da se bo v njej odvijalo nekaj pomembnega. Na prireditev smo povabili go. ravnateljico, ki se je vabilu odzvala, in g. župana, ki se slovesnosti žal ni mogel udeležiti.

Program je začel harmonikar Nejc, ki nam je zaigral venček narodnih. Sledila je skupina Ježki, ki je z »vlakom« potovala po posameznih pokrajinah in predstavljala njihove značilnosti. Skupina Ptiki nam je predstavila glavno mesto Ljubljana in njene znamenitosti. Otroci iz skupine Ribice so pokazali, kako naj bi ljudje skrbeli in čuvali naravo Slovenije. Zmajčki so zapeli ljudsko pesem z naslovom: Prišla je miška iz mišnice. V skupini Mehurčki so poiskali številne slovenske značilnosti, ki so jih preko različnih predmetov predstavili še vsem navzočim. Za zaključek nam je nekaj besed o domovini oziroma državi

Foto: arhiv Vrca Kurirček

Ob koncu praznovanja so otroci pred vrtcem posadili lipo.

povedala še ga. ravnateljica. Po končanem kulturnem programu v telovadnici, smo se v spremstvu harmonikarja odpravili na igrišče, kjer smo posadili lipo in s tem zaključili našo prireditev ob dnevno državnosti.

Zvonka Mivšek

DARILO V PRAVEM TRENUTKU

LEKARNA LJUBLJANA DONIRA DOMU STAREJŠIH OBČANOV

Tistega lepega jutra 9. junija sta župan Berto Menard in podžupan Ladislav Puc, ki ju je spremljal direktor Lekarne Ljubljana, prispela v Dom starejših občanov v Logatecu. Ta majhna delegacija je z velikim darilom v rokah vstopila v zgradbo! To je dan donacije Lekarne Ljubljana. Direktorica Doma starejših je prišleke sprejela v svoji pisarni in jim ponudila pijačo; kavo, plastenke vode in niti kapljice alkohola, saj ga ni! Kljub temu se jeziki razvežejo, teme menjavajo, mnenja izmenjajo. Sliši se omenjati mesto, ljudi, staranje, infrastrukturo, odnose z občino, z lekarno in varovana stanovanja. Že ena ura je minila in vsak od prisotnih se je lahko zahvalil svojemu sosedu; župan Lekarni, Lekarna čestita Domu starejših, ta pa se na koncu zahvali Lekarni in predstavnikoma občine za njun obisk v Domu starejših. Nato vsi stopijo nadstropje nižje, pozdravijo upokojence in – v dnevnem prostoru sledi odprtje darila. - Televizor je! Kakšno presenečenje! In že se slišijo komentarji o nogometnih večerih. Zadovoljni dve upokojenki (pravzaprav dve starejši gospe in ena medicinska pomočnica) začnejo prepevati Mi se imamo radi. Še zadnji požirek in že nastopi ura odhoda ter ločitve z obljubo, da se kmalu vidimo; res je, volitve se približujejo. Lep dan pa se nadaljuje po tem kratkem trenutku medgeneracijske solidarnosti.

Janja

Foto: Nicolas Stauter

Predstavniki Lekarne Ljubljana in občine Logatec med donacijo

ROMANJE PO DON BOSKOVIH POTEH

OD MILANA IN TORINA DO BOROMEJSKIH OTOKOV

Foto: Marinka Petkovšek

Romarji v Chiampu – novi cerkvi blaženega Klavdija.

Vsredo, 28. maja, smo se romarji Karitas dolnjelogaške župnije z avtobusom peljali iz Logatca pod vodstvom Salezijanskega duhovnika Sandija in Logaškega župnika Janeza. Dopoldne smo se pripeljali v Monte Berico, tj. gričevje, ki se dviga nad mestom Vicenza. Na višini 100 metrov se nahaja romarska cerkev Marija s plaščem, h kateri od vznožja hriba arkade s kapelami skrivnosti rožnega venca. Pred cerkvijo je več kot 120 metrov velik trg, posvečen padlim v 1. svetovni vojni. Po ogledu romarske cerkve smo se peljali v kraj Chiampo: italijanski Lurd. Sv. mašo smo imeli v stari Marijini cerkvi. Zvečer smo se pripeljali v Avigliano in se nastanili v salezijanski hiši duhovnih vaj, ki se nahaja v čudoviti naravi ob jezeru. V četrtek, 29. maja, smo obiskali don Boskov grič, ki stoji na mestu, kjer je bila don Boskova domačija. Janez Bosko se je rodil 16. 8. 1815 v stari hiši, ki je stala na mestu današnje bazilike. Glavno cerkev so začeli graditi leta 1961 in jo blagoslovili leta 1984. Notranjost je v obliki Noetove ladje. V spodnji cerkvi je Da Vincijeva zadnja večerja, kapele mnogih salezijanskih svetnikov in svetnic. Popoldne je bil ogled rojstnega kraja sv. Dominika Savia v kraju Riva, ki je zavetnik ministrantov in priprošnjikov za srečen porod. Umrl je še mlad, star komaj 15 let. Njegova hiša je spremenjena v majhen muzej. V njej je kapela, na

ogled očetova delavnica in njegova rojstna soba. V kraju Chieri smo obiskali mesto don Boskove mladosti in Kotolengove smrti, potem pa se pripeljali do Superge, kjer stoji romarska Marijina cerkev nad Torinom. Nastala je v začetku 18. stoletja po zaobljubi Viktorja Amadeja, če bodo zmagali nad Francozi, ki so ogrožali Turin in celotno severno pokrajino. Leži na 672 metrih, narejena je v izrazito baročnem stilu in v obliki templja. V kripti je 66 grobnic kraljeve savojske družine. 30. maja smo po zajtrku odložili prtljago v avtobus in se poslovili od Avigliana. V Sacra di San Michele smo na pečini, visoki 962 metrov, obiskali benediktinski samostan, ki ga vodijo patri rosminjani. V Torinu smo obiskali katedralo - oltar s torinskim prtom, trg, kraljevo palačo in palačo Madama, Kotolengovo hišo Božje previdnosti. Popoldne smo obiskali don Boskov Valdocco, ki je bilo v don Boskovem času predmestje Torina. Na tem mestu je svetnik leta 1841 začel s svojo dejavnostjo za mlade. Na ogled je Pinardijeva lopa, spremenjena v kapelo. Zvečer smo se pripeljali v kraj Novara in prenočili v hotelu S. Francesco.

V soboto, 31. maja, po zajtrku smo prtljago odložili v avtobus in se peljali do pristanišča ter se z ladjico peljali na Boromejske otoke, ki so na t.i. Velikem jezeru ledeniškega nastanka, najpomembnejšem med predalpskimi italijanskimi jezери. Na jezeru

je več otočkov, med njimi tudi Boromejski otoki s čudovitimi parki. Reka Tičino priteka v jezero iz bližnje Švice. Otoki so bili skozi stoletja last družine Boromejev. Otoki ležijo na zahodni strani jezera med naseljema Bareno in Stresa. Obiskali smo otok Bella, se sprehodili po majhnem mestecu in od zunaj opazovali baročno palačo. Popoldne smo se pripeljali v Milano, ki je glavno mesto Lombardije in za Rimom najpomembnejše v Italiji. Šteje 1,4 milijona prebivalcev. Stolnica rojstva Matere Božje je izrazito gotska stvaritev. Graditi so jo začeli leta 1386, pročelje pa je bilo končano šele za časa Napoleona. Po ulicah blizu cerkve je bilo veliko mladine, na trgu pred cerkvijo pa hrupna glasbena prireditve. Pred operno hišo Scala sta Marija in župnik Janez zapela Zbor Izraelcev iz opere »Nabucco« –Na bregovih Eufrata. Pozno popoldne smo imeli med vožnjo proti domu postanek za skupno malico z domačim pecivom, na primernem parkirišču, tako kot vse dni romanja. Vožnja z avtobusom je srečno potekala in tako smo se okrog polnoči srečno pripeljali v Logatec. Ga. Elka se je v imenu romarjev zahvalila g. Sandiju za vodenje romanja, župniku Janezu za duhovno vodenje, šoferjema za prijetno in srečno vožnjo.

Marinka Petkovšek

V ZARJI VIDOVI

PRVI KONCERT PIHALNEGA ORKESTRA Z VIDOM PUPISOM

Naj mi Župančič ne šteje v zlo, če za naslov kratkega poročila o prvem koncertu Pihalnega orkestra Logatec v novem stoletju in z novim dirigentom parafraziram naziv njegove pesniške zbirke. Ne bom pisal o narodnem prebujenju ali o kakem prebujenju orkestra, pač pa o napovedi obdobja, ki ga bo z orkestrom krojil in mu nadaljnje poti utiral dirigent Vid. Vid Pupis. Zato najprej nekaj besedi o njem: izšel je iz logaške glasbene šole, kjer ga je igranja na klarinet učil Marjan Grdadolnik. V srednji šoli in na akademiji se je brusil in mojstril pri prof. Zupanu. V letu 2004 je za diplomski nastop prejel študentsko Prešernovo nagrado, na raznih tekmovanjih še mnoge druge. Poučuje klarinet na dveh glasbenih šolah, vodi tudi Postojnsko godbo 1808.

Triinštiridesetčlanski orkester je na trgu sv. Nikolaja v prijetnem poletnem večeru 22. junija predstavil program, s katerim se v začetku julija odpravlja v goste h godbenim prijateljem v češko Karvino.

Vid Pupis, od letos dirigent logaškega pihalnega orkestra.

Foto: Nicolas Sautet

Pihalni orkester Logatec med prvim letnim koncertom po svoji stoletnici.

Slišali smo osem skladb, koračniškega in latino rock žanra. Nastop je napovedal stilske premike in drugačne repertoarne poudarke. Upoštevali dejstvo, da sta imela orkester in novi dirigent samo tri mesece časa, da se privadita drug drugemu, da je bil termin koncerta nevhvaležno prepoln vsakovrstnih obveznosti članov in zaradi tega številčno okrnjen, da orkester ni bil ozvočen, razen mestoma premočne bas kitare, je koncert izzvenel spodbudno. Izzvenel v obet novih dosežkov, ki naj jim bodo še naprej naklonjeni tudi kar številni dobrotniki, od Občine Logatec in Jožeta Petrovčiča naprej. Po koncertu, ki ga je v svoji maniri povezal Miha Brajnik, je stekel kratek pogovor z dirigentom in predsednikom.

Vid, kako se počutite kot dirigent tako uveljavljenega orkestra, kakršen je logaški? Čemu se boste najprej posvetili, kakšni so cilji v bližnji sezoni?

Takemu orkestru je lepo dirigirati. Najprej sem zastavil program, ki je ritmično zahteven, da godbeniki bolj zavzeto spremljajo dirigentove napotke in da se sekcije med seboj poslušajo, ko si podajajo vodilne motive. V novi sezoni nas čaka tekmovanje v umetniški kategoriji, za kar bomo izbrali primerno tehten program.

Kako gledate na oba orkestra, ki ju vodite?

Postojnsko godbo vodim že šest, s prekinitevjo osem let. Številčno je manjša in ima občutno manj glasbeno izobraženih

članov kot logaška. Z vsako od obeh pa lahko težim k drugačnim ciljem, čeprav je »dobro muziciranje« končni cilj vsake.

Žiga, se je po jubileju zasedba orkestra kaj spremenila?

Pravzaprav malo. Eden vodilnih troben-tarjev je odnehal, nasprotno temu pa se je nekaj bivših članov vrnilo. Na koncertu smo predstavili tudi pomladek, pet novih članov.

Kako je orkester sprejel novega dirigenta. Kakšen je v vaših očeh?

Novi dirigent je vpeljal nov način dela. Godbeniki so ga skoraj brez izjeme dobro sprejeli. Zelo je pedanten, natančen, ve, kaj hoče. Je človek z obilo tehničnega znanja, ki nadgrajuje dosedanje delo.

Zaželimo orkestru tudi v novem stoletju obilo bogate žetve. In izrazimo zahvalo vsem, ki podpirajo njegovo delo.

Janez Gostiša

SIMFONIČNI ORKESTER CANTABILE OČARAL FRANCOZE

KLJUB USPEHU NE BODO SPALI NA LOVORIKAH

Foto: Vital Mihelčič

Cantabile je tako navdušil organizatorje in poslušalce, da je prejel ponovno vabilo na festival v 2016.

Konec junija je **Simfonični orkester Cantabile** na povabilo organizatorja za nekaj dni odpotoval na francosko Azurno obalo, natančneje v mesto La Croix-Valmer, le nekaj kilometrov od mondenega turističnega središča Saint Tropez. Orkester je odigral dva krajša promena koncerta v mestnem središču in že s počitniško sproščenim programom ter brez prisotnosti godalne sekcije navdušil mimoideče in ostale poslušalce.

Glavni dogodek glasbenega popotovanja v Francijo pa je bil zaključni koncert 18. izdaje festivala **Festival des anches d'azur**. Na njem je Simfonični orkester Cantabile pred nabito polnim avditorijem v obliki starogrškega

amfiteatra nastopil z raznolikim in zelo privlačnim glasbenim programom, ki je vključeval dela vse od Straussa do Avsenika. Nadvse so navdušili tudi vrhunski solisti, pianist **Nace Slak** z Varšavskim koncertom, violistka **Špela Pirnat** z noviteto slovenskega skladatelja Črta Sojarja Voglarja ter sopranistka **Mojca Bitenc**

z nekaj najbolj priljubljenimi arijami; prav vsi so za svoje odlične izvedbe prejeli stoječe ovacije popolnoma navdušenega občinstva, ki orkestra na koncu kar ni hotelo izpustiti z odra.

Ustanovitelj, umetniški vodja in dirigent orkestra **Marjan Grdadolnik** je povedal: *»Moja pričakovanja so bila presežena. Ob čudovitem vzdušju smo postali še bolj*

povezani, vse je potekalo brez zapletov, po glasbeni plati pa smo gostitelje tako navdušili, da smo prejeli ponovno vabilo za leto 2016, kar se v 18-letni zgodovini festivala še ni zgodilo.«

Grdadolnik je obenem poudaril, da si orkester nikakor ne bo privoščil spanja na lovorikah, temveč da *»gremo naprej, da še dvignemo naš kvalitetni nivo, profesionalen odnos do glasbe in orkestrske igre«*. V prihodnjih mesecih orkester tako čakajo še vsaj trije koncerti z Galom Gjurinom, klasični koncert 'Simfonija' v oktobru v Ljubljani in Postojni, leto pa bodo konec decembra sklenili z že tradicionalno izjemno priljubljenim in odlično obiskanim gala novoletnim koncertom, letos prvič v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani.

Tine Vučko

»MOJA PRIČAKOVANJA SO BILA PRESEŽENA.«

IZBOR KNJIŽNIH NOVOSTI MAJ/JUNIJ 2014

LEPOSLOVJE

Slovensko

- ***BABNIK, Gabriela:** Nočne pokrajine (kratka proza)
 BEDRAČ, David: Tvoj nakupovalni voziček (poezija)
 ***DEKLEVA, Milan:** Uglasaševanje molka: zbrane in dodane pesmi/2. zv.
 IVANA: Življenje z odvisnikom: pripoved matere in žene (spomini, dnevnik)
 JANČAR, Drago: Pisanja in znamenja (eseji)
 KARLOVŠEK, Igor: Odvetnik
 KLEČ, Milan: Lep pozdrav (poezija)
 KOVAČ, Eva: Sonce zahaja v Celju
 KREGAR, Tone: Kravatni gen (dnevnik, spomini)
 ***LORENCIČ, Danaja:** Ana v meni (spomini, dnevnik)
 ***MLAKAR, Iztok:** Žlaprtok (kratka proza)
 ***PAJK, Pavlina:** Arabela
 PODSTENŠEK, Tomo: Sredi pajkove mreže
 RADALJAC, Anja: Polka s peščenih bankin
 MAJ, Selenna: Dotik čarobnosti
 ***SKUBIC, Andrej E.:** Samo pridi domov
 ŠTEGER, Aleš: Odpusti
 ***ZLOBEC, Ciril:** Biti človek (poezija)

Tuje

- ALEXANDER, Victoria: Poročna kupčija
 BILLINGHAM, Mark: Boječka: kriminalistični inšpektor Tom Thorne reši drugi primer
 BOWEN, James: Potepuški maček Bob
 BRABCOVA, Zuzana: Stropi
 ***CALVINO, Italo:** Neobstoječi vitez
 CARDELLO, Ruth: Spati v milijarderjem/3
 CARDELLO, Ruth: Za ljubezen ali zapuščino/2
 CARR, Robyn: Gorsko zavetišče
 CHRISTIE, Agatha: Umor Rogerja Ackroyda (kriminalni r.)
 CLARE, Cassandra: Kronike podzemlja. Mesto padlih angelov/4. knj.
 ***CLARKSON, Jeremy:** Top gear: ozadje najspektakularnejših trenutkov gledane avtomobilistične oddaje
 ***COETZEE, J. M.:** Jezusovo otroštvo
 DARE, Tessa: Sedem dni pregreh
 DAVID, Filip: Sanje o ljubezni in smrti
 DAY, Sylvia: Uročena
 DEVERAUX, Jude: Neznane v mesečini/2
 ECHENOZ, Jean: Teči
 FIELDING, Joy: Območje divjine (kriminalni r.)
 FIORATO, Marina: Beneško naročilo
 FOLEY, Gaelen: Noč greha/5
 GEPRGE, Nina: Svetloba v Provansi
 GRISHAM, John: Prevarant (kriminalni r.)
 HAMMETT, Dashiell: Krvava zetek (kriminalni r.)
 HARRISON, A. S. A.: Tiha žena
 HOWEY, Hugh: Silos/1 (zf)
 JAMES, Eloisa: Polnočni užitki
 JAMES, Julie: Osem let skomin
 KARJEL, Robert: Šved, ki je izginil (kriminalni r.)
 KELK, Lindsey: Obožujem Pariz
 LARKIN, Allie: Ostanj
 ***LILIN, Nicolai:** Prosti pad (avto-biografski r.)
 MALPAS, Jodi Ellen: Ta moški/1
 MAXWELL, Megan: Tudi princji na belem konju razočarajo/2. zv.
 MCFADYEN, Cody: Zapuščeni (kriminalni r.)
 ***MCGAHERN, John:** Tema
 MORIARTY, Liane: Moževa skrivnost
 MORIARTY, Liane: Vse za ljubezen
 ***OZ, Amos:** Panter v kleti
 ***PAASILINNA, Arto:** Na lov za spomini
 PATTERSON, James: Izginuli (kriminalni r.)
 PIŠTALO, Vladimir: Aleksandrida: novela (kratka proza)
 QUINN, Julia: Draga Eloise: [peti roman o Bridertonovih]/5
 RAMÍREZ, Sergio: Margarita, lepo je morje
 REDMERSKI, J. A.: Tvoja za vedno/2
 RILEY, Lucinda: Hiša orhidej
 SCARROW, Simon: Orlov plen/5
 SHANNON, Samantha: Sanjačka (zf)
 ***SIMSION, Graeme C.:** Projekt Rosie
 SÖDERBERG, Alexander: Andaluzijski prijatelj (kriminalni r.)
 ***SUMMERSCALE, Kate:** Sramota gospe Robinson: zasebni dnevnik viktorijanske dame (avto-biografski r.)
 VALLEJO, Fernando: Devica sikarijev
 YANCEY, Richard: Peti val (zf)

STROKOVNA LITERATURA

Filozofija (1)

- MAKAROVIČ, Jan: Avantura sveta
 POLITIS, Vasilis: Aristotel in metafizika: [Routledgev filozofski vodnik]

Duhovna rast (130)

- GROUT, Pam: E [zgoraj]2
 ZMAHAR, Cristy: Nebesa obiskujejo: 33 nebeških bisero, ki so jih Nebesa nanizala človeštvu kot odgovore na njegova vprašanja o modrostih življenja in ljubezni iz onostranstva

Psihologija (159.9)

- ***BOXSEL, Matthijs van:** Enciklopedija neumnosti
 CLOVEKOVA aura
 ***EAGLEMAN, David:** Prikrito: neznano življenje človeških možganov
 HARVEY, Steve: Brez dlake na jeziku: kako najti moškega, ga obdržati in razumeti
 LIPTON, Bruce H.: Učinek medenih tednov: znanost o ustvarjanju nebes na zemlji
 OSHO: Ljubezen, svoboda, samost: koan o odnosih

Krščanstvo (27)

- BRUSCO, Angelo: Duhovno spremljanje bolnikov
 SLATINEK, Stanislav: Izgubljeni prstan: kako pomagati ločenim in znova poročenim kristjanom

Svetovna vestva (21/29)

- AMALIETTI, Peter: Japonski zen ali Bi skodelico čaja?
 JUNG, C. G.: Skrivnost zlatega cveta ali Umetnost podaljševanja življenja

Pravo (34)

- TURK, Boštjan J.: Delovno in pokojninsko pravo: (praktične rešitve)
 TURK, Boštjan J.: Družinsko premoženjsko pravo: (z Zakonom o zakonski zvezi in družinskih razmerjih - ZZZDR)

Pedagogika (37)

- ***GALE, Vanja:** Dokaži, da znaš: knjiga za starše otrok z učnimi težavami
 ***LEVC, Simona:** Liba laca lak: kako pomagamo otroku do boljšega govora
 ***PLACE, Marie-Hélène:** 20 dejavnosti s peščenimi črkami po metodi Montessori: spremljajmo otroka pri odkrivanju pisanja in branja

Etnologija (39)

- ***DELAVEC Touhami, Mira:** Hči puščave = Taraut en tenere

Rastlinstvo (58)

- SCHÖNFELDER, Peter: Kaj cveti v Sredozemlju?

Živali (59)

- GUTJAHR, Axel: Ptice naših vrtov, sadovnjakov, polj in gozdov: [opazovanje, določanje, varovanje]

Medicina (61)

- BACUS-LINDROTH, Anne: Otrok od 1. do 3. leta: najpomembnejši leti v otrokovem življenju

Zdrava prehrana (613)

- BOUTENKO, Victoria: Revolucija zelenih smoothiejev: pot do naravnega zdravja
 ESSELSTYN, Rip: Meso je problem!: tehni argumenti za uživanje ratslinske hrane: [140 novih receptov Druge gasilske brigade]
 ROIZEN, Michael E.: Vi in naša dieta: učinkovit osebni priročnik za obvladovanje obsega pasu

Alternativna medicina (615)

- ATAI, Savina: Telesni stražar za stres in spanje (+ DVD)
 DONKO, Dušan: Preproste rešitve za 108 bolezni: priročnik za samozdravljenje iz zakladnice celovite naravne medicine

Zdravilna zelišča (615.32)

- DI GRAZIA, Anita: Zdravi z naravo 2: 414 receptov ljudskega zdravilstva

Tehnika (62)

- GREGORIČ, Tomaž: Priročnik za voditelja čolna na morju: moj prvi navtični priročnik

Kmetijstvo (63)

- REJA kokoši in piščancev

Domače živali (636)

- COSTANTINO, Maria: Konji: spolni vodnik: [nega in pasme konj, vaje za jahanje in konjski športi]

Gospodinjstvo (64)

- ***DUHOVNIK, Suzana:** Šivam si: od gumba do oblačila: praktičen vodnik za šivanje na roke in stroj

Kuharice (641)

- JUŽNOAFRIŠKA kuhinja: [več kot 100 okusnih novih receptov]
 KRAGL, Uroš: Smoothie in sveži sokovi: čista moč narave
 NERI, Donatella: Slane pite in pogače: [več kot 55 receptov za pite in pogače iz krhkega in listnatega testa]
 ORIENTALSKA kuhinja: [več kot 100 okusnih novih receptov]

Management (65)

- COVEY, Stephen R.: Odlično delo, odlična kariera: kako ustvariti sanjsko službo in uresničiti svoj potencial
 SCHREITER, Tom: Kako v trenutku pridobiti zaupanje, vpliv in odnos: 13 načinov za ustvarjanje miselne odprtosti, s katerimi boste nagovorili podzavest vaše stranke

Računalništvo (681.3)

- KREBELJ, Peter: Blender 3D za začetnike

Arhitektura. Urbanizem (71/72)

- ARHITEKTURNA zgodovina/2
 SAPAČ, Igor: Gradovi, utrdb, dvorci, vile v Slovenskem primorju in v bližnji sosesčini: [dodatek k zbirki Grajske stavbe]
 ŠMID, Jožica: Svetloba sonca in njegove sence: sončne ure po Sloveniji

Film (791)

- ŠPRAH, Andrej: Neuklonljivost vizije: politični dokumentarni film po drugi svetovni vojni

Alpinizem, gornišstvo (796.52)

- LANG, Helmut: Karavanke in Kamniško-Savinjske Alpe: 53 izbranih izletov in planinskih tur

Literarna teorija (82.0)

- FULLERTON, Susannah.: Na plesu z Jane Austen: kako so pesali pisateljica, njene junakinje in junaki

Turistični priročniki – Slovenija (914(036))

- KOZINC, Željko: Lepi izleti vabijo: Lep dan kliče – 15 let

Biografije (929)

- CELJSKI Grofje med zgodovino in mitom
 DŽINGISKAN: Tajna zgodovina mongolov
 KLEVIŠAR, Metka: Vsak ima svojo zgodbo, ta je moja
 ***KUSTURICA, Emir:** Kje sem v tej zgodbi jaz?
 ***MARX, Karl:** Karl Marx: revolucionar in njegov čas
 SNOWDEN, Edward J.: Dosje Snowden: zgodba najbolj iskanega človeka na svetu
 ***STALIN, Josip Visarijonovič:** Stalin: na dvoru rdečega carja

Zgodovina – Slovenija (949.712)

- TOPOLOVEC, Rajko: Ormoški Petriček

Svetovna zgodovina (93/99)

- GRANT, R. G.: I. svetovna vojna: veliki ilustrirani vodnik
 VOJE, Ignacij: Od Osmanov do Celjanov: utrinki preteklosti

Pravih poletnih dni brez knjig in branja pač ni!

Še posebej opozarjamo na knjige z oznako*

Maja Gregorič

TRI KNJIGE PO IZBORU BIBLIOTEKARJA

SLOVENSKO LEPOSLOVJE

ANDREJ E. SKUBIC: SAMO PRIDI DOMOV

Andrej E. Skubic, pisatelj, prevajalec in še kaj, je na slovenskem literarnem prizorišču dodobra uveljavljeno in širše prepoznavno ime. Že s svojim prvim romanom (*Grenki med*) si je, nad tem tudi sam zelo presenečen, »pripisal« kar dve renomirani lovoriki: dobil je nagrado za najboljši prvenec, nato pa na Rožniku prižgal še kresnikov ogenj. Ta mu očitno še vedno in s polno močjo izvrstno sveti. Vsaj tako lahko (upravičeno) sodimo – pač glede na vsa priznanja in nagrade, ki jih odtlej marljivo zbira. Njegovo najnovejše romaneskno delo nosi naslov *Samo pridi domov*, vsebina pa je še kako aktualna, obravnava

namreč politično tajkunstvo in korupcijo, pereči, razvpiti temi, ki vznemirjata (tudi) naš prostor že kar nekaj časa. V romanu tako spremljamo zgodbo Leona Berdena, ki se mora po javnem razkritju poslovnih malverzacij svoje stranke hitro posloviti od dobre, prestižne službe in perspektivne kariere in se soočiti z drugačno, bistveno bolj bolečo realnostjo preživetja, kar posledično pusti svoj pečat tudi na njegovi družini in njihovih medsebojnih odnosih. Za nameček se zaplete še v komplicirano razmerje z bivšo sošolko, sedaj novinarko, in lahko si mislimo, da se zanj vse skupaj pač ne more dobro končati. Gre za berljiv, vznemirljiv in večplastno

napisan tekst (med seboj se prepletajo elementi kriminalke, drame in ljubezenske zgodbe), ki učinkovito pritegne pozornost, zanimanje, radovednost bralca. Pisatelj še enkrat več trdno stoji za svojim delom. Bomo videli ali znali, hoteli prepoznati aktualno družbeno situacijo v tem pomenljivo ter jasno nastavljenem ogledalu, ki nam ga ponuja na vpogled njegov avtor?

TUJE LEPOSLOVJE

GRAEME SIMSION: PROJEKT ROSIE

Knjiga Projekt Rosie je zabavna, kratkočasna in nekoliko drugačna, a dovolj inteligentna uspešnica avstralsko-novozelandskega avtorja Simsiona, ki je povsem zadovoljiva tudi za nekoliko zahtevnejše bralce. Zgodba izrednega profesorja genetike, ki se v zrelih srednjih letih odloči, da je vendarle napočil čas za poroko, je v njegovi glavi in načinu razmišljanja ter sploh razumevanju sveta in življenja zasnovana zelo racionalno in znanstveno – s pomočjo izločitvenega vprašalnika potencialnih kandidat namreč povsem resno pripravi in skuša uspešno izvesti projekt iskanja svoje

bodoče neveste. Vendar pa se zadeva ne razvija ravno po njegovih prvotnih načrtih in namenih. Don (tako je našemu junaku ime) pač le ni povsem običajen akademski gospod. Njegova drugačnost, posebnost, izjemnost, ki pa se je ne zaveda, je v tem, da ima Aspergerjev sindrom in je avtist. Kar je bistvena in nadvse pomembna (pa tudi precej oteževalna) življenjska okoliščina. In ko se v njegovem življenju pojavi Rosie, ki popolnoma odstopa od zahtev in meril njegovega utopičnega vprašalnika, se prava zgodba lahko šele začne. Tekst je v osnovi zastavljen predvsem kot prisrčna romantična komedija, katere

glavni protagonist in nosilec dogajanja je nenavadni, nevsakdanji Don. A zgodba v sebi skriva tudi tisto nekaj več. Nevsiljivo opozarja na sprejemanje drugačnosti v družbi in simpatično izpostavlja ta prevečkrat marginaliziran problem. Kombinacija humorne, lahkotnejše pisave s sporočilom za globlji premislek je ravno pravnja za neobremenjujoče, pa vendar zapomljivo branje.

STROKOVNA LITERATURA

UROŠ KRAGL: SMOOTHIE IN SVEŽI SOKOVI: ČISTA MOČ NARAVE

Poletje je izvrsten letni čas za prečiščenje telesa, splošno poživitev in osvežitev oz. obnovitev energijskih zalog ter dobrega počutja in odličnega zdravja - tako psihičnega kot fizičnega. Preproste, hitre, a zelo učinkovite nasvete in recepte za okusne in hranljive, predvsem pa zelo zdrave napitke/prave male obroke in, kar je nadvse pomembno, naravne, sveže energijske bombe je med knjižne platni-

ce pod naslovom Smoothie in sveži sokovi: čista moč narave zbral Uroš Kragl. Vsi recepti, ki jih avtor predstavlja, vsebujejo bazične snovi, ki jih naše telo za svoje optimalno stanje in delovanje potrebuje prav vsak dan. Z enostavnimi, hitrimi, hranljivimi napitki tako lahko na najboljši možen način (brez hudega naprezanja) poskrbimo, da bomo celostno v super formi, pripravljeni in sploh fit. Še en jutranji recept

- za vzpodbudo in pobudo: 1 mango, šopek koriandra, čajna žlička spiruline, 1 olupljena limeta, skodelica kokosove vode. Vse skupaj dobro zmešamo v mešalniku, da dobimo enakomerno teksturo. Zaužijemo dobro ohlajeno. Na zdravje!

Maja Gregorič

ŽENSKA FIGURA JE NEIZČRPEN VIR USTVARJANJA

OB JUBILEJNI STOTI RAZSTAVI DRUŠTVA LIKOVNIKOV LOGATEC V STEKLENI DVORANI

Foto: KRAS

Franc Godina (levo) in Janez Ovsec (desno), nekdanji in sedanji predsednik Društva logaških likovnikov

Jubilejna številka sto je v marsičem pomenljiva. Gre namreč za sto razstav, ki so se zvrstile v Stekleni galeriji in v organizaciji Društva likovnikov Logatec, prvo in stoto pa je pripravil njen član in dolgoletni predsednik Franc Godina. Nekaj besed pa nam je najprej namenil sedanji predsednik Društva likovnikov Logatec, Janez Ovsec.

Gospod predsednik, kako se delovanje Društva in stota razstava prepletata?

Društvo je bilo ustanovljeno pred kakimi 20 leti, pred 11 pa se je z razstavo v Stekleni dvorani začelo novo obdobje. Takratna ravnateljica OŠ 8 talcev je namreč podprla zamisel, da se obrobni prostor Športne dvorane ne nameni pivnici, ampak kulturi. Logaški kulturniki smo to odločitev sprejeli z veseljem.

V sto razstavah so se predstavili raznoliki avtorji.

Res je, poleg domačih umetnikov, ki so bodisi na samostojni ali skupinski predstavitvi pokazali svoja snovanja, smo pokazali tudi dela s srečan ex-tempora,

v zadnjih 5 letih pa tudi akvarelistov in drugih skupinskih druženj. Gostovali so še slovenski umetniki, kot npr. France Slana, Milena Usenik, Bogdan Čobal, Dragica Čadež, Marjan Miklavc, Jurij Kravcov in mnogi drugi.

Tudi kaj modernejšega?

Seveda, pokazali smo celo nekaj instalacij, računalniško grafiko in podobno.

Ob otvoritvah ste se povezovali z drugimi umetniki?

Velikokrat še zdaj gostujejo domači glasbeniki, recitatorji in moderatorji, tudi plesalci.

Ste se predstavili tudi drugod, ne le v Stekleni dvorani?

Gostovali smo v Cerknici, Idriji, Repentabru in še kje. Radi pa pokažemo svoja dela tudi v domovih za ostarele, da umetnost pride do ljudi in ne le obratno, kar je običajno. Tudi v bodoče nadaljujemo s to dejavnostjo in se nadejamo še naprej razumevanja in pomoči občine Logatec, ki nam že zdaj stoji ob strani.

Seveda pa je naš pogovor stekel tudi z razstavljalcem, ki je zaokrožil 100 razstav v Stekleni dvorani z retrospektivno razstavo svojih del, Francem Godino.

Gospod Godina, do pred nekaj desetletij smo vas poznali predvsem kot družbenega, gospodarskega in političnega snovalca, zdaj nas presenečate z umetnostjo, ki običajno s temi 'poklici' nima veliko skupnega. Kako se je to zgodilo?

Veste, že od otroštva sem imel rad les, ko sem se pri stricu igral v njegovi mizarški delavnici in sestavljal skulpture iz lesnih ostankov. Pozneje sem kolebal med študijem na DIF-u, saj sem se intenzivno ukvarjal z orodno telovadbo, pa me je pot glede možnosti poklica vendar odpeljala na gozdarski oddelek Biotehnične fakultete. Pot me je potem vodila v gospodarstvo in časa za kako ustvarjanje ni bilo kaj prida. Tudi vstop v politiko mi je pravzaprav preprečil, da bi imel časa še za kaj drugega, celo ko sem se vrnil iz Beograda v Logatec, na KLI in na občino, sem samo v mislih tuhtal o ustvarjalnosti v umetnosti.

Se spomnite prvega razstavljenega kipa? Kje ste ga postavili?

To se je zgodilo tam nekje v 60 letih prejšnjega stoletja, ko sem iz radovednosti upodobil pastirčeka, seveda ne takega, kot ga je izdelal mojster Kalin, drugačnega, iz lipovega lesa, in ga postavil še z nekaj domačimi kiparji kar na KLI-ju.

Potem pa spet dolgo nič, kajne?

Res je. Šel sem v Beograd, potoval po svetu, časa za snovanje v lesu ni bilo, a kupoval sem nože, dleta in drugo orodje in v mislih računal na čas, ko jih bom uporabil.

Kdaj ste potem spet lahko zarezali v les?

Ko sem v 90 letih bil zaposlen na Slovenijalesu, sem pa vendar le imel malo več časa. Sodeloval sem na nekaj skupinskih razstavah in leta 2003 postavil svojo prvo razstavo v Stekleni dvorani v Logatcu. Za mnoge je bila presenečenje, sam pa sem se nekako oddahnil, saj sem začel rezbariti z večjim zanosom kot prej.

Iz katerega lesa največ?

Radi imam hrast in jesen ter seveda lipo kot najmehkejši material za lesnega snovalca.

Retrospektiva na tej 100. razstavi odkriva vašo afiniteto do človeške figure, do ženskega telesa, pa tudi do simboličnega izraza, kot je npr. Martin Krpan ali celo abstraktne cvetice.

Res je. V hlođu, ko stoji pokonci, vidim človeško telo, vidim žensko telo, ki je lépo samo po sebi, moško je lahko le zanimivo, žensko je večinoma lepo, in po

lesnih letnicah, po strukturi lesa mi dleta sama najdejo izreze, da nastane lik, ki sem si ga zamislil, ko sem dobil v roke na videz mrtev kos lesa.

Vaši kipi ne krasijo le domov Logatčanov, prijateljev, nekaj jih stoji tudi v javnih prostorih v Ljubljani v Hospicu npr. ali v avli OŠ 8 talcev in še kje. Najbrž ne ostajate pri tem. Kaj vas zanima za prihodnje?

Vse bolj bi se rad posvetil vsebini, bolj kot obliki, ki seveda mora biti. Tudi simboli in 'zgodbi', ki jo ponazarja telo.

Najbrž bom ostal pri človeški in seveda ženski figuri, a skušal dodati novo vsebino.

Želim vam uspeha v tem snovanju in čestitke ob jubilejni razstavi in vašem prerezu ustvarjanja.

KRAS

OB STOTEM JUBILEJU DRUŠTVA LIKOVNIKOV LOGATEC**PREGLEDNA RAZSTAVA KIPARSKIH DEL FRANCA GODINE**

Foto: Brane Pevec

Na koncu so upihnilli svečke na torti s preprostim napisom 100 razstav.

Ob jubilejni stoti razstavi DLL v Stekleni galeriji Športne dvorane Logatec je v sredo 4. junija 2014 zvečer čast razstavljalji svoja kiparska dela doletela nekdanjega dolgoletnega predsednika DLL Franca Godino. Uvodoma je na klavirju zaigrala mlada Liza Šajn in doživela velik aplavz obiskovalcev; ti so dodobra napolnili prostor, ki je že enajsto leto namenjen odprtjem razstav, kateremu so dali posrečeno ime Steklena galerija (Športne dvorane Logatec). Po glasbenem uvodu je tokratnega

razstavljalca Franca Godino in vse prisotne uvodoma lepo pozdravil predsednik društva Janez Ovsec. Obenem je povabil Bojana Leskovca k nadaljnjemu vodenju otvoritvene slovesnosti. Bojan Leskovec, samostojni novinar, tisti, ki vodi oddaje na LEP-u in nas pogosto prebuja v jutranjem programu nacionalnega radia, je najprej na kratko spregovoril o nastanku galerije in beseda 100 je sama vabila k variacijam na to temo. Ena od njih: »Ko bomo zgradili nov Narodni dom in v njem galerijo, kaj bi lahko bilo v njej? 100 razstav članov DLL, seveda!«

Potem sta oba predsednika, prejšnji in sedanjji, Franc Godina in Janez Ovsec, podelila priznanja tistim, ki so bili »krivi« za to, da je prostor ob robu dvorane dobil današnjo namembnost, in tudi drugim, ki so tako ali drugače zaznamovali enajst let. Dobil so jih: bivši župan Janez Nagode, takratna ravnateljica Metka Rupnik, Nevenka Malavašič, ki je bila vodja območne izpostave JSKD, takratna direktorica občinske uprave Alenka Jereb Gorza, direktorica Knjižnice Logatec Bibijana Mihevc, Anamarija Stibilj Šajn, direktorica Hospica Tatjana Ficko, Bojan Gantar, Urška Godina, Primož Godina in Bojan Leskovec.

Zahvali sta bili dodeljeni Francu Godini in županu Bertu Menardu. Slednja sta obiskovalcem namenila več besed. Franc Godina: »Marsikomu sem hvaležen za pomoč pri postavitvi razstav, za vabila, za pogostitve, za glasbene točke, skratka za to, da smo vse lepo organizirali ... Prisrčno vsem lepa hvala!« Berto Menard: »Kultura v Logatcu

raste, z njo tudi naša mladina ... Zahvala vsem, ki so začeli, sedanjemu vodstvu, ki se trudi, da bi skupaj z novim Narodnim domom imeli tudi novo galerijo, saj Logatec potrebuje nekaj novega. Kultura nam daje smisel življenja, nam ga obogati.«

S prvo glasbeno točko se nam je predstavila hčerka, z drugo oče Matjaž Šajn, ki je zagrabil Schopinov valček.

Potem je dobila besedo še literarna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn: »Franc Godina je odgovorno in preudarno vodil DLL, tako tudi ustvarja - z odgovornostjo in ljubeznijo do lesa. Les pozna, čuti ga, sledi njegovi naravni lepoti, ga poveljuje in nadgrajuje. Avtor udejanja svet sanj, naj bo tudi prihodnost polna ustvarjalnih dejanj.« Povedala je tudi, da je kar nekaj njegovih skulptur razstavljenih v prostorih javnega značaja, njegov je tudi Ježek (emblem šole 8 talcev Logatec). Predlagala je, da bi njegovega Martina Krpana ali kakšno drugo delo umestili v eno od logaških krožišč.

Za konec sta oče in hči nastopila skupaj: poslušali smo 1. stavek koncerta za violino (nanjo je tankočutno igrala Liza) in klavir Anatolija Komarovskija. Ob koncu otvoritvene slovesnosti je predsednik društva Janez Ovsec Francu Godini v zahvalo za vse dosedanje delo v imenu DLL izročil svojo sliko z naslovom »V idili gozda«, nato je so upihnilli svečke na torti s preprostim napisom: 100 RAZSTAV! Za nami je stota, pred nami je dvestota! Zahvala vsem, ki so razstavo omogočili, posebej občini Logatec.

Brane Pevec

»PRI SVOJEM DELU SEM SREČNA«

Z ODPRTJA RAZSTAVE ČIPK MARTE KOLAR

Foto: Brane Pevec

Čipkarica Marta Kolar nam je pokazala, kako dela nastajajo pod njenimi rokami.

Prvo petkovo popoldne letošnjega rožnika je bilo prijetno toplo, primerno za prireditve na prostem. Tudi v Lazah pri Prestorjevih pred Keramično delavnico, vaškim muzejem in galerijo Laze, kjer se je ob odprtju razstave rišeljeja domačinke Marte Kolar zbralo precej obiskovalcev od blizu in daleč, je bilo tako. V pogovoru z Natašo Prestor je povedala, da čipke izdeluje že sedem let. Pri delu uporablja dobro staro »Singerico«, ki bo le-

tos stara že devetdeset let in jo je nasledila od svoje mame, od nje pa se je naučila tudi vezenja. »Platno namočim, prekuham, potem pride na vrsto še kopirni papir z vzorcem in vezenje se lahko prične. Ko je čipka narejena, sledi še pranje, škrobljenje (štirkanje) in likanje. Tudi do sto ur je potrebno za večji ali vzorčno zahtevnejši izdelek. Pa mi ni težko, saj sem pri svojem delu in tudi v življenju srečna.« Ko smo si v galeriji ogledovali razstavljenе čipke, smo opazili tudi že omenjeno »Singerico« in gospa Marta se ni dala preveč dolgo prositi, rade volje se je usedla za njo in nam prikazala, kako se dela na njej. Poleg materinih in izdelkov stare mame, je gospa Marta razstavila zavese, prte in male prtičke za različne priložnosti in praznike, spalno srajco, bluzo, krstno obleko, blazine, razne velikonočne in novoletne okraske, konfete in druge uporabne reči. Gospa Marta nam je povedala tudi, kaj so včasih prinesle »ta mlade« za »balo«: posteljne garniture, brisače, kuhinjske prte in podobno. Kje vse lahko vidimo njene čipke? Njeni so cerkveni prti v cerkvi Sv. Mihaela v Jakovici, kapeli Srca Jezusovega v Lazah, cerkvi na Planinski gori in še drugih okoliških cerkvah in seveda pri sorodnikih, prijateljih. Na ogled razstave je prišel tudi dekan Franc Maček iz Planine, saj pod to župnijo spadata tudi vasici Laze in Jakovica. Prišli so še pevci cerkvenega zbora, kjer Marta tudi prepeva, in s pesmijo zaključili prijetno petkovo popoldne, ki se je že počasi prevesilo v noč.

(Razstava bo odprta do meseca septembra, za obisk pa lahko pokličete Natašo Prestor na telefon 031 380-398.)

Brane Pevec

Z NOTRANJSKO LAHKIH NOG NAOBKROG

V okviru prvega tedna slovenske ljubiteljske kulture je mešani zbor »Notranjska« umestil domačijsko pohodniški in glasbeni dogodek Lahkih nog po Hotenjskem naokrog. Pevci in drugi udeleženci so se 21. junija ob desetih zbrali pri Tomažinovem mlinu, kjer je mlinar Karol Istenič ob vrtečem se kamnu spregovoril o zgodovini tega edinstvenega mlina na ponoru hotenjskega potoka. V hiši s črno kuhinjo je Jožica Nagode, prijazna domačinka, ena pobudnic ustanovitve KTD Hotedršica in njegova dolgoletna predsednica, pohodnikom razkazala notranjščino. Tudi zakurila je v kuhinji, da so lahko občutili, v kakšnem okolju so nekdaj gospodinjje pripravljale vsakdanjo jed. To so ti bile dimne zavese?!

Pohodniki so se nato ustavili na vaškem trgu: župnišče, cerkev in šola ga obkrožajo, ob potoku pa nad njim bdi kip Janeza Nepomuka. Na Plečnikove stopnice je Jožica, seveda, posebej opozorila. Nato do zemljank, svojevrstnih hotenjskih kašč v vaškem bregu, v katerih kmetje še danes shranjujejo poljske pridelke. Streljaj stran je zbirka starih predmetov, ki jih je skrbno zbrala Pivkova mama Romana. Česa vsega ne najdeš med razstavljenimi predmeti iz pretežno kmečkega okolja! In nato vkreber, do Ravnika in cerkve sv. Barbare, koder je po dobrohotni naklonjenosti župnika, mag. Simona Onušiča zbor pohodnikom in drugim obiskovalcem odpel koncertino okolju primernih pesmi in tako sklenil napovedani del prireditve.

Zbor pa se je na povratku ustavil še na domačiji svojega člana Marjiana Božiča, pobudnika dogodka, in tam posadil drevo. Ne sicer

»avtohtonega sadnega drevesa«, kakor so jih na pobudo JSKD, ki je teden ljubiteljske kulture zasnoval, zasajali predstavniki lokalnih skupnosti. Njegov rod izvira iz Zadloga, po domače so Bukovski ... S tem je zbor zaokrožil pomladanske nastope, ki jih je maja začel v Hrenovicah, kjer je pripravil koncert, imenovan Lušno je v v igred, nadaljeval z udeležbo na reviji obrtniških zborov v Selnici ob Dravi in zadnji majski dan pripravil koncert Gôri, na Gore!, nanj povabil igralke in godce KD Šavrini in anka Šavrinke iz Gračišča ter mešani zbor župnije Zavratac. Vmes je še dvakrat zapel v Logatcu. V juliju bo predvidoma sodeloval še pri dveh obredih, avgusta pa se bo podal v hribe, če bo le dano – na Krn.

J. G.

Foto: arhiv zbora

»Notranjska« pred hotenjskimi zemljankami.

NAJPREJ KOMUNALNA INFRASTRUKTURA, POTEM ZAPORI?

POROČILO Z 28. REDNE SEJE OBČINSKEGA SVETA OBČINE LOGATEC

Svetniki pred poletjem med drugim tudi o spremembah občinskega prostorskega načrta, občinskih priznanjih ter letnem poročilu in načrtih Komunalnega podjetja Logatec. Nadzorniki ugotavljajo, da pogodb med ZD Logatec in farmacevtskimi podjetji ni bilo.

Župan Berto Menard je uvodoma spomnil na nekaj nedavnih dosežkov v občini, med drugimi na priklop čistilne naprave, zalitje plošče v vrtcu Rovte, začetek gradnje igrišča v Hotedršici, gradnjo kanalizacije na Martinj Hribu in Kalcah. »Zagotovili smo tudi nekaj sredstev za letovanje otrok, saj zdravstvena zavarovalnica za to ni imela posluha,« je še dodal župan v uvodu v junijsko sejo občinskega sveta.

Svetnik Boris Čičmirko se je sicer strinjal z ugotovitvijo o nadaljevanju del na kanalizaciji na Martinj hribu, a opozoril, da bi bilo treba asfalt položiti tako, kot je bil pred posegom. V nasprotnem primeru bi, pravi, ob prvi zmrzali popokal. »Čutimo se ogoljufane, prevarane glede pločnika. Vsem na Martinj hribu je bil slednji ves čas bistvenega pomena,« je dejal Čičmirko in spomnil, da je občina zemljo odkupila zaradi pločnika. »Tega ne bomo videli vsaj še mesec ali celo leto dni, čeprav bi moral biti prioriteta,« je dejal in od župana zahteval zagotovilo, da se bo to naredilo. »Hočemo pločnik, ne pa prazne obljube!«

Kot mu je v odgovor povedal župan, občina ne more narediti pločnika, dokler država ne uredi odvodnjavanja cestišča. »Če bo država imela denar, bo ta projekt zaključen v letu 2015. Če bo država sledila podpisanim pogodbam, tudi glede ceste ne bo težav, prednost pa imajo pogodbe, kjer so zadaj kohezijska sredstva. Niste bili ogoljufani, do konca l. 2015 bodo stvari urejene,« je povedal župan.

Zoran Mojšker, SDS, predsednik Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, je v nadaljevanju povedal, da je komisija obravnavala dopis Sveta Javnega zavoda Knjižnica Logatec, ki je izvedel postopek za imenovanje novega direktorja zavoda. Vsi člani komisije so se s to izbiro strinjali in Gregorja Erjavca predlagali občinskemu svetu v potrditev. Za namestnico člana prve občinske volilne komisije je občinski svet potrdil Jolanda Ovsec, ki jo je predlagala svetniška skupina NSI. Svetniki so podali tudi soglasje k imenovanju Gregorja Erjavca za direktorja logaške knjižnice. Župan se je obenem za vse delo zahvalil dosedanjim direktorici Bibijani Mihevc. Po desetih letih vodenja knjižnice se namreč odpravlja v pokoj. Tudi Mihevčeva se je zahvalila za dobro sodelovanje z občino in občinskim svetom.

Neurejena komunalna infrastruktura v Zapolju

Podsekretar Gvido Bokal je v končnem poročilu o kanalizacijskem sistemu – podtlačni kanalizaciji v IOC Zapolju – uvodoma poudaril, da stanje komunalne infrastrukture v Zapolju ni dokončno urejeno, saj je bila v letih 2000 do 2005 zakonodaja precej nedodelana. »V tem času je investitor pridobival ustrezna dovoljenja in del infrastrukture 2006. predal Občini Logatec. Ta se je z dogovori obvezala, da bo javno infrastrukturo prevzela in leta 2012 naročila študijo, ki naj bi pokazala smer rešitve,« je dejal Bokal in dodal, da je tudi sedanji lastnik Tim Impex pokazal svoj pogled na rešitve, vendar se bo treba za dokončni dogovor o dodatnih vprašanjih še pogovoriti. »Interes obeh strani pa je zadevo pripeljati do točke, da se bo vedelo, kdo je lastnik in kdo

upravljavec.« Trenutno je lastnica Občina Logatec, upravljavec pa Komunalno podjetje Logatec.

Po Bokalovem mnenju je sistem preobremenjen, deluje na robu zmogljivosti, treba ga je dograditi, v nasprotnem primeru je pričakovati težave. Mitja Majnik iz Tim Impexa je opozoril na nujnost razlikovanja med komunalno infrastrukturo in podtlačno kanalizacijo. Preobremenjenost sistema podtlačne kanalizacije se po njegovih besedah kaže s tem, da od leta 2011 ni bilo novih priklopov objektov na ta sistem. »Menimo, da je s primopredajo kanalizacije sedanji upravljavec prevzel polno odgovornost za nove priklope.«

Župan Berto Menard je ob razpravi opomnil, da je IOC Zapolje velika dodana vrednost v logaški občini. »Vedeti moramo, da smo z začetkom delovanja te cone dobili vodovod iz Turkove grape, obenem so vsi prebivalci, ki živijo ob tem vodovodu, dobili pitno vodo. V Zapolju so bili poleg 2,6 hektarja cest napeljani elektrika, telekomunikacije in plin, kar je bilo za Logatec velika pridobitev,« je dejal župan.

Ladislava Furlan, SDS, je poudarila, da je predvsem treba razčistiti in pojasniti, kaj je občina v tej situaciji res dolžna plačati in česa ne. »Že leta 2011 smo govorili o rekonstrukciji vakuumske kanalizacije,« je spomnila Furlanova in vprašala, kdo je tisti, ki mora to narediti in plačati. »O tem v poročilih ne govorimo,« je dodala.

Svetniki so ob koncu razprave sprejeli sklep o seznanitvi s končnim poročilom Kanalizacijski sistem podtlačne kanalizacije v IOC Zapolju, z ugotovitvami strokovnih služb občinske uprave, s poročilom investitorjev o izvedenih delih na komunalni infrastrukturi ter s predlogi zaključka izgradnje le-te.

Mnenje o zaporih naj pove javnost

Svetniki so se zatem vrnili k četrti točki, saj so prednost na predlog Vanje Uvalič, SD, dali omenjeni, štirinajsti. Svetnica Ladislava Furlan, SDS, je poudarila, da je javnost tista, ki bi morala povedati svoje mnenje o morebitnih bodočih zaporih v Zapolju. Po njenih besedah govorjenje samo o delovnih mestih ni umestno. »Predlog, ki ga ponuja družba Tim Impex, da bi v primeru podpisa pogodbe brezplačno dal občini ceste, je daj-dam,« je bila kritična Furlanova, ki je tudi opozorila, da o omenjenem ni ne notarskega zapisa ne kakega pravnega dokumenta. »Lahko bi se dogovorili za pol manjšo kapaciteto in zaprte zapore. Najbrž večina ljudi ne bo zadovoljna s tako rešitvijo,« je dejala.

Svetnica Vanja Uvalič, SD: »Prebrali smo zapis, da gre za vse tipe zaporov. Mislim, da smo to zgodbo prehiteli. Ne glasujemo namreč o tem, ali zapor bo ali ne, temveč, ali bi se bi se prečrtalo besedilo, v katerem je določeno, da na tistem mestu lahko stoji stavba samo za izobraževalno in znanstveno-raziskovalni delo za potrebe dejavnosti tehnološkega parka. Šele s tem omogočimo podjetju, da se prijavi.« Uvaličeva je še spomnila, da razpisa sploh še ni, »torej se že leto, dve, tri vnaprej bojimo zapornikov.« Po njenih besedah je prezgodnja panika glede zaporov povsem odveč. Svetniki so nato sprejeli odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o občinskem prostorskem načrtu Občine Logatec s predloženo vsebino v prvem branju s predlogi za drugo obravnavo z upoštevanjem amandmajev.

Povrnjenih 0,33 evra za glas

Sprejeli so tudi predlog sklepa o delni povrnitvi stroškov volilne kampanje za lokalne volitve v Občini Logatec za volilno leto 2014, po katerem se določijo upravičenci in kriteriji za delno povrnitev stroškov volilne kampanje za letošnje lokalne volitve. Stroški volilne kampanje za volitve v občinski svet in za župana ne smejo preseči zneskov, ki jih določa zakon, ki ureja to področje, organizatorji volilne kampanje, ki so jim pripadli mandati za člane občinskega sveta, pa imajo pravico do povrnitve stroškov volilne kampanje v višini 0,33 evra za dobljeni glas. Skupni znesek povrnjenih stroškov pa ne sme preseči zneska porabljenih sredstev, razvidnega iz poročila občinskemu svetu in računskemu sodišču.

Občinski svet je sprejel predlog Komisije za priznanja o podelitvi občinskih priznanj za leto 2014, in sicer Listino Občine Logatec Janezu Petku na predlog Lovske družine Logatec, Andreja Logarja in Cilke Mihevc – Gregorič za dolgoletno aktivno delo na področju lovstva in skrbi za naravno okolje, za kulturno udejstvovanje prek različnih logaških pevskih in glasbenih društev in dolgoletno opravljanje poklica grafičnega tehnika; gasilskim zvezam za njihovo nesebično in požrtvovalno pomoč ob vremenski ujmi se listino podeli na predlog Ivana Pergovnika, Spominsko plaketo z znakom pa na predlog istega predlagatelja Elektru Ljubljana in prostovoljnimi gasilskim društvom Občine Logatec.

Komunalno podjetje Logatec predstavilo načrte

Direktor KP Logatec dr. Boštjan Aver je med načrti za prihodnost izpostavil nadaljevanje izvajanja projekta Čista Ljubljana v okviru zagotovljenih sredstev v občinskem proračunu, pridobitev

okoljevarstvenega dovoljenja za predelavo gradbenih odpadkov in pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za vnos zemeljskega izkopa na odlagališču Ostri vrh, kar naj bi podjetju zagotovilo dodatne prihodke in vzpostavitev in izvajanje projekta dobave in montaže malih komunalnih čistilnih naprav.

»V planu za leto 2014 predvidevamo znižanje skupnih prihodkov glede na realizacijo leta 2013, predvsem zaradi vpliva inšpekcijskih odločb v zvezi z odlagališčem Ostri vrh, na drugi strani pa povišanje prihodkov na dejavnostih javnih služb odvajanja in čiščenja odpadnih vod, ravnanja z odpadki, tržninah in povišanje drugih prihodkov.

Pogodb med ZD Logatec in farmacevtskimi podjetji ni moč potrditi

Logaški svetniki so se ob koncu seznanili še s poročilom Nadzornega odbora Občine Logatec o opravljenem izrednem nadzoru »Pregled sklepanja pogodb med ZD Logatec in farmacevtskim podjetjem za opravljanje raziskav o delovanju zdravil«, ki je bil uveden zaradi suma nepravilnosti pri sklepanju pogodb za opravljanje raziskav o delovanju zdravil. Po ugotovitvah nadzornika mag. Matjaža Žigona kakršnihkoli namigov, da zdravniki opravljajo raziskave za farmacevtske družbe v službenem času za zasebni račun, ni mogoče potrditi. Nadzornik še ugotavlja, da je bilo poslovanje ZD Logatec gospodarno, vendar v javnem zavodu manjkajo nekatere notranje kontrole. Nadzorni svet Občine Logatec zato vodstvu zdravstvenega doma predlaga sprejetje pravilnika, ki bo natančno opredelil področje dela takih raziskav, nemudoma pa naj uvede pregledno sledljivost prisotnosti zaposlenih na delu.

Blanka Markovič Kocen

ZAHVALA

Zahvaljujem se uslužbenkam Ljubljanske banke, poslovne enote Logatec, za nesebično pomoč in klic za zdravniško pomoč ob mojem padcu pri izgubi zavesti v vaši poslovni enoti četrtek 8. 5. 2014.

Hvala urgentni službi z zdravnico dr. Albrehtovo ter medicinski sestri Hermini za vso pomoč s svojo ekipo in takojšnjo pomoč, za vse potrebno za oskrbo in takojšen prevoz v Ljubljano za nadaljnje zdravljenje.

Hvala še enkrat vsem. Hvaležna vaščanka,

Veronika Gantar

DRUŠTVO ZA MENTALNO ZDRAVJE
Glarvarjeva 47, 1000 LJUBLJANA
E-pošta: zlatkojajcanin.dzm@gmail.com
Telefon: 031/643-782, Telefon: 041/341-081

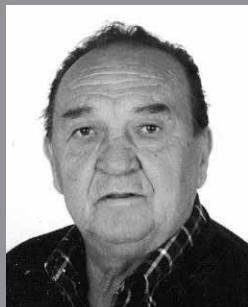
SKUPINE ZA SAMOPOMOČ ZA LJUDI S ČUSTVENIMI TEŽAVAMI

Vse tiste, ki Vas pestijo razne čustvene motnje, obveščamo, da namerava DRUŠTVO ZA MENTALNO ZDRAVJE organizirati dopolnilno mentalno zdravljenje – skupine za samopomoč pod vodstvom izkušenega terapevta

Če ste depresivni, nevrotični, žalujete, imate socialno ali kakšno drugo fobijo, psihosomatske motnje ali kakšne druge čustvene težave, Vas vabimo, da nas kontaktirate na telefonsko številko 031/643-782, da se dogovorimo o vaši prisotnosti na skupini.

Vljudno vabljeni!

DRUŠTVO ZA MENTALNO ZDRAVJE
Predsednik: Zlatko Jajčanin

ZAHVALA

Nepričakovano nas je zapustil mož,
oče in dedek

KRAŠOVEC FRANC
(1943-2014)

Ob izgubi se zahvaljujemo sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam ves čas stali ob strani. Zahvaljujemo se tudi Komunalnemu podjetju Logatec, g. Bošnjaku, pevcem za prelepo petje ter gospodu župniku Janezu Komparetu za lep obred.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

*Zdaj bivaš vrh višave jasne,
kjer ni mraku, kjer ni noči,
tam sonce sreče ti ne ugasne,
resnice sonce ne stemni.*

(Simon Gregorčič)

Ob nepričakovani izgubi naše drage mame, stare mame,
sestre in tete

IVANE IAVEC
ROJENE ŠEMROV
20. 1. 1928–8. 3. 2014

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče. Posebej se zahvaljujemo gospe Angeli Menart in Komunalni Logatec za organizacijo pogrebne slovesnosti ter gospodu župniku mag. Simonu Onušiču za lepo opravljen pogrebni obred.

Iskrena hvala osebju Zdravstvenega doma Logatec in Kliničnega oddelka za intenzivno interno medicino Univerzitetnega kliničnega centra v Ljubljani za nudenje zdravniške pomoči v zadnjem tednu njenega življenja.

Ohranili jo bomo v lepem spominu.

Vsi njeni žalujoči
Hotedršica, Postojna, Planina pri Rakeku

ZAHVALA

*Ni smrt tisto, kar nas loči,
so vezi močnejše, ki nas družijo,
saj v bogu ni razdalje.
Za dobroto tvojih rok
ostala je beseda hvala,
ki v srcih bo ostala
in večno lep spomin na te nam bo
ostala.
Mama, spočijte se v božjem naročju.*

Ob prerani in boleči izgubi drage mamice, babice, tašče, sestre, tete
in svakinje

SILVE MEDEN
1962-2014

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in sodelavcem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani. Pristrčna hvala vsem, ki ste jo pokropili, izrekli sožalje in darovali sveče, ter jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Hvala domačemu župniku za lepo opravljen pogrebni obred. Iskrena hvala svetarnici Mariči Lakner za vse molitve, pevskemu zboru za zapete pesmi, gospe Anki Vavken za poslovilne besede ob grobu ter pogrebniemu zavodu Pečkaj za vse opravljene storitve. Iskrena hvala tudi vsem, ki ste nam v teh težkih dneh kakorkoli pomagali in vas nismo posebej imenovali.

Žalujoči vsi njeni.

ZAHVALA

*Če ti pred mano boš oči zaprl
in sreča me prijatelj ter zazre
se skrbno vame: »Ti, je res umrl?«,
ga bom pogledala in rekla: »Nex«.*

(Janez Menart, zbirka Pesmi štirih)

1. junija je nenadoma in mnogo prezgodaj zaspal naš dragi

PAVLE LOŠTREK
(1956 - 2014)

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam ob boleči izgubi stali ob strani, posebno družini Slabe, Tušar Jožetu, Joži Logar in g. župniku Janezu Petriču.

Hvala vsem, ki ste se prišli posloviti od njega, ga pospremili na zadnji poti, hvala za sožalje, darovane sveče in cvetje.

Hvala vsem, ki ga ohranjate v spominu.

V imenu cele družine njegovi Maruša, Zala, Jure, Jan

USPEŠNA PRVI KOLOTEK IN 43. TEK PRIJATELJSTVA

LETOS VISOKA UDELEŽBA MLADINE

Na vročo majsko soboto smo v Hotedršici ponovno tekli. Najstarejšega teka iz serije Primorskih pokalnih tekov se je udeležilo 257 tekačev in 19 kolesarjev.

Mladina

Razveseljujoča je letošnja visoka udeležba mladine - teklo je kar 156 otrok, predšolskih in šolskih, ki so s prvim štartom ob 14:00 otvorili 43. Tek prijateljstva. Največ zmag si je letos v Hotedršici priteklo ŠD Nanos (4), sledita TK Kobarid in TD Bovec s po 3 zmagami. V dosedanem skupnem seštevku mladinskih tekov (Tek sotočja, Bovški tek, Majski tek, Tek prijateljstva, Petelinjski tek) vodi ekipa AD Posočje, sledi mu AK Pivka, 3. mesto pa trenutno zaseda mladinska ekipa ŠD Hotedršica.

Člani in članice

Na 11,8 km progo se je podal 101 tekač. Družba je bila raznolika, predvsem pa generacijsko pestra. Teklo je namreč 74 moških v starosti od 14 do 81 let ter 27 žensk starih med 12 in 64 let. Med ženskami je progo najhitreje pretekla Sergeja Lipušček (DLT Filipides), med moškimi pa je 1. mesto, podobno kot lani, ko si je 1. mesto delil, osvojil domačin Jernej Šemrov (ŠD Hotedršica).

Kolotek

V Hotedršici pa 24. maja nismo samo tekli, pač pa tudi kolesarili. ŠD Hotedršica je namreč letos pripravilo novost – kolotek. To je kombinacija teka in kolesarjenja, kjer v paru na isti progi tekmujeta kolesar in tekač. Koloteka se je udeležilo 19 parov, prvi so se na progo podali kolesarji (16:45), za njimi še tekači (17:00). Uvrstitev oz. rezultate koloteka so določili na podlagi

Foto: Robert Lukan

časov obeh v paru in tako sta 1. mesto zasedla domačina Davor Kacin in Jernej Šemrov (ŠD Hotedršica). Sicer pa je 1. mesto v kolesarjenju zasedel Bratuš Dean (ŠD Hotedršica), 2. Šimenc Matej (TSK Logatec) in 3. mesto Černe Aljaž (OK Tivoli).

Spremljevalne aktivnosti

Obiskovalci športnega dogodka so si lahko ogledali tudi znamenitosti Hotedršice ter se preizkusili v skikanju in zumbi.

ŠD Hotedršica se vsem udeležencem zahvaljuje za udeležbo ter njihov prispevek k prijetnemu športnemu vzdušju. <http://www.hotedsica.si/>

*Mateja Nagode
ŠD Hotedršica*

Foto: Vencoslav Japelj

Mesto	Tek - članice	Tek - člani	Kolotek
1.	Sergeja Lipušček, DLT Filipides	Jernej Šemrov, ŠD Hotedršica	Davor Kacin & Jernej Šemrov, ŠD Hotedršica
2.	Saša Pisk, Spodnja Idrija	Jože Petkovšek, Rakek	Urban Brenčič & Borut Albreht, ŠD Hotedršica
3.	Lucija Dolenc Čuk, ŠD Hotedršica	Borut Albreht, ŠD Hotedršica	Dean Bratuš & Robi Mikuž, ŠD Hotedršica

LUNINO KRALJESTVO

MLADE BALETNICE IZ LOGATCA NAVDUŠILE

Foto: atelje Postojna

Mlade baletnice iz Logatca so požele glasen aplavz polne dvorane.

Baletno društvo Postojna je šolsko leto zaključilo z izjemno baletno predstavo, katere del so bile tudi številne mlade plesalke iz Logatca.

Navdih za tokratni nastop so mlade in velike baletnice iz Postojne, Logatca in Cerknice našle v prečudoviti otroški glasbeni pravljici Lunino kraljestvo, ki jo je pred 20 leti ustvarila Brigita Tornič Milharčič. Velik uspeh, ki ga Lunino kraljestvo dosega vse od svojega nastanka, je tako ob njegovem dvajsetem rojstnem dnevu kronala prav baletna predstava Baletnega društva Postojna na odru Kulturnega doma v Postojni.

Na povabilo avtorice so v Baletnem društvu Postojna ustvarili čudovito predstavo,

v kateri nastopa 100 članov društva, starih od 4 do 18 let. Male in velike balerine so v vlogi zvezdic Plesalk, Glasbenic, Kuharic in zvezdic, ki čistijo Lunino kraljestvo, pomagale Luni premagati zvezde Packe, ki nasmetijo kraljestvo in celo ugrabijo Luno. Črn oblak, ki je nosil s sabo strelo in grom, je že od nekdaj želel zavladati kraljestvu. To namero pa mu prepreči Bel oblak in skupaj z zvezdicami poiščejo Luno, jo rešijo in veselo zaplešejo ...

Režijo pravljične zgodbe je vodstvo baletnega društva zaupalo Tamari Polanc, koreografinje Manca Krnel, Ines Mandelj in Enya Belak pa so izpilile otroške baletne korake do te mere, da so z njimi pričarali nepozaben dogodek, ki je navdušil tudi s

kostumografijo Alenke Požar in s čudovito sceno, ki je nastala ob sodelovanju Aleksandre Leban Meze, Anje Brelih in Silva Čuka. Predstavo je glasbeno opremil Dario Nozić Serini.

Mlade baletnice iz Logatca, ki pod okriljem baletne učiteljice Ines Mandelj delujejo v treh starostnih skupinah, so pred polno dvorano požele glasen aplavz v vlogi zvezd Pack in zvezd, ki Luno rešijo pred malimi porednicami. Njihov uspešno zaključen nastop je kronala še napoved, da bomo nadobudne plesalke klasičnega baleta naslednje leto lahko občudovali v novi glasbeni pravljici avtorice Brigite Tornič. Se že veselimo.

P.W.

FESTIVAL ŠPORTA IN ZABAVE V NOVEM PARKU VITEZ

ZAKLJUČEK ŠPORTNE ŠOLE DLAN NA DLAN V SEZONI 2013/2014

Foto: arhiv Dlan na dlan

Na festivalu športa in zabave v Grajskem parku Vitez so se najmlajši preizkusili v napihljivi deželi.

Polni energije, motivirani za delo in vadbo ter predvsem nasmejani, smo v jeseni 2013 pričeli z novimi vadbami in nadaljevali z že preizkušenimi programi Športne šole Dlan na Dlan. Vaditelji, animatorji, trenerji, odrasli, mladi in otroci smo se celo leto potili in trudili ter predvsem delali za zdravo telo in boljše življenje. Obrestovalo se nam je! Opazni so rezultati, povečala se je gibljivost telesa, vadeči pa so iz dneva v dan bolj aktivni.

Pozitivni duh, ki nas je spremljal skozi vso sezono, pa je 21. junija prevladoval v prenovljenem Grajskem parku Vitez. Tu nas že ob prihodu presune veliko novo zunanje otroško igrišče, ki obljublja prave dogodivščine. V steklo ovita terasa ponuja pregled nad celotnim parkom, ki počasi dobiva novo podobo. Kanček srednjeveškega duha se skriva tudi v notranjosti kavarne, ki je moderno opremljena od stropa do tal ter s pestro ponudbo. S steklom ločeni prostori ponujajo možnost mirnega sproščanja ob grajski kavi in sladica ter hkrati burnega družinskega praznovanja ali ogleda nogometne tekme. Pravo presenečenje pa je otroška igralnica, ki je zamenjala staro biljardnico in obljublja otroške ustvarjalne delavnice, grajske pravljичne urice, praznovanja, varstvo in še kaj. Zaživel pa je tudi obnovljeni grajski paviljon, namenjen piknikom in porokam. Že ob otvoritvi se je na **Dlančkovem Festivalu športa in zabave** v Grajski park Vitez vrnila iskrica življenja, ki je bila dolgo pogrešana. Z združitvijo logaških društev, klubov, posameznikov itd.

je oživelo nogometno, odbojgarsko, košarkaško igrišče, pojavil se je »vitez balinčkov«, predstavila se je knjižnica pod krošnjami, zaživel je ustvarjalni sejem ...

Ob zaključku sezone 2013/2014 pa smo pripravili presenečenje za vse člane družine. Potekal je tradicionalni nogometni turnir mladih v boju z njihovimi starši, najmlajši so preizkušali ravnotežje in motoriko v napihljivi deželi, premagovali spretnostni poligon z rolarji ter se s pomočjo poslikave obraza spremenili v čarobna bitja. Odrasli so vrteli Kolo zdravja, se pomerili v teniškem turnirju ali tekmovali za naziv »Viteza balinčkov«. Nihče pa ni bil presenečen, če se je pomeril tudi v tekmi z vodnimi baloni. Ponošni smo na mlade, ki so se v velikem številu udeležili simbolnega Dlančkovega teka in pokazali veliko mero športnega duha.

Športno šolo Dlan na dlan čaka krajša poletna prekinitev programov, a ne bomo sedeli križem rok: poletje bo zaznamovala težko pričakovana **Poletna šola 2014**, jesen pa bo prinesla nove zadetke, gole, koše, točke ... zmage. Dobrodošli pa ste tudi v Grajskem parku Vitez: otroci, ki ob igrah z žogami preživljajo prijetne počitnice, športniki, glasbeniki in kulturniki. Prostor za druženje pa so dobile tudi mlade družine. Piše se nova grajska zgodba in z veseljem pričakujemo nova presenečenja.

Tina Ž., Dlan na Dlan